

Euroopan unionin virallinen lehti

C 269

50. vuosikerta

Suomenkielinen laitos

Tiedonantoja ja ilmoituksia

10. marraskuuta 2007

<u>Ilmoitusnumero</u>	Sisältö	Sivu
	IV <i>Tiedotteet</i>	
	EUROOPAN UNIONIN TOIMIELINTEN JA ELINTEN ANTAMAT TIEDOTTEET	
	Tuomioistuin	
2007/C 269/01	Tuomioistuimen viimeisin julkaisu <i>Euroopan unionin virallinen lehti</i> EUVL C 247, 20.10.2007	1
	V <i>Ilmoitukset</i>	
	TUOMIOISTUINKÄSITTELYYN LIITTYVÄT MENETTELYT	
	Tuomioistuin	
2007/C 269/02	Kolmen tuomarin jaostojen puheenjohtajien valinta	2
2007/C 269/03	Tuomarien jakaminen kolmen tuomarin jaostoihin	2
2007/C 269/04	Luettelot, joita käytetään ratkaisukokoonpanojen määrittämiseen	2
2007/C 269/05	Ensimmäisen julkisasiamiehen nimeäminen	3
2007/C 269/06	Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen uusien jäsenten valan vannominen	3

FI

Hinta:
18 EUR

(jatkuu kääntöpuolella)

2007/C 269/07	Asia C-227/04 P: Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (suuri jaosto) 11.9.2007 — Maria-Luise Lindorfer v. Euroopan unionin neuvosto (Muutoksenhaku — Henkilöstö — Eläkeoikeuksien siirto — Ammatillinen toiminta ennen yhteisöjen palvelukseen tuloa — Palvelusvuosien laskeminen — Henkilöstösääntöjen liitteessä VIII olevan 11 artiklan 2 kohta — Yleiset täytäntöönpanosäännökset — Syrjintäkiellon periaate — Yhdenvertaisen kohtelun periaate)	3
2007/C 269/08	Asia C-260/04: Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (neljäs jaosto) 13.9.2007 — Euroopan yhteisöjen komissio v. Italian tasavalta (Jäsenyysvelvoitteiden noudattamatta jättäminen — Sijoittautumisvapaus ja palvelujen tarjoamisen vapaus — Julkisia palveluja koskevat toimitukset — Hevoskilpailujen vedonlyöntien järjestämistä ja niiden keräämistä koskevien 329 toimiluvan uudistaminen ilman tarjouskilpailua — Julkisuus- ja avoimuusvelvollisuus)	4
2007/C 269/09	Asia C-16/05: Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (toinen jaosto) 20.9.2007 (House of Lordsin (Yhdistynyt kuningaskunta) esittämä ennakkoratkaisupyyntö) — The Queen, Veli Tum ja Mehmet Dari v. Secretary of State for the Home Department (ETY:n ja Turkin välinen assosiaatiosopimus — Lisäpöytäkirjan 41 artiklan 1 kohta — Standstill-lauseke — Soveltamisala — Jäsenvaltion lainsäädäntö, jolla on lisäpöytäkirjan voimaantulon jälkeen otettu käyttöön uusia rajoituksia, jotka koskevat Turkin kansalaisten pääsyä sen alueelle, kun kyse on sijoittautumisvapauden käyttämisestä)	4
2007/C 269/10	Asia C-76/05: Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (suuri jaosto) 11.9.2007 (Finanzgericht Kölnin (Saksa) esittämä ennakkoratkaisupyyntö) — Herbert Schwarz ja Marga Gootjes-Schwarz v. Finanzamt Bergisch Gladbach (EY:n perustamissopimuksen 8 a artikla (josta on muutettuna tullut EY 18 artikla) — Euroopan kansalaisuus — EY:n perustamissopimuksen 59 artikla (josta on muutettuna tullut EY 49 artikla) — Palvelujen tarjoamisen vapaus — Tuloverolainsäädäntö — Koulumaksut — Vähennysoikeus, joka on rajoitettu koskemaan kotimaisille yksityisille oppilaitoksille suoritettuja koulumaksuja)	5
2007/C 269/11	Asia C-287/05: Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (suuri jaosto) 11.9.2007 (Centrale Raad van Beroepin (Alankomaat) esittämä ennakkoratkaisupyyntö) — D. P. W. Hendrix v. Raad van Bestuur van het Uitvoeringsinstituut Werknemersverzekering (Siirtotyöläisten sosiaaliturva — EY 12, EY 17, EY 18 ja EY 39 artikla — Asetus (ETY) N:o 1408/71 — 4 artiklan 2 a kohta ja 10 a artikla sekä liite II a — Asetus (ETY) N:o 1612/68 — 7 artiklan 1 kohta — Maksuihin perustumat erityiset sosiaaliturvaetuudet — Alankomaalainen nuorille vammaisille maksettava etuus — Etuuden maastavientikelvottomuus)	5
2007/C 269/12	Asia C-297/05: Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (ensimmäinen jaosto) 20.9.2007 — Euroopan yhteisöjen komissio v. Alankomaiden kuningaskunta (Rekisteröintiä edeltävä tunnistaminen ja pakollinen katsastus jäsenvaltiossa — EY 28 ja EY 30 artikla — Direktiivit 96/96/EY ja 1999/37/EY — Toisessa jäsenvaltiossa annettujen rekisteröintitodistusten ja suoritettujen katsastusten tunnistaminen)	6
2007/C 269/13	Asia C-304/05: Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (neljäs jaosto) 20.9.2007 — Euroopan yhteisöjen komissio v. Italian tasavalta (Jäsenyysvelvoitteiden noudattamatta jättäminen — Direktiivi 92/43/ETY — Luontotyyppien sekä luonnonvaraisen eläimistön ja kasviston suojelu — Direktiivi 79/409/ETY — Luonnonvaraisten lintujen suojelu — Laskettelurinteiden muutostöiden ympäristövaikutusten arviointi)	7
2007/C 269/14	Asia C-307/05: Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (toinen jaosto) 13.9.2007 (Juzgado de lo Social n° 1 de San Sebastiánin (Espanja) esittämä ennakkoratkaisupyyntö) — Yolanda Del Cerro Alonso v. Osakidetza-Servicio Vasco de Salud (Direktiivi 1999/70/EY — Määräaikaista työtä koskevan puitesopimuksen 4 lauseke — Syrjimättömyyden periaate — Työehtojen käsite — Ikälisät — Kuuluminen käsitteen soveltamisalaan — Asiallisia syitä, joilla erilaista kohtelua voidaan perustella — Ei ole)	7

2007/C 269/15	Asia C-318/05: Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (suuri jaosto) 11.9.2007 — Euroopan yhteisöjen komissio v. Saksan liittotasavalta (Jäsenyysveloitteiden noudattamatta jättäminen — EY 18, EY 39, EY 43 ja EY 49 artikla — Tuloverolainsäädäntö — Koulumaksut — Vähennysoikeus, joka on rajoitettu koskemaan kotimaisille yksityisoppilaitoksille suoritettuja koulumaksuja)	8
2007/C 269/16	Asia C-388/05: Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (toinen jaosto) 20.9.2007 — Euroopan yhteisöjen komissio v. Italian tasavalta (Jäsenyysveloitteiden noudattamatta jättäminen — Luontotyyppien suojelu — Luonnonvarainen eläimistö ja kasvisto — Valloni e steppe pedegarganiche -niminen erityissuojelualue)	8
2007/C 269/17	Asia C-431/05: Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (suuri jaosto) 11.9.2007 (Supremo Tribunal de Justiça (Portugali) esittämä ennakkoratkaisupyyntö) — Merck Genéricos — Produtos Farmacêuticos Lda v. Merck & Co. Inc. ja Merck Sharp & Dohme Lda (Maailman kauppajärjestön perustamissopimus — TRIPS-sopimuksen 33 artikla — Patentit — Vähimmäisuoja-aika — Jäsenvaltion lainsäädäntö, jossa säädetään lyhyemmästä suoja-ajasta — EY 234 artikla — Yhteisöjen tuomioistuimen toimivalta — Välitön oikeusvaikutus)	9
2007/C 269/18	Yhdistetyt asiat C-439/05 P ja C-454/05 P: Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (kolmas jaosto) 13.9.2007 — Land Oberösterreich ja Itävallan tasavalta v. Euroopan yhteisöjen komissio (Muutoksenhaku — Direktiivi 2001/18/EY — Päätös 2003/653/EY — Geneettisesti muunnettujen organismien tarkoituksellinen levittäminen ympäristöön — EY 95 artiklan 5 kohta — Uuden tieteellisen näytön ja jäsenvaltion erityisen ongelman vuoksi perustellut kansalliset säännökset, joilla poiketaan yhdenmukaistamistoimenpiteestä — Kontradiktorinen periaate)	9
2007/C 269/19	Asia C-443/05 P: Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (toinen jaosto) 13.9.2007 — Common Market Fertilizers SA v. Euroopan yhteisöjen komissio (Muutoksenhaku — Polkumyynnittulit — Tullikoodeksin 239 artikla — Tuontitullien peruuttaminen — Asetuksen (ETY) N:o 2454/93 907 artiklan ensimmäinen kohta — Tulkinta — Lailisuus — Komission päätös — Tullikoodeksikomiteassa kokoontuva asiantuntijaryhmä — Toiminnallisesti erillinen elin — Neuvoston päätöksen 1999/468/EY 2 artikla ja 5 artiklan 2 kohta — Tullikoodeksikomitean työjärjestyksen 4 artikla — Tullikoodeksin 239 artiklan soveltamisen edellytykset — Ilmeisen laiminlyönnin puuttuminen)	10
2007/C 269/20	Asia C-458/05: Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (neljäs jaosto) 13.9.2007 (Oberster Gerichtshofin (Itävalta) esittämä ennakkoratkaisupyyntö) — Mohamed Jouini, Okay Gönen, Hasan Bajric, Gerald Huber, Manfred Ortner, Sükran Karacatepe, Franz Mühlberger, Nakil Bakii, Hannes Kranzler, Jürgen Mörth, Anton Schneeberger, Dietmar Susteric, Sascha Wörnhör, Aynur Savci, Elena Peter, Egon Schmöger, Mehmet Yaman, Dejan Preradovic, Andreas Mitter, Wolfgang Sorger, Franz Schachenhofer, Herbert Weiss, Harald Kaineder, Ognen Stajkovski ja Jovica Vidovic v. Princess Personal Service GmbH (PPS) (Sosiaalipolitiikka — Direktiivi 2001/23/EY — Työntekijöiden oikeuksien turvaaminen — Yritysten luovutus — Luovutuksen käsite — Henkilöstöä vuokraava yritys)	10
2007/C 269/21	Asia C-17/06: Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (suuri jaosto) 11.9.2007 (Cour d'appel de Nancy (Ranska) esittämä ennakkoratkaisupyyntö) — Céline SARL v. Céline SA (Tavaramerkit — Ensimmäisen direktiivin 89/104/ETY 5 artiklan 1 kohdan a alakohta ja 6 artiklan 1 kohdan a alakohta — Rekisteröidyn tavaramerkin haltijan oikeus kieltää kolmatta käyttämästä merkkiä, joka on sama kuin tavaramerkki — Merkin käyttö toiminimenä, liikenimenä tai myymälän merkinä — Kolmansien oikeus käyttää omaa nimeään)	11

2007/C 269/22	Asia C-74/06: Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (neljäs jaosto) 20.9.2007 — Euroopan yhteisöjen komissio v. Helleenien tasavalta (Jäsenyysvelvoitteiden noudattamatta jättäminen — EY 90 artikla — Käytettynä maahan tuotujen ajoneuvojen rekisteröintivero — Verotusarvon määrittäminen — Ajoneuvojen arvonalennus, joka perustuu yksinomaan ikään — Laskentakriteerien julkisuus — Mahdollisuus riitauttaa arvioperusteisen laskentamenetelmän soveltaminen)	11
2007/C 269/23	Asia C-84/06: Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (ensimmäinen jaosto) 20.9.2007 (Hoge Raad der Nederlandenin (Alankomaat) esittämä ennakkoratkaisupyyntö) — Alankomaiden valtio v. Antroposana, Patiëntenvereniging voor Antroposofische Gezondheidszorg, Nederlandse Vereniging van Antroposofische Artsen, Weleda Nederland NV ja Wala Nederland NV (Ihmisille tarkoitettuja lääkkeitä koskevat yhteisön säännöt — EY 28 ja EY 30 artikla — Markkinoille saattamista koskeva lupa ja rekisteröinti — Antroposofiset lääkkeet)	12
2007/C 269/24	Asia C-116/06: Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (neljäs jaosto) 20.9.2007 (Tampereen käräjäoikeuden esittämä ennakkoratkaisupyyntö — Suomi) — Sari Kiiski v. Tampereen kaupunki (Miesten ja naisten tasa-arvoinen kohtelu — Raskaana olevien työntekijöiden suojele — Direktiivin 76/207/ETY 2 artikla — Oikeus äitiyslomaan — Direktiivin 92/85/ETY 8 ja 11 artikla — Vaikutukset oikeuteen saada muutos hoitovapaan ajankohtaan)	12
2007/C 269/25	Asia C-177/06: Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (toinen jaosto) 20.9.2007 — Euroopan yhteisöjen komissio v. Espanjan kuningaskunta (Valtiontuet — Tukiohjelma — Soveltumattomuus yhteismarkkinoille — Komission päätös — Täytäntöönpano — Tukiohjelman poistaminen — Maksamatta olevien tukien keskeyttäminen — Käytettäväksi annettujen tukien takaisinperiminen — Jäsenyysvelvoitteiden noudattamatta jättäminen — Puolustautumisperusteet — Päätöksen lainvastaisuus — Täytäntöönpanon täydellinen mahdottomuus)	13
2007/C 269/26	Asia C-193/06 P: Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (kolmas jaosto) 20.9.2007 — Société des Produits Nestlé SA v. sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit), Quick restaurants SA (Muutoksenhaku — Yhteisön tavaramerkki — Asetus (EY) N:o 40/94 — 8 artiklan 1 kohdan b alakohta — Sanaelementin QUICKY sisältävä kuvamerkki — Aikaisempien kansallisten sanamerkkien QUICKIES haltijan vastustus — Sekaannusvaara — Kokonaisarviointi)	14
2007/C 269/27	Asia C-234/06 P: Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (neljäs jaosto) 13.9.2007 — Il Ponte Finanziaria SpA v. sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) ja F.M.G. Textiles Srl, aiemmin Marine Enterprise Projects — Società Unipersonale di Alberto Fiorenzi Srl (Muutoksenhaku — Yhteisön tavaramerkki — Tavaramerkin BAINBRIDGE rekisteröinti — Väite, jonka on tehnyt sellaisten aikaisempien kansallisten tavaramerkkien haltija, joille kaikille on yhteistä sanaosa "Bridge" — Väitteen hylkääminen — Tavaramerkkiperhe — Käytön todistaminen — "Puolustavien tavaramerkkien" käsite)	14
2007/C 269/28	Asia C-371/06: Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (kuudes jaosto) 20.9.2007 (Hoge Raad der Nederlandenin (Alankomaat) esittämä ennakkoratkaisupyyntö) — Benetton Group SpA v. G-Star International BV (Tavaramerkit — Direktiivi 89/104/ETY — 3 artiklan 1 kohdan e alakohdan kolmas luetelmakohta ja 3 kohta — Merkki — Tavarantoiminnan olennaisesti vaikuttava muoto — Käyttö — Mainoskampanjat — Muodon vetovoima, joka oli saavutettu ennen rekisteröintihakemusta sen vuoksi, että muoto on tunnettu erottamiskykyisenä merkinä)	15
2007/C 269/29	Asia C-381/06: Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (kahdeksas jaosto) 13.9.2007 — Euroopan yhteisöjen komissio v. Helleenien tasavalta (Jäsenyysvelvoitteiden noudattamatta jättäminen — Direktiivi 2002/14/EY — Tietojen antaminen työntekijöille ja työntekijöiden kuuleminen — Direktiivin määrääjässä tapahtuvan täytäntöönpanon laiminlyönti)	15

<u>Ilmoitusnumero</u>	Sisältö (jatkuu)	Sivu
2007/C 269/30	Asia C-400/06: Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (kuudes jaosto) 13.9.2007 (Hoge Raad der Nederlandenin (Alankomaat) esittämä ennakkoratkaisupyyntö) — Codirex Expeditie BV v. Staatssecretaris van Financiën (Yhteinen tullitariffi — Yhdistetty nimikkeistö — Tariffiluokittelu — Alanimike 0202 30 50 — Naudan etuneljänneksen osasta leikatut jäädytetyt ja luuttomat lihapalat)	16
2007/C 269/31	Asia C-315/07: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Landesgericht Klagenfurt (Itävalta) on esittänyt 9.7.2007 — A-Punkt Schmuckhandels GmbH v. Claudia Schmidt	16
2007/C 269/32	Asia C-316/07: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Verwaltungsgericht Gießen (Saksa) on esittänyt 9.7.2007 — Markus Stoß v. Wetteraukreis	16
2007/C 269/33	Asia C-330/07: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Unabhängiger Finanzsenat, Außenstelle Wien (Itävalta) on esittänyt 16.7.2007 — Jobra Vermögensverwaltungs-Gesellschaft mbH v. Finanzamt Amstetten Melk Scheibbs	17
2007/C 269/34	Asia C-332/07: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Verwaltungsgerichtshof (Itävalta) on esittänyt 17.7.2007 — Josef Holzinger v. Bundesministerin für Bildung, Wissenschaft und Kultur	17
2007/C 269/35	Asia C-337/07: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Verwaltungsgericht Stuttgart (Saksa) on esittänyt 20.7.2007 — Ibrahim Altun v. Stadt Böblingen	18
2007/C 269/36	Asia C-339/07: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Bundesgerichtshof (Saksa) on esittänyt 20.7.2007 — Asianajaja Christopher Seagon, Frick Teppichboden Supermärkte GmbH:n omaisuutta koskevan maksukyvyttömyysmenettelyn selvittäjänä, v. Deko Marty Belgium N.V.	18
2007/C 269/37	Asia C-350/07: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Sächsisches Landessozialgericht (Saksa) on esittänyt 30.7.2007 — Kattner Stahlbau GmbH v. Maschinenbau- und Metall-Berufsgenossenschaft	19
2007/C 269/38	Asia C-358/07: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Verwaltungsgericht Stuttgart (Saksa) on esittänyt 2.8.2007 — Kulpa Automaten-service Asperg GmbH v. Land Baden-Württemberg	19
2007/C 269/39	Asia C-359/07: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Verwaltungsgericht Stuttgart (Saksa) on esittänyt 2.8.2007 — SOBO Sport & Entertainment GmbH v. Land Baden-Württemberg	19
2007/C 269/40	Asia C-360/07: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Verwaltungsgericht Stuttgart (Saksa) on esittänyt 2.8.2007 — Andreas Kunert v. Land Baden-Württemberg	20
2007/C 269/41	Asia C-361/07: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Conseil de Prud'Hommes de Beauvais (Ranska) on esittänyt 2.8.2007 — Olivier Polier v. Najar EURL	20
2007/C 269/42	Asia C-362/07: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Tribunal d'Instance du VII ^{ème} arrondissement de Paris (Ranska) on esittänyt 2.8.2007 — Kip Europe SA, Kip UK Ltd, Caretrex Logistiek BV ja Utax GmbH v. Administration des douanes — Direction générale des douanes et droits indirects	21
2007/C 269/43	Asia C-363/07: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Tribunal d'Instance du VII ^{ème} arrondissement de Paris (Ranska) on esittänyt 2.8.2007 — Hewlett Packard International Sarl v. Administration des douanes, Direction générale des douanes et droits indirects	21
2007/C 269/44	Asia C-369/07: Kanne 3.8.2007 — Euroopan yhteisöjen komissio v. Helleenien tasavalta	22

<u>Ilmoitusnumero</u>	Sisältö (jatkuu)	Sivu
2007/C 269/45	Asia C-375/07: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Hoge Raad der Nederlanden on esittänyt 3.8.2007 — Staatssecretaris van Financiën v. Heuschen & Schrouff Oriental Foods Trading B.V.	23
2007/C 269/46	Asia C-376/07: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Hoge Raad der Nederlanden on esittänyt 3.8.2007 — Staatssecretaris van Financiën v. Kamino International Logistics B.V.	23
2007/C 269/47	Asia C-378/07: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Monomeles Protodikeio Rethymnis (Kreikka) on esittänyt 8.8.2007 — K. Aggelidaki, A. Aivali, A. Vavouraki, Ch. Kaparou, M. Lioni, E. Makrygiannaki, E. Nisanaki, Ch. Panagiotou, A. Pitsidianaki, M. Chalkiadaki ja Ch. Chalkiadaki v. Nomarchiaki Autodioikisi Rethymnis	24
2007/C 269/48	Asia C-379/07: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Monomeles Protodikeio Rethymnis (Kreikka) on esittänyt 8.8.2007 — Ch. Giannoudi v. Dimos Geropotamou	25
2007/C 269/49	Asia C-380/07: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Monomeles Protodikeio Rethymnis (Kreikka) on esittänyt 8.8.2007 — G. Karabousanos ja S. Michopoulos v. Dimos Geropotamou	27
2007/C 269/50	Asia C-381/07: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Conseil d'État (Ranska) on esittänyt 8.8.2007 — Association nationale pour la protection des eaux et rivières — TOS v. Ministère de l'écologie, du développement et de l'aménagement durables	29
2007/C 269/51	Asia C-385/07 P: Valitus, jonka Der Grüne Punkt — Duales System Deutschland GmbH on tehnyt 13.8.2007 yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen (ensimmäinen jaosto) asiassa T-151/01, Der Grüne Punkt — Duales System Deutschland GmbH v. Euroopan yhteisöjen komissio, jota tukevat Vfw AG, Landbell AG für Rückhol-Systeme ja Belland Vision GmbH, 24.5.2007 antamasta tuomiosta	29
2007/C 269/52	Asia C-391/07: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Finanzgericht Hamburg (Saksa) on esittänyt 20.8.2007 — Glencore Grain Rotterdam BV v. Hauptzollamt Hamburg-Jonas	30
2007/C 269/53	Asia C-396/07: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Korkein oikeus (Suomi) on esittänyt 27.8.2007 — Mirja Juuri v. Fazer Amica Oy	30
2007/C 269/54	Asia C-397/07: Kanne 27.8.2007 — Euroopan yhteisöjen komissio v. Espanjan kuningaskunta	31
2007/C 269/55	Asia C-400/07: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Tribunale Amministrativo Regionale del Lazio (Italia) on esittänyt 29.8.2007 — SALF SpA v. Agenzia Italiana del Farmaco (AIFA) ja Ministero della Salute	32
2007/C 269/56	Asia C-401/07: Kanne 29.8.2007 — Euroopan yhteisöjen komissio v. Alankomaiden kuningaskunta	33
2007/C 269/57	Asia C-405/07 P: Valitus, jonka Alankomaiden kuningaskunta on tehnyt yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen (neljäs jaosto) asiassa T-182/06, Alankomaiden kuningaskunta v. Euroopan yhteisöjen komissio, 27.6.2007 antamasta tuomiosta	33
2007/C 269/58	Asia C-406/07: Kanne 4.9.2007 — Euroopan yhteisöjen komissio v. Helleenien tasavalta	34
2007/C 269/59	Asia C-414/07: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Wojewódzki Sąd Administracyjny w Krakowie (Puola) on esittänyt 10.9.2007 — Magoora Sp. z o.o. v. Dyrektor Izby Skarbowej w Krakowie	35

<u>Ilmoitusnumero</u>	Sisältö (jatkuu)	Sivu
2007/C 269/60	Asia C-421/07: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Vestre Landsret (Tanska) on esittänyt 13.9.2007 — Yleinen syyttäjä v. Frede Damgaard	35
2007/C 269/61	Asia C-425/07 P: Valitus, jonka AEPI A.E. Elliniki Etaireia pros Prostasian tis Pnevmatikis Idioktisias on tehnyt 14.9.2007 yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen asiassa T-229/05, AEPI A.E. Elliniki Etaireia pros Prostasian tis Pnevmatikis Idioktisias v. Euroopan yhteisöjen komissio, 12.7.2007 antamasta tuomiosta	36
2007/C 269/62	Asia C-427/07: Kanne 14.9.2007 — Euroopan yhteisöjen komissio v. Irlanti	36
2007/C 269/63	Asia C-431/07 P: Valitus, jonka Bouygues SA ja Bouygues Télécom SA ovat tehneet 18.9.2007 yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen asiassa T-475/04, Bouygues ja Bouygues Télécom v. komissio, 4.7.2007 antamasta tuomiosta	37
2007/C 269/64	Asia C-433/07: Kanne 18.9.2007 — Euroopan yhteisöjen komissio v. Portugalin tasavalta	38
2007/C 269/65	Asia C-434/07: Kanne 18.9.2007 — Euroopan yhteisöjen komissio v. Portugalin tasavalta	38
2007/C 269/66	Asia C-435/07: Kanne 18.9.2007 — Euroopan yhteisöjen komissio v. Portugalin tasavalta	39
2007/C 269/67	Asia C-436/07 P: Valitus, jonka Euroopan yhteisöjen komissio on tehnyt 14.9.2007 yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen asiassa T-312/05, Euroopan yhteisöjen komissio v. Efrosini Alexiadou, 12.7.2007 antamasta tuomiosta	39
Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin		
2007/C 269/68	Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen presidentin valinta	40
2007/C 269/69	Jaostojen puheenjohtajien valinta	40
2007/C 269/70	Tuomarien jakaminen jaostoihin	40
2007/C 269/71	Suuren jaoston kokoonpano	41
2007/C 269/72	Täysistunto	41
2007/C 269/73	Muutoksenhakujaosto	42
2007/C 269/74	Perusteet, joiden mukaan asiat jaetaan jaostoihin	42
2007/C 269/75	Sen tuomarin nimeäminen, joka hoitaa presidentin tehtäviä välitoimista päättävänä tuomarina	42
2007/C 269/76	Yhdistetyt asiat T-8/95 ja T-9/95: Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tuomio 27.9.2007 — Pelle ja Konrad v. neuvosto ja komissio (Sopimussuhteen ulkopuolinen vastuu — Maito — Lisämaksu — Viitemäärä — Asetus (ETY) N:o 2187/93 — Tuottajien saamat korvaukset — Vanhentumisen keskeytyminen)	42

2007/C 269/77	Yhdistetyt asiat T-125/03 ja T-253/03: Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tuomio 17.9.2007 — Akzo Nobel Chemicals ja Akros Chemicals v. komissio (Kilpailu — Hallinnollinen menettely — Komission tarkastusvaltuudet — Tarkastuksen aikana takavarikoidut asiakirjat — Asianajajien ja asiakkaiden välisen yhteydenpidon luottamuksellisuuden suojeleminen — Tutkittavaksi ottaminen)	43
2007/C 269/78	Asia T-375/03: Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tuomio 20.9.2007 — Fachvereinigung Mineralfaserindustrie v. komissio (Valtiontuet — Toimenpiteet uusiutuvista luonnonvaroista saatavien eristeiden käytön edistämiseksi — Päätös, jossa tuet todetaan yhteismarkkinoille soveltuviksi — Alustava tutkintamenettely — Kumoamiskanne — Tutkittavaksi ottaminen — EY 88 artiklan 2 kohdassa tarkoitettu käsite se, jota asia koskee — Komission velvollisuus aloittaa kontradiktorinen menettely)	44
2007/C 269/79	Asia T-418/03: Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tuomio 27.9.2007 — La Mer Technology v. SMHV — Laboratoires Goëmar (LA MER) (Yhteisön tavaramerkki — Väitemenettely — Hakemus sanamerkin LA MER rekisteröimiseksi yhteisön tavaramerkiksi — Aikaisempi kansallinen sanamerkki LABORATOIRE DE LA MER — Suhteellinen hylkäysperuste — Tavaramerkin tosiasiallinen käyttäminen — Asetuksen (EY) N:o 40/94 43 artiklan 1 ja 2 kohta — Sekaannusvaaran puuttuminen — Asetuksen (EY) N:o 40/94 8 artiklan 1 kohdan b alakohta)	44
2007/C 269/80	Asia T-201/04: Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tuomio 17.9.2007 — Microsoft v. komissio (Kilpailu — Määräävän markkina-aseman väärinkäyttö — Asiakastietokoneiden käyttöjärjestelmät — Työryhmäpalvelinten käyttöjärjestelmät — Jatkuvan vastaanoton mahdollistavat multimedia-soittimet — Päätös, jolla EY 82 artiklan rikkomiset todetaan — Määräävässä asemassa olevan yrityksen kieltäytyminen toimittamasta yhteentoimivuuden edellyttämiä tietoja ja sallimasta niiden käyttämistä — Määräävässä asemassa oleva yritys toimittaa asiakastietokoneiden käyttöjärjestelmänsä vain siinä tapauksessa, että samanaikaisesti hankitaan sen jatkuvan vastaanoton mahdollistava multimediasoitin — Korjaustoimenpiteet — Riippumattoman asiamiehen nimeäminen — Sakko — Sakon suuruuden määrittäminen — Oikeasuhteisuus)	45
2007/C 269/81	Asia T-240/04: Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tuomio 17.9.2007 — Ranska v. komissio (Euroopan atomienergiayhteisö — Sijoitukset — Sijoitushankkeiden ilmoittaminen komissiolle — Soveltamissäännöt — Asetus (Euratom) N:o 1352/2003 — Komission toimivallan puuttuminen — EA 41-44 artikla — Oikeusvarmuuden periaate)	46
2007/C 269/82	Asia T-461/04: Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tuomio 20.9.2007 — Imagination Technologies v. SMHV (PURE DIGITAL) (Yhteisön tavaramerkki — Hakemus sanamerkin PURE DIGITAL rekisteröimiseksi yhteisön tavaramerkiksi — Ehdottomat hylkäysperusteet — Asetuksen (EY) N:o 40/94 7 artiklan 1 kohdan b ja c alakohta — Käytön perusteella syntynyt erottamiskyky — Asetuksen N:o 40/94 7 artiklan 3 kohta)	46
2007/C 269/83	Asia T-136/05: Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tuomio 20.9.2007 — EARL Salvat père & fils ym. v. komissio (Valtiontuet — Tuotantosuunnan muuttamista koskevat toimenpiteet viininviljelyssä — Päätös, jossa tuet todetaan osittain yhteismarkkinoille soveltuviksi ja osittain yhteismarkkinoille soveltumattomiksi — Kumoamiskanne — Tutkittavaksi ottaminen — Perusteluvollisuus — EY 87 artiklan 1 kohtaan perustuva arviointi)	47
2007/C 269/84	Asia T-254/05: Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tuomio 20.9.2007 — Fachvereinigung Mineralfaserindustrie v. komissio (Valtiontuet — Toimenpiteet, joiden tarkoituksena on uusiutuvista raaka-aineista valmistettujen eristeiden käytön edistäminen — Päätös, jossa todetaan, että tuet soveltuvat yhteismarkkinoille — Alustava tutkintakäsittely — Kumoamiskanne — Ammatillinen yhdistys — EY 88 artiklan 2 ohdassa tarkoitettu asianosaisen huomautus — Päätöksen perusteluihin liittyvät kanneperusteet — Tutkimatta jättäminen)	47

2007/C 269/85	Asia T-295/05: Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen määräys 5.9.2007 — Document Security Systems v. EKP (Rahaliitto — Euromääräisten setelien liikkeelle laskeminen — Väärennysten estämiseksi patentoidun keksinnön väitetty käyttäminen — Eurooppapatentin loukkausta koskeva kanne — Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen toimivallan puuttuminen — Tutkimatta jättäminen — Vahingonkorvauskanne)	48
2007/C 269/86	Asia T-49/06: Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tuomio 7.9.2007 — González Sánchez v. SMHV — Bankinter (ENCUENTA) (Yhteisön tavaramerkki — Väitemenettely — Asetuksen (EY) N:o 40/94 63 artiklan 4 kohta — Asiavaltuuden puuttuminen — Tutkimatta jättäminen)	48
2007/C 269/87	Asia T-305/07: Kanne 9.8.2007 — Offshore Legends v. SMHV — Acteon (OFFSHORE LEGENDS (mustavalkoinen))	48
2007/C 269/88	Asia T-306/07: Kanne 9.8.2007 — Offshore Legends v. SMHV — Acteon (OFFSHORE LEGENDS (sini-musta-vihreä))	49
2007/C 269/89	Asia T-308/07: Kanne 16.8.2007 — Tegebauer v. parlamentti	49
2007/C 269/90	Asia T-317/07: Kanne 27.8.2007 — Komissio v. B2Test	50
2007/C 269/91	Asia T-321/07: Kanne 28.8.2007 — Lufthansa AirPlus Servicekarten v. SMHV — Applus Servicios Tecnológico (A+)	50
2007/C 269/92	Asia T-322/07: Kanne 27.8.2007 — Kenitex Química, S.A. v. SMHV (Kenitex TINTAS A qualidade da cor)	51
2007/C 269/93	Asia T-323/07: Kanne 30.8.2007 — El Morabit v. Euroopan unionin neuvosto	52
2007/C 269/94	Asia T-325/07: Kanne 3.9.2007 — Caisse Fédérale du Crédit Mutuel Centre Est Europe v. SMHV (SURFCARD)	52
2007/C 269/95	Asia T-330/07: Kanne 30.8.2007 — Kuiburi Fruit Canning v. neuvosto	53
2007/C 269/96	Asia T-332/07: Kanne 4.9.2007 — Saksan liittotasavalta v. Euroopan yhteisöjen komissio	53
2007/C 269/97	Asia T-333/07: Kanne 7.9.2007 — Entrance Services v. parlamentti	54
2007/C 269/98	Asia T-334/07: Kanne 31.8.2007 — Denka International v. komissio	55
2007/C 269/99	Asia T-335/07: Kanne 4.9.2007 — Mergel ym. v. SMHV (Patentconsult)	55
2007/C 269/100	Asia T-336/07: Kanne 10.9.2007 — Telefónica ja Telefónica de España v. komissio	55
2007/C 269/101	Asia T-337/07: Kanne 6.9.2007 — Brilliant Hotelsoftware v. SMHV (BRILLIANT)	56
2007/C 269/102	Asia T-338/07 P: Valitus, jonka Irène Bianchi on tehnyt 4.9.2007 virkamiestuomioistuimen asiassa F-38/06, Bianchi v. Euroopan koulutussäätiö, 28.6.2007 antamasta tuomiosta	57

<u>Ilmoitusnumero</u>	Sisältö (jatkuu)	Sivu
2007/C 269/103	Asia T-339/07: Kanne 11.9.2007 — Juwel Aquarium v. SMHV — Potschak — Bavaria Aquaristik (Panorama)	57
2007/C 269/104	Asia T-340/07: Kanne 4.9.2007 — Evropaïki Dynamiki v. komissio	57
2007/C 269/105	Asia T-341/07: Kanne 10.9.2007 — Sison v. neuvosto	58
2007/C 269/106	Asia T-342/07: Kanne 10.9.2007 — Ryanair v. komissio	59
2007/C 269/107	Asia T-343/07: Kanne 12.9.2007 — allsafe Jungfalk v. SMHV (ALLSAFE)	59
2007/C 269/108	Asia T-344/07: Kanne 10.9.2007 — O2 (Germany) v. SMHV (Homezone)	60
2007/C 269/109	Asia T-345/07: Kanne 13.9.2007 — La Banque Postale v. Euroopan yhteisöjen komissio	60
2007/C 269/110	Asia T-346/07: Kanne 13.9.2007 — Duro Sweden v. SMHV (EASYCOVER)	61
2007/C 269/111	Asia T-348/07: Kanne 12.9.2007 — Al-Aqsa v. neuvosto	61
2007/C 269/112	Asia T-349/07: Kanne 7.9.2007 — FMC Chemical y.m. v. komissio	62
2007/C 269/113	Asia T-352/07: Kanne 14.9.2007 — Komissio v. Rednap	62
2007/C 269/114	Asia T-353/07: Kanne 13.9.2007 — Esber v. SMHV — Coloris Global Coloring Concept (COLORIS)	63
2007/C 269/115	Asia T-354/07: Kanne 18.9.2007 — Pfizer v. SMHV — Isdin (FOTOPROTECTOR ISDIN)	63
2007/C 269/116	Asia T-355/07: Kanne 18.9.2007 — Pfizer v. SMHV — Isdin (ISDIN Pediatrics)	64
2007/C 269/117	Asia T-356/07: Kanne 19.9.2007 — Pfizer v. SMHV — Isdin (ISDIN 14-8.000)	64
2007/C 269/118	Asia T-357/07: Kanne 19.9.2007 — Focus Magazin Verlag v. SMHV — Editorial Planeta (FOCUS Radio)	65
2007/C 269/119	Asia T-362/07: Kanne 14.9.2007 — El Fatmi v. neuvosto	65
2007/C 269/120	Asia T-363/07: Kanne 14.9.2007 — Hamdi v. neuvosto	66
2007/C 269/121	Asia T-369/07: Kanne 26.9.2007 — Latvia v. komissio	66

Euroopan unionin virkamiestuomioistuin

2007/C 269/122	Asia F-32/06: Virkamiestuomioistuimen tuomio (toinen jaosto) 4.10.2007 — De la Cruz ym. v. Euroopan työturvallisuus- ja työterveysvirasto (Henkilöstö — Sopimussuhteiset toimihenkilöt — Virkamiesten henkilöstösääntöjen uudistus — Entiset paikalliset toimihenkilöt — Palkkaluokan ja palkkauksen määrittäminen palvelukseen otettaessa — Tehtävien vastaavuus — Henkilöstökomitean kuuleminen) 68	68
2007/C 269/123	Asia F-43/06: Virkamiestuomioistuimen tuomio (kolmas jaosto) 19.9.2007 — Tuomo Talvela v. komissio (Henkilöstö — Virkamiehet — Arviointi — Urakehitystä koskeva arviointikertomus — Vuoden 2004 arviointikierros — Puolustautumisoikeudet — Velvollisuus perustella arviointikertomus — Hallinnollinen tutkimus) 68	68
2007/C 269/124	Asia F-10/07: Virkamiestuomioistuimen tuomio (ensimmäinen jaosto) 18.9.2007 — Botos v. komissio (Henkilöstö — Virkamiehet — Sosiaaliturva — Sairausvakuutus — Sairauskulujen ottaminen vastattavaksi — Vakava sairaus — Hallintokomitea — Lääkärinlausunto) 69	69
2007/C 269/125	Asia F-146/06: Virkamiestuomioistuimen määräys 10.9.2007 — Speiser v. Euroopan parlamentti (Henkilöstö — Väliaikaiset toimihenkilöt — Palkkaus — Ulkomaankorvaus — Myöhässä tehty oikaisu- pyyntö — Tutkittavaksi ottamisen edellytysten selvä puuttuminen) 69	69
2007/C 269/126	Asia F-12/07 AJ: Virkamiestuomioistuimen määräys (ensimmäinen jaosto) 11.9.2007 — O'Connor v. komissio (Maksuton oikeudenkäynti) 69	69
2007/C 269/127	Asia F-65/07: Kanne 29.6.2007 — Aayhan ym. v. parlamentti 70	70
2007/C 269/128	Asia F-71/07: Kanne 16.7.2007 — Karatzoglu v. Euroopan jälleenrakennusvirasto 70	70
2007/C 269/129	Asia F-85/07: Kanne 22.8.2007 — Anselmo ym. v. neuvosto 71	71
2007/C 269/130	Asia F-89/07: Kanne 6.9.2007 — Jan Kuchta v. Euroopan keskuspankki 71	71
2007/C 269/131	Asia F-90/07: Kanne 17.9.2007 — Traore v. komissio 72	72
2007/C 269/132	Asia F-91/07: Kanne 13.9.2007 — Torijano Montero v. neuvosto 72	72
2007/C 269/133	Asia F-100/07: Kanne 1.10.2007 — Tsirimiagos v. alueiden komitea 73	73
2007/C 269/134	Asia F-101/07: Kanne 3.10.2007 — Cova v. komissio 73	73

IV

(Tiedotteet)

EUROOPAN UNIONIN TOIMIELINTEN JA ELINTEN ANTAMAT TIEDOTTEET

TUOMIOISTUIN

(2007/C 269/01)

Tuomioistuimen viimeisin julkaisu Euroopan unionin virallinen lehti

EUVL C 247, 20.10.2007

Luettelo aiemmista julkaisuista

EUVL C 235, 6.10.2007

EUVL C 223, 22.9.2007

EUVL C 211, 8.9.2007

EUVL C 183, 4.8.2007

EUVL C 170, 21.7.2007

EUVL C 155, 7.7.2007

Nämä tekstit ovat saatavilla:
EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Ilmoitukset)

TUOMIOISTUINKÄSITTELYYN LIITTYVÄT MENETTELYT

TUOMIOISTUIN

Kolmen tuomarin jaostojen puheenjohtajien valinta

(2007/C 269/02)

Yhteisöjen tuomioistuimen tuomarit ovat valinneet 25.9.2007 yhteisöjen tuomioistuimen työjärjestyksen 10 artiklan 1 kohdan toisen alakohdan nojalla Tizzanon, Bay Larsenin, Löhmusin et Arestisin viidennen, kuudennen, seitsemännen ja kahdeksannen kolmen tuomarin jaoston puheenjohtajaksi 6.10.2008 päättyväksi yhden vuoden toimikaudeksi.

Tuomarien jakaminen kolmen tuomarin jaostoihin

(2007/C 269/03)

Yhteisöjen tuomioistuin päätti 9.10.2007 jakaa tuomarit jaostoihin seuraavasti:

Viides jaosto

jaoston puheenjohtaja Tizzano

tuomarit Schintgen, Borg Barthet, Ilešič ja Levits

Kuudes jaosto

jaoston puheenjohtaja Bay Larsen

tuomarit Schiemann, Makarczyk, Kūris, Bonichot, ja Toader

Seitsemäs jaosto

jaoston puheenjohtaja Löhmus

tuomarit Cunha Rodrigues, Klučka, Ó Caoimh, Lindh ja Arabadjiev

Kahdeksas jaosto

jaoston puheenjohtaja Arestis

tuomarit Silva de Lapuerta, Juhász, Malenovský ja von Danwitz

Luettelot, joita käytetään ratkaisukokoonpanojen määrittämiseen

(2007/C 269/04)

Yhteisöjen tuomioistuin vahvisti 9.10.2007 työjärjestyksen 11 c artiklan 2 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitetut luettelot, joissa määritetään kolmen tuomarin jaostojen kokoonpanot, seuraavasti:

Viides jaosto

Schintgen

Borg Barthet

Ilešič

Levits

Kuudes jaosto

Schiemann

Makarczyk

Kūris

Bonichot

Toader

Seitsemäs jaosto

Cunha Rodrigues

Klučka

Ó Caoimh

Lindh

Arabadjiev

Kahdeksas jaosto

Silva de Lapuerta

Juhász

Malenovský

von Danwitz

**Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (suuri jaosto) 11.9.2007
— Maria-Luise Lindorfer v. Euroopan unionin neuvosto**

(Asia C-227/04 P) ⁽¹⁾

(Muutoksenhaku — Henkilöstö — Eläkeoikeuksien siirto — Ammatillinen toiminta ennen yhteisöjen palvelukseen tuloa — Palvelusvuosien laskeminen — Henkilöstösääntöjen liitteessä VIII olevan 11 artiklan 2 kohta — Yleiset täytäntöönpanosäännökset — Syrjäntäkiellon periaate — Yhdenvertaisen kohtelun periaate)

(2007/C 269/07)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Ensimmäisen julkisasiamiehen nimeäminen

(2007/C 269/05)

Yhteisöjen tuomioistuin nimesi työjärjestyksen 10 artiklan 1 kohdan kolmannen alakohdan nojalla Poiares Maduron ensimmäiseksi julkisasiamieheksi 6.10.2008 päättyväksi yhden vuoden toimikaudeksi.

Asianosaiset

Valittaja: Maria-Luise Lindorfer (edustajat: avocat G. Vander-sanden ja avocat L. Levi)

Valittajan vastapuoli: Euroopan unionin neuvosto (asiamiehet: F. Anton ja M. Sims-Robertson)

Oikeudenkäynnin kohde

Valitus ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen (viides jaosto) asiassa T-204/01, Lindorfer vastaan neuvosto, 18.3.2004 antamasta tuomiosta, jolla hylättiin kanne neuvoston 3.11.2000 tekemän sen päätöksen kumoamisesta, joka koski tapaa, jolla valittajan eläkkeeseen oikeuttavat palvelusvuodet oli laskettu sen jälkeen, kun valittaja oli päättänyt siirtää Itävallassa saamansa eläkeoikeudet yhteisön järjestelmään

Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen uusien jäsenten valan vannominen

(2007/C 269/06)

Dittrich, Soldevila Fragoso ja Truchot, jotka nimitettiin tuomareiksi yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimeen 1.9.2007 ja 31.8.2013 väliseksi ajanjaksoksi Euroopan yhteisöjen jäsenvaltioiden hallitusten edustajien päätöksillä 25.4.2007 ⁽¹⁾ ja 23.5.2007 ⁽²⁾, vannoivat valan yhteisöjen tuomioistuimessa 17.9.2007.

Frimodt Nielsen, joka nimitettiin tuomariksi yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimeen 17.9.2007 ja 31.8.2010 väliseksi ajanjaksoksi Euroopan yhteisöjen jäsenvaltioiden hallitusten edustajien päätöksellä 25.4.2007 ⁽³⁾, vannoi valan yhteisöjen tuomioistuimessa 17.9.2007.

Tuomiolauselman

- 1) Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen asiassa T-204/01, Lindorfer vastaan neuvosto, 18.3.2004 antama tuomio kumotaan siltä osin kuin siinä hylätään Lindorferin kanne sillä perusteella, että sukupuoleen perustuvaa syrjintää ei ole tapahtunut.
- 2) Euroopan unionin neuvoston 3.11.2000 tekemä päätös Lindorferin palvelusvuosien laskemisesta kumotaan.
- 3) Valitus hylätään muilta osin.
- 4) Euroopan unionin neuvosto veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut molemmissa oikeusasteissa.

⁽¹⁾ EUVL L 114, 1.5.2007, s. 27.

⁽²⁾ EUVL L 139, 31.5.2007, s. 32.

⁽³⁾ EUVL L 114, 1.5.2007, s. 26.

⁽⁴⁾ EUVL C 190, 24.7.2004.

Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (neljäs jaosto) 13.9.2007 — Euroopan yhteisöjen komissio v. Italian tasavalta

(Asia C-260/04) ⁽¹⁾

(Jäsenyysoikeuksien noudattamatta jättäminen — Sijoittautumisvapaus ja palvelujen tarjoamisen vapaus — Julkisia palveluja koskevat toimitukset — Hevoskilpailujen vedonlyöntien järjestämistä ja niiden keräämistä koskevien 329 toimiluvan uudistaminen ilman tarjouskilpailua — Julkisuus- ja avoimuusvelvollisuus)

(2007/C 269/08)

Oikeudenkäyntikieli: italia

Asianosaiset

Kantaja: Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehet: K. Wiedner, C. Catabriga ja L. Visaggio)

Vastaaja: Italian tasavalta (asiamiehet: I. M. Braguglia, asianajaja G. De Bellis)

Väliintulijat, jotka tukevat vastaajan vaatimuksia: Tanskan kuningaskunta (asiamies: J. Molde) ja Espanjan kuningaskunta (asiamies: F. Díez Moreno)

Oikeudenkäynnin kohde

Jäsenyysoikeuksien noudattamatta jättäminen — EY 43 artiklasta ja sitä seuraavista artikloista sekä EY 49 artiklasta ja sitä seuraavista artikloista johtuvien avoimuusperiaatteen ja julkisuusvelvollisuuden loukkaaminen — Hevosurheilun vedonlyöntien vastaanottamista koskevien 329 toimiluvan uudistaminen ilman edeltävää kilpailuttamista

Tuomiolauselma

1) Italian tasavalta ei ole noudattanut EY 43 ja EY 49 artiklan mukaisia velvoitteitaan ja se on erityisesti loukannut yleistä avoimuusperiaatetta sekä velvollisuutta taata asianmukainen julkisuus, koska se on uudistanut 329 hevoskilpailujen vedonlyöntiä koskevaa toimilupaa ilman edeltävää tarjouskilpailua.

2) Italian tasavalta veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

⁽¹⁾ EUVL C 217, 28.8.2004.

Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (toinen jaosto) 20.9.2007 (House of Lordsin (Yhdistynyt kuningaskunta) esittämä ennakkoratkaisupyyntö) — The Queen, Veli Tum ja Mehmet Dari v. Secretary of State for the Home Department

(Asia C-16/05) ⁽¹⁾

(ETY:n ja Turkin välinen assosiaatiosopimus — Lisäpöytäkirjan 41 artiklan 1 kohta — Standstill-lauseke — Soveltamisala — Jäsenvaltion lainsäädäntö, jolla on lisäpöytäkirjan voimaantulon jälkeen otettu käyttöön uusia rajoituksia, jotka koskevat Turkin kansalaisten pääsyä sen alueelle, kun kyse on sijoittautumisvapauden käyttämisestä)

(2007/C 269/09)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

House of Lords

Pääasian asianosaiset

Kantajat: The Queen, Veli Tum ja Mehmet Dari

Vastaaja: Secretary of State for the Home Department

Oikeudenkäynnin kohde

Ennakkoratkaisupyyntö — House of Lords — Euroopan talousyhteisön ja Turkin välisestä assosiaatiosta tehtyyn sopimukseen liitetyn lisäpöytäkirjan (EYVL L 293, s. 4), joka on allekirjoitettu 23.11.1970 ja joka koskee toimenpiteitä niiden voimaan saattamiseksi, 41 artiklan 1 kohdan tulkinta — Jäsenvaltion mahdollisuus ottaa käyttöön uusia rajoituksia sellaisten Turkin kansalaisten maahanpääsyn osalta, joiden tarkoituksena on liiketoiminnan harjoittaminen sen alueella

Tuomiolauselma

Brysselissä 23.11.1970 allekirjoitetun lisäpöytäkirjan, joka tehtiin, hyväksyttiin ja vahvistettiin yhteisön puolesta 19.12.1972 annetulla neuvoston asetuksella (ETY) N:o 2760/72, 41 artiklan 1 kohtaa on tulkittava siten, että siinä kielletään siitä alkaen, kun kyseinen pöytäkirja tulee voimaan kyseessä olevassa jäsenvaltiossa, ottamasta käyttöön uusia sijoittautumisvapauden käyttämiseen kohdistuvia rajoituksia, mukaan lukien rajoitukset, jotka koskevat Turkin kansalaisille, joiden tarkoituksena on työskennellä kyseisessä valtiossa itsenäisinä ammatinharjoittajina, tämän valtion alueelle myönnettävän ensimmäisen maahantuloluvan aineellisia ja/tai menettelyllisiä edellytyksiä.

⁽¹⁾ EUVL C 69, 19.3.2005.

Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (suuri jaosto) 11.9.2007 (Finanzgericht Kölnin (Saksa) esittämä ennakkoratkaisupyyntö) — Herbert Schwarz ja Marga Gootjes-Schwarz v. Finanzamt Bergisch Gladbach

(Asia C-76/05) ⁽¹⁾

(EY:n perustamissopimuksen 8 a artikla (josta on muutettuna tullut EY 18 artikla) — Euroopan kansalaisuus — EY:n perustamissopimuksen 59 artikla (josta on muutettuna tullut EY 49 artikla) — Palvelujen tarjoamisen vapaus — Tuloverolainsäädäntö — Koulumaksut — Vähennysoikeus, joka on rajoitettu koskemaan kotimaisille yksityisille oppilaitoksille suoritettuja koulumaksuja)

(2007/C 269/10)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Finanzgericht Köln

Pääasian asianosaiset

Kantajat: Herbert Schwarz ja Marga Gootjes-Schwarz

Vastaaja: Finanzamt Bergisch Gladbach

Oikeudenkäynnin kohde

Ennakkoratkaisupyyntö — Finanzgericht Köln — Sellaisen kansallisen tuloverolainsäädännön yhteensoveltuvuus EY 18, 39, 43 ja 49 artiklan kanssa, jossa lasten koulumaksujen perusteella myönnetään verovähennys vain sillä edellytyksellä, että lapset käyvät koulua tietyissä kotimaisissa oppilaitoksissa — Lapset, jotka käyvät koulua muiden jäsenvaltioiden oppilaitoksissa

Tuomiolauselma

- 1) Kun jäsenvaltion verovelvolliset laittavat lapsensa toisessa jäsenvaltiossa sijaitsevaan ja pääosin yksityisin varoin rahoitettavaan kouluun, EY 49 artiklaa on tulkittava siten, että se on esteenä sellaiselle jäsenvaltion lainsäädännölle, jonka mukaan verovelvolliset voivat vähentää tuloverotuksessa erityisinä menoina tietyille tämän jäsenvaltion alueelle sijoittautuneille yksityiskouluille suorittamansa koulumaksut mutta jossa evätään yleisesti tällainen mahdollisuus silloin, kun koulumaksut on suoritettu toiseen jäsenvaltioon sijoittautuneelle yksityiskoululle.
- 2) Kun jäsenvaltion verovelvolliset lähettävät lapsensa käymään toiseen jäsenvaltioon sijoittautunutta koulua, jonka tarjoamat palvelut eivät kuulu EY 49 artiklan soveltamisalaan, EY 18 artikla on esteenä

sellaiselle jäsenvaltion lainsäädännölle, jonka mukaan verovelvolliset voivat vähentää tuloverotuksessa erityisinä menoina tietyille tämän jäsenvaltion alueelle sijoittautuneille kouluille suorittamansa koulumaksut mutta jossa evätään yleisesti tällainen mahdollisuus silloin, kun koulumaksut on suoritettu toiseen jäsenvaltioon sijoittautuneelle koululle.

⁽¹⁾ EUVL C 93, 16.4.2005.

Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (suuri jaosto) 11.9.2007 (Centrale Raad van Beroepin (Alankomaat) esittämä ennakkoratkaisupyyntö) — D. P. W. Hendrix v. Raad van Bestuur van het Uitvoeringsinstituut Werknemersverzekering

(Asia C-287/05) ⁽¹⁾

(Siirtotyöläisten sosiaaliturva — EY 12, EY 17, EY 18 ja EY 39 artikla — Asetus (ETY) N:o 1408/71 — 4 artiklan 2 a kohta ja 10 a artikla sekä liite II a — Asetus (ETY) N:o 1612/68 — 7 artiklan 1 kohta — Maksuihin perustamattomat erityiset sosiaaliturvaetuudet — Alankomaalainen nuorille vammaisille maksettava etuus — Etuuden maastavientikelvottomuus)

(2007/C 269/11)

Oikeudenkäyntikieli: hollanti

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Centrale Raad van Beroep

Pääasian asianosaiset

Kantaja: D. P. W. Hendrix

Vastaaja: Raad van Bestuur van het Uitvoeringsinstituut Werknemersverzekering

Oikeudenkäynnin kohde

Ennakkoratkaisupyyntö — Centrale Raad van Beroep — Sosiaaliturvajärjestelmien soveltamisesta yhteisön alueella liikkuviin palkattuihin työntekijöihin ja heidän perheenjäseniinsä 14.6.1971 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1408/71,

sellaisena kuin se on muutettuna ja ajan tasalle saatettuna 2.12.1996 annetulla neuvoston asetuksella (EY) N:o 118/97 (EYVL L 28, s. 1), sellaisena kuin tämä asetus on muutettuna 4.6.1998 annetulla neuvoston asetuksella (EY) N:o 1223/98 (EYVL L 168, s. 1), 4 artiklan 2 a kohdan tulkinta, sekä EY 12, EY 18 ja EY 39 artiklan ja työntekijöiden vapaasta liikkuvuudesta yhteisön alueella 15.10.1968 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1612/68 (EYVL L 257, s. 2) 7 artiklan 2 kohdan ulottuvuus

Tuomiolauselma

1) Työkyvyttömillä nuorille vammaisille maksettavasta avustuksesta 24.4.1997 annetun lain (Wet arbeidsongeschiktheidsvoorziening jonggehandicapten) perusteella maksettavaa etuutta on pidettävä sosiaaliturvajärjestelmien soveltamisesta yhteisön alueella liikkuviin palkattuihin työntekijöihin, itsenäisiin ammatinharjoittajiin ja heidän perheenjäseniinsä 14.6.1971 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1408/71, sellaisena kuin se on muutettuna ja saatettuna ajan tasalle 2.12.1996 annetulla neuvoston asetuksella (EY) N:o 118/97, sellaisena kuin tämä asetus on muutettuna 4.6.1998 annetulla neuvoston asetuksella (EY) N:o 1223/98, 4 artiklan 2 a kohdassa tarkoitettuna maksuihin perustumattomana erityisyytenä, mistä seuraa, että pääasian valittajan kaltaiseen henkilöön on sovellettava ainoastaan mainitun asetuksen 10 a artiklassa säädettyä yhteensovittamissääntöä ja että tämän etuuden maksaminen voidaan pätevästi varata henkilöille, jotka asuvat etuuden maksavan jäsenvaltion alueella. Se, että asianomainen henkilö sai alun perin nuorille vammaisille maksettavaa avustusta, joka oli maastavientikelpoinen, on merkityksetöntä mainittujen säännösten soveltamisen kannalta.

2) EY 39 artiklaa ja työntekijöiden vapaasta liikkuvuudesta yhteisön alueella 15.10.1968 annettua neuvoston asetusta (ETY) N:o 1612/68 on tulkittava niin, että niillä ei estetä kansallista lainsäädäntöä, jolla sovelletaan asetuksen N:o 1408/71, sellaisena kuin se on muutettuna ja saatettuna ajan tasalle asetuksella N:o 118/97, sellaisena kuin tämä asetus on muutettuna asetuksella N:o 1223/98, 4 artiklan 2 a kohtaa ja 10 a artiklaa ja jossa säädetään, että viimeksi mainitun asetuksen liitteessä II a mainittu maksuihin perustumaton erityisetuus voidaan myöntää vain kyseisessä jäsenvaltiossa asuville henkilöille. Tämän lainsäädännön täytäntöönpanolla ei kuitenkaan saada loukata pääasian valittajan kaltaisessa tilanteessa olevan henkilön oikeuksia enempää kuin kansallisella lailla tavoitellun legitimiin tavoitteen toteuttaminen vaatii. Kansallisen tuomioistuimen, jonka on tulkittava kansallista lakia mahdollisimman pitkälle yhteisön oikeuden mukaisesti, on otettava huomioon erityisesti, että kyseessä oleva työntekijä on säilyttänyt kaikki taloudelliset ja sosiaaliset siteensä lähtöjäsenvaltioon.

(¹) EUVL C 296, 26.11.2005.

Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (ensimmäinen jaosto) 20.9.2007 — Euroopan yhteisöjen komissio v. Alankomaiden kuningaskunta

(Asia C-297/05) (¹)

(Rekisteröintiä edeltävä tunnistaminen ja pakollinen katsastus jäsenvaltiossa — EY 28 ja EY 30 artikla — Direktiivit 96/96/EY ja 1999/37/EY — Toisessa jäsenvaltiossa annettujen rekisteröintitodistusten ja suoritettujen katsastusten tunnistaminen)

(2007/C 269/12)

Oikeudenkäyntikieli: hollanti

Asianosaiset

Kantaja: Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehet: M. van Beek ja D. Zijlstra)

Vastaaja: Alankomaiden kuningaskunta (asiamiehet: H. G. Sevenster ja D. J. M. de Grave)

Väliintulija, joka tukee vastaajan vaatimuksia: Suomen tasavalta (asiamies: E. Bygglin)

Oikeudenkäynnin kohde

Jäsenyysselvotteiden noudattamatta jättäminen — EY 28 ja 30 artiklan rikkominen — Katsastukset, jotka edellytetään ennen ajoneuvojen rekisteröintiä Alankomaissa sellaisten autojen osalta, jotka on jo rekisteröity toisessa jäsenvaltiossa

Tuomiolauselma

1) Alankomaiden kuningaskunta ei ole noudattanut EY 28 ja EY 30 artiklan mukaisia velvoitteitaan, koska se edellyttää, että toisissa jäsenvaltioissa aikaisemmin rekisteröityjen yli kolme vuotta vanhojen ajoneuvojen fyysinen kunto on katsastettava ennen niiden rekisteröintiä Alankomaissa.

2) Kanne hylätään muilta osin.

3) Euroopan yhteisöjen komissio, Alankomaiden kuningaskunta ja Suomen tasavalta vastaavat kukin omista oikeudenkäyntikuluisaan.

(¹) EUVL C 296, 26.11.2005.

**Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (neljäs jaosto)
20.9.2007 — Euroopan yhteisöjen komissio v. Italian
tasavalta**

(Asia C-304/05) ⁽¹⁾

(Jäsenyyssvelvoitteiden noudattamatta jättäminen — Direktiivi 92/43/ETY — Luontotyyppien sekä luonnonvaraisen eläimistön ja kasviston suojelu — Direktiivi 79/409/ETY — Luonnonvaraisten lintujen suojelu — Laskettelurinteiden muutostöiden ympäristövaikutusten arviointi)

(2007/C 269/13)

Oikeudenkäyntikieli: italia

Asianosaiset

Kantaja: Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehet: M. van Beek ja D. Recchia)

Vastaaja: Italian tasavalta (asiamiehet: I. M. Braguglia ja G. Fiengo)

Oikeudenkäynnin kohde

Jäsenyyssvelvoitteiden noudattamatta jättäminen — Luontotyyppien sekä luonnonvaraisen eläimistön ja kasviston suojelusta 21.5.1992 annetun neuvoston direktiivin 92/43/ETY (EYVL L 206, s. 7) 6 artiklan 2–4 kohdan, tarkasteltuna yhdessä sen 7 artiklan kanssa, rikkominen — Luonnonvaraisten lintujen suojelusta 2.4.1979 annetun neuvoston direktiivin 79/409/ETY (EYVL L 103, s. 1) 4 artiklan 1 ja 2 kohdan rikkominen — Stelvio kansallispuistossa (erityissuojelualue IT 2040044) sijaitsevan Santa Caterina Valfurvan hiihtoalueen laajentaminen hankkeen ympäristövaikutuksia arvioimatta — Niitä lajeja, joita varten erityissuojelualue on osoitettu, koskevien häiriöiden ja näiden lajien elinympäristöjen heikentymisen estämiseksi tarpeellisten toimenpiteiden toteuttamatta jättäminen

Tuomiolauselma

- 1) — Hyväksymällä toimenpiteitä, jotka saattavat vaikuttaa merkittävästi erityissuojelualueeseen IT 2040044, Parco Nazionale dello Stelvio, arvioimatta niitä asianmukaisesti sen kannalta, miten ne vaikuttavat tämän alueen suojelutavoitteisiin
 - hyväksymällä tällaisia toimenpiteitä noudattamatta säännöksiä, jotka mahdollistavat hankkeen toteuttamisen vaikutusten arvioinnin kielteisestä tuloksesta huolimatta ja vaihtoehtoisten ratkaisujen puuttuessa ainoastaan erittäin tärkeän yleisen edun kannalta pakottavista syistä ja vasta sen jälkeen, kun kaikki tarvittavat korvaavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että Natura 2000:n yleinen kokonaisuus säilyy yhtenäisenä, on toteutettu ja niistä on ilmoitettu Euroopan yhteisöjen komissiolle, ja
 - jättämällä toteuttamatta toimenpiteitä luontotyyppien ja lajien elinympäristöjen heikentymisen sekä niitä lajeja koskevien häiriöiden estämiseksi, joita varten erityissuojelualue IT 2040044, Parco Nazionale dello Stelvio, on osoitettu

Italian tasavalta ei ole noudattanut luontotyyppien sekä luonnonvaraisen eläimistön ja kasviston suojelusta 21.5.1992 annetun neuvoston direktiivin 92/43/ETY 6 artiklan 2–4 kohdan, tarkasteltuna yhdessä tämän direktiivin 7 artiklan kanssa, eikä luonnonvaraisten lintujen suojelusta 2.4.1979 annetun neuvoston direktiivin 79/409/ETY 4 artiklan 1 ja 2 kohdan mukaisia velvoitteita.

2) Kanne hylätään muilta osin.

3) Italian tasavalta veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

⁽¹⁾ EUVL C 229, 17.9.2005.

**Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (toinen jaosto)
13.9.2007 (Juzgado de lo Social nº 1 de San Sebastiánin
(Espanja) esittämä ennakkoratkaisupyyntö) — Yolanda Del
Cerro Alonso v. Osakidetza-Servicio Vasco de Salud**

(Asia C-307/05) ⁽¹⁾

(Direktiivi 1999/70/EY — Määräaikaista työtä koskevan puitesopimuksen 4 lauseke — Syrjimättömyyden periaate — Työehtojen käsite — Ikälisät — Kuuluminen käsitteen soveltamisalaan — Asiallisia syitä, joilla erilaista kohtelua voidaan perustella — Ei ole)

(2007/C 269/14)

Oikeudenkäyntikieli: espanja

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Juzgado de lo Social nº 1 de San Sebastián

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Yolanda Del Cerro Alonso

Vastaaja: Osakidetza-Servicio Vasco de Salud

Oikeudenkäynnin kohde

Euroopan ammatillisen yhteisjärjestön (EAY), Euroopan teollisuuden ja työnantajain keskusjärjestön (UNICE) ja julkisten yritysten Euroopan keskuksen (CEEP) tekemästä määräaikaista työtä koskevasta puitesopimuksesta 28.6.1999 annetun neuvoston direktiivin 1999/70/EY (EYVL L 175, s. 43) tulkinta — Työehdot sisältävät taloudelliset ehdot tai eivät sisällä niitä — Palvelusaikaan perustuva lisä — Lisän epäminen henkilöstön ammattijärjestön ja hallinnon välillä tehtyjen sopimusten vuoksi — Riittävät objektiiviset syyt

Tuomiolauselma

- 1) EAY:n, UNICE:n ja CEEP:n tekemästä määräaikaista työtä koskevasta puitesopimuksesta 28.6.1999 annetun neuvoston direktiivin 1999/70/EY liitteessä olevan, 18.3.1999 tehdyn määräaikaista työtä koskevan puitesopimuksen 4 lausekkeen 1 kohdassa tarkoitettua työehtojen käsitettä on tulkittava siten, että sitä voidaan käyttää perusteena pääasiassa kyseessä olevan kaltaiselle vaatimukselle, jolla pyritään saamaan määräaikaiselle työntekijälle ikälisä, joka kansallisen oikeuden mukaan kuuluu vain vakituksille työntekijöille.
- 2) Puitesopimuksen 4 lausekkeen 1 kohtaa on tulkittava siten, että sen kanssa on ristiriidassa, että otetaan käyttöön määräaikaisten työntekijöiden ja vakituisten työntekijöiden välinen erilainen kohtelu, joka on perusteltavissa vain sillä, että siitä säädetään jäsenvaltion laissa tai asetuksessa taikka henkilöstöä edustavan ammattijärjestön ja kyseessä olevan työnantajan tekemässä työehtosopimuksessa.

(¹) EUVL C 257, 15.10.2005.

Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (suuri jaosto) 11.9.2007
— Euroopan yhteisöjen komissio v. Saksan liittotasavalta

(Asia C-318/05) (¹)

(Jäsenyysvelvoitteiden noudattamatta jättäminen — EY 18, EY 39, EY 43 ja EY 49 artikla — Tuloverolainsäädäntö — Koulumaksut — Vähennysoikeus, joka on rajoitettu kosemaan kotimaisille yksityisoppilaitoksille suoritettuja koulumaksuja)

(2007/C 269/15)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Kantaja: Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehet: K. Gross ja R. Lyal)

Vastaaja: Saksan liittotasavalta (asiamiehet: M. Lumma ja U. Forsthoff)

Oikeudenkäynnin kohde

Jäsenyysvelvoitteiden noudattamatta jättäminen — EY 18, 39, 43 ja 49 artiklan rikkominen — Kansallinen tuloverolainsäädäntö, jossa evätään poikkeuksetta lasten koulumaksujen vero- vähennyismahdollisuus, jos koulua käydään ulkomailla

Tuomiolauselma

- 1) Saksan liittotasavalta ei ole noudattanut EY 18, EY 39, EY 43 ja EY 49 artiklan mukaisia velvoitteitaan, koska se epää yleisesti oikeuden vähentää verotuksessa koulumaksut, jotka liittyvät toisessa jäsenvaltiossa sijaitsevan koulun käymiseen, sellaisina erityisinä menoina, joista säädetään tuloverolain (Einkommensteuergesetz), sellaisena kuin se on julkaistu 19.10.2002, 10 §:n 1 momentin 9 kohdassa.
- 2) Kanne hylätään muilta osin.
- 3) Saksan liittotasavalta veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

(¹) EUVL C 257, 15.10.2005.

Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (toinen jaosto)
20.9.2007 — Euroopan yhteisöjen komissio v. Italian tasavalta

(Asia C-388/05) (¹)

(Jäsenyysvelvoitteiden noudattamatta jättäminen — Luontotyyppien suojelu — Luonnonvarainen eläimistö ja kasvisto — Valloni e steppe pedegarganiche -niminen erityissuojelualue)

(2007/C 269/16)

Oikeudenkäyntikieli: italia

Asianosaiset

Kantaja: Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehet: A. Aresu ja D. Recchia)

Vastaaja: Italian tasavalta (asiamies: I. M. Braguglia, avustajanaan avvocato dello Stato G. Fiengo)

Oikeudenkäynnin kohde

Jäsenyysvelvoitteiden noudattamatta jättäminen — Luonnonvaraisen lintujen suojelusta 2.4.1979 annetun neuvoston direktiivin 79/409/ETY (EYVL L 103, s. 1) 4 artiklan 4 kohdan ja luontotyyppien sekä luonnonvaraisen eläimistön ja kasviston suojelusta 21.5.1992 annetun neuvoston direktiivin 92/43/ETY (EYVL L 206, s. 7) 6 artiklan 2, 3 ja 4 kohdan ja 7 artiklan rikkominen — Velvollisuus toteuttaa erityissuojelualueella tarpeelliset toimenpiteet luontotyyppien ja lajien elinympäristöjen heikentymisen estämiseksi — Teollisuuden kehityshankkeet, jotka koskevat Garganon kansallispuistoa

Tuomiolauselma

1) Italian tasavalta ei ole noudattanut päivämäärää 28.12.1998 aikaisemman ajanjakson osalta luonnonvaraisten lintujen suojelusta 2.4.1979 annetun neuvoston direktiivin 79/409/ETY 4 artiklan 4 kohdan mukaisia velvoitteitaan ja kyseisen päivämäärän jälkeisen ajanjakson osalta luontotyyppeihin sekä luonnonvaraisen elämistön ja kasviston suojelusta 21.5.1992 annetun neuvoston direktiivin 92/43/ETY 6 artiklan 2 kohdan mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole toteuttanut Valloni e steppe pedegarganiche -nimisellä erityis-suojelualueella tarpeellisia toimenpiteitä luontotyyppeihin ja lajien elinympäristöjen heikentymisen sekä niitä lajeja koskevien häiriöiden estämiseksi, joita varten kyseinen alue on osoitettu.

2) Italian tasavalta veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

(¹) EUVL C 22, 28.1.2006.

Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (suuri jaosto) 11.9.2007
(Supremo Tribunal de Justiça (Portugali) esittämä ennakkoratkaisupyyntö) — Merck Genéricos — Produtos Farmacêuticos Ld^a v. Merck & Co. Inc. ja Merck Sharp & Dohme Ld^a

(Asia C-431/05) (¹)

(Maailman kauppajärjestön perustamissopimus — TRIPS-sopimuksen 33 artikla — Patentit — Vähimmäissuoja-aika — Jäsenvaltion lainsäädäntö, jossa säädetään lyhyemmästä suoja-ajasta — EY 234 artikla — Yhteisöjen tuomioistuimen toimivalta — Välitön oikeusvaikutus)

(2007/C 269/17)

Oikeudenkäyntikieli: portugali

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Supremo Tribunal de Justiça

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Merck Genéricos — Produtos Farmacêuticos Ld^a

Vastaja: Merck & Co. Inc. ja Merck Sharp & Dohme Ld^a

Oikeudenkäynnin kohde

Maailman kauppajärjestön perustamissopimukseen liitetyn teollis- ja tekijänoikeuksien kaupan liittyvistä näkökohdista tehdyn sopimuksen (TRIPS-sopimus) (EYVL L 336, s. 214) 33 artiklan tulkinta — Tulkintaa koskeva toimivalta — Välitön oikeusvaikutus

Tuomiolauselma

Patenttien alaan liittyvän yhteisön lainsäädännön nykyisessä tilassa yhteisön oikeus ei estä sitä, että kansallinen tuomioistuin soveltaa suoraan Marrakeshissa 15.4.1994 allekirjoitetun Maailman kauppajärjestön (WTO) perustamissopimuksen liitteessä I C olevan ja Uruguayn kierroksen monenvälisissä kauppaneuvotteluissa (1986–1994) laadittujen sopimusten tekemisestä Euroopan yhteisön puolesta yhteisön toimivaltaan kuuluvissa asioissa 22.12.1994 tehdyllä neuvoston päätöksellä 94/800/EY hyväksytyyn teollis- ja tekijänoikeuksien kaupan liittyvistä näkökohdista tehdyn sopimuksen 33 artiklaa kansallisessa oikeudessa säädetyn edellytyksin.

(¹) EUVL C 36, 11.2.2006.

Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (kolmas jaosto) 13.9.2007 — Land Oberösterreich ja Itävallan tasavalta v. Euroopan yhteisöjen komissio

(Yhdistetyt asiat C-439/05 P ja C-454/05 P) (¹)

(Muutoksenhaku — Direktiivi 2001/18/EY — Päätös 2003/653/EY — Geneettisesti muunnettujen organismien tarkoituksellinen levittäminen ympäristöön — EY 95 artiklan 5 kohta — Uuden tieteellisen näytön ja jäsenvaltion erityisen ongelman vuoksi perustellut kansalliset säännökset, joilla poiketaan yhdenmukaistamistoimenpiteestä — Kontradiktoriaalinen periaate)

(2007/C 269/18)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Valittajat: Land Oberösterreich (asiamies: G. Hörmanseder, avustajanaan Rechtsanwalt F. Mittendorfer) ja Itävallan tasavalta (asiamiehet: H. Dossi ja A. Hable)

Valittajan vastapuoli: Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehet: U. Wölker ja M. Patakia)

Oikeudenkäynnin kohde

Valitus Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen (neljäs jaosto) yhdistetyissä asioissa T-366/03 ja T-235/04, Land Oberösterreich ja Itävalta vastaan komissio, 5.10.2005 antamasta tuomiosta, jolla ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin hylkäsi kanteen, jossa vaadittiin, että Itävallan tasavallan EY:n perustamissopimuksen 95 artiklan 5 kohdan mukaisesti tiedoksi antamista, muuntogeenisten organismien käytön kieltämistä Ylä-Itävallan alueella koskevista kansallisista säännöksistä 2.9.2003 tehty komission päätös 2003/653/EY kumotaan — Jäsenvaltion erityisen ongelman vuoksi perustellut kansalliset säännökset, joilla poiketaan yhdenmukaistamistoimenpiteestä

Tuomiolauselmä

- 1) Valitukset hylätään.
- 2) Land Oberösterreich ja Itävallan tasavalta veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

(¹) EUVL C 48, 25.2.2006.
 EUVL C 60, 11.3.2006.

Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (toinen jaosto) 13.9.2007 — Common Market Fertilizers SA v. Euroopan yhteisöjen komissio

(Asia C-443/05 P) (¹)

(Muutoksenhaku — Polkumyynnitullit — Tullikoodeksin 239 artikla — Tuontitullien peruuttaminen — Asetuksen (ETY) N:o 2454/93 907 artiklan ensimmäinen kohta — Tullinkinta — Laillisuus — Komission päätös — Tullikoodeksikomiteassa kokoontuva asiantuntijaryhmä — Toiminnallisesti erillinen elin — Neuvoston päätöksen 1999/468/EY 2 artikla ja 5 artiklan 2 kohta — Tullikoodeksikomitean työjärjestyksen 4 artikla — Tullikoodeksin 239 artiklan soveltamisen edellytykset — Ilmeisen laiminlyönnin puuttuminen)

(2007/C 269/19)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Valittaja: Common Market Fertilizers SA (edustajat: barrister A. Sutton ja avocat N. Flandin)

Valittajan vastapuoli: Euroopan yhteisöjen komissio (asiamies: X. Lewis)

Oikeudenkäynnin kohde

Valitus yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen yhdistetyissä asioissa T-134/03 ja T-135/03, Common Market Fertilizers vastaan komissio, 27.9.2005 antamasta tuomiosta, jolla ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin hylkäsi kanteen, joka koski niiden 20.12.2002 tehtyjen komission päätösten K(2002) 5217 lopullinen ja K(2002) 5218 lopullinen kumoamista, joissa todetaan, ettei tuontitullien peruuttaminen yksittäistapauksessa ole perusteltua

Tuomiolauselmä

- 1) Valitus hylätään.
- 2) Common Market Fertilizers SA veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

(¹) EUVL C 36, 11.2.2006.

Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (neljäs jaosto) 13.9.2007 (Oberster Gerichtshofin (Itävalta) esittämä ennakkoratkaisupyyntö) — Mohamed Jouini, Okay Gönen, Hasan Bajric, Gerald Huber, Manfred Ortner, Sükran Karacatepe, Franz Mühlberger, Nakil Bakii, Hannes Kranzler, Jürgen Mörth, Anton Schneeberger, Dietmar Susteric, Sascha Wörnhör, Aynur Savci, Elena Peter, Egon Schmöger, Mehmet Yaman, Dejan Preradovic, Andreas Mitter, Wolfgang Sorger, Franz Schachenhofer, Herbert Weiss, Harald Kaineder, Ognen Stajkovski ja Jovica Vidovic v. Princess Personal Service GmbH (PPS)

(Asia C-458/05) (¹)

(Sosiaalipolitiikka — Direktiivi 2001/23/EY — Työntekijöiden oikeuksien turvaaminen — Yritysten luovutus — Luovutuksen käsite — Henkilöstöä vuokraava yritys)

(2007/C 269/20)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Oberster Gerichtshof

Pääasian asianosaiset

Kantajat: Mohamed Jouini, Okay Gönen, Hasan Bajric, Gerald Huber, Manfred Ortner, Sükran Karacatepe, Franz Mühlberger, Nakil Bakii, Hannes Kranzler, Jürgen Mörth, Anton Schneeberger, Dietmar Susteric, Sascha Wörnhör, Aynur Savci, Elena Peter, Egon Schmöger, Mehmet Yaman, Dejan Preradovic, Andreas Mitter, Wolfgang Sorger, Franz Schachenhofer, Herbert Weiss, Harald Kaineder, Ognen Stajkovski ja Jovica Vidovic

Vastaaja: Princess Personal Service GmbH (PPS)

Oikeudenkäynnin kohde

Ennakkoratkaisupyyntö — Oberster Gerichtshof — Työntekijöiden oikeuksien turvaamista yrityksen tai liikkeen taikka yritys- tai liiketoiminnan osan luovutuksen yhteydessä koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä 12 päivänä maaliskuuta 2001 annetun neuvoston direktiivin 2001/23/EY (EYVL L 82, s. 16) 1 artiklan tulkinta — Soveltamisala — Käsite ”liiketoiminnan osa” — Henkilöstöä vuokraavan yrityksen toimistovirkailijan, yksikön johtajan, asiakasneuvojan, liikkeenjohtajan sekä kolmasosan vuokralle annetuista työntekijöistä ja asiakkaiden, joiden palveluksessa he ovat, siirtyminen toiseen henkilöstöä vuokraavaan yritykseen

Tuomiolauselma

Työntekijöiden oikeuksien turvaamista yrityksen tai liikkeen taikka yritys- tai liiketoiminnan osan luovutuksen yhteydessä koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä 12.3.2001 annetun neuvoston direktiivin 2001/23/EY 1 artiklan 1 kohtaa on tulkittava niin, että sitä sovelletaan, kun osa hallintohenkilöstöstä ja osa vuokratyöntekijöistä siirretään toiseen henkilöstöä vuokraavaan yritykseen harjoittamaan siellä samoja tehtäviä samanlaisten asiakkaiden hyväksi, ja että kansallisen tuomioistuimen on varmistettava, että luovutuksen kohteena olevat tekijät ovat itsessään riittäviä, jotta kyseessä olevalle taloudelliselle toiminnalle ominaisia tehtäviä voidaan jatkaa ilman, että turvaututaan muihin merkittäviin tuotannon tekijöihin tai yrityksen muihin osiin.

(¹) EUVL C 178, 29.7.2006.

**Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (suuri jaosto) 11.9.2007
(Cour d'appel de Nancyn (Ranska) esittämä
ennakkoratkaisupyyntö) — Céline SARL v. Céline SA**

(Asia C-17/06) (¹)

(Tavaramerkit — Ensimmäisen direktiivin 89/104/ETY 5 artiklan 1 kohdan a alakohta ja 6 artiklan 1 kohdan a alakohta — Rekisteröidyn tavaramerkin haltijan oikeus kieltää kolmatta käyttämästä merkkiä, joka on sama kuin tavaramerkki — Merkin käyttö toiminimenä, liikenimenä tai myymälän merkinä — Kolmansien oikeus käyttää omaa nimeään)

(2007/C 269/21)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Cour d'appel de Nancy

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Céline SARL

Vastaaja: Céline SA

Oikeudenkäynnin kohde

Ennakkoratkaisupyyntö — Cour d'appel de Nancy — Jäsenvaltioiden tavaramerkkilainsäädännön lähentämisestä 21.12.1988 annetun ensimmäisen neuvoston direktiivin 89/104/ETY (EYVL L 40, s. 1) 5 artiklan 1 kohdan tulkinta — Sellaisen merkin käyttö toiminimenä ja yritystunnuksena, joka on sama kuin rekisteröity sanamerkki ja jota käytetään sellaisten tavaroiden myyntitoiminnan yhteydessä, jotka ovat samoja kuin tavaramerkillä tarkoitetut tavarat

Tuomiolauselma

Se, että kolmas, jolle ei ole annettu siihen lupaa, käyttää toiminimenään, liikenimenään tai myymälän merkinään merkkiä, joka on sama kuin aikaisempi sanamerkki, sellaisten tavaroiden myyntitoiminnan yhteydessä, jotka ovat samoja kuin tavarat, joita varten tavaramerkki on rekisteröity, on tämän tavaramerkin käyttöä, joka tavaramerkin haltijalla on oikeus kieltää jäsenvaltioiden tavaramerkkilainsäädännön lähentämisestä 21.12.1988 annetun ensimmäisen neuvoston direktiivin 89/104/ETY 5 artiklan 1 kohdan a alakohtaan mukaisesti, jos kyse on tavaroita varten tapahtuvasta käytöstä, joka haittaa tai voi haitata tavaramerkin tehtäviä.

Jos tämä on asianlaita, direktiivin 89/104 6 artiklan 1 kohdan a alakohta voi olla esteenä tällaiselle kiellolle ainoastaan, jos kolmas käyttää toiminimeään tai liikenimeään hyvää liiketapaa noudattaen.

(¹) EUVL C 74, 25.3.2006.

**Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (neljäs jaosto)
20.9.2007 — Euroopan yhteisöjen komissio v. Helleenien
tasavalta**

(Asia C-74/06) (¹)

(Jäsenyysvelvoitteiden noudattamatta jättäminen — EY 90 artikla — Käytettynä maahan tuotujen ajoneuvojen rekisteröintivero — Verotusarvon määrittäminen — Ajoneuvojen arvonalennus, joka perustuu yksinomaan ikään — Laskentakriteerien julkisuus — Mahdollisuus riitauttaa arvio-perusteisen laskentamenetelmän soveltaminen)

(2007/C 269/22)

Oikeudenkäyntikieli: kreikka

Asianosaiset

Kantaja: Euroopan yhteisöjen komissio (asiamies: D. Triantafyllou)

Vastaaja: Helleenien tasavalta (asiamiehet: P. Mylonopoulos ja K. Boskovits)

Oikeudenkäynnin kohde

Jäsenyyssvelvoitteiden noudattamatta jättäminen — EY 90 artiklan rikkominen — Maahantuotujen käytettyjen ajoneuvojen syrjivä verotus

Tuomiolauselma

- 1) Helleenien tasavalta ei ole noudattanut EY 90 artiklan mukaisia velvoitteitaan, koska se on soveltanut toisesta jäsenvaltiosta Kreikkaan käytettyinä tuotujen ajoneuvojen verotusarvon määrittämiseksi, joka tehdään rekisteröintiveron määräämiseksi, yhtä ainoaa arvon alenemista koskevaa kriteeriä, joka perustuu näiden ajoneuvojen ikään, ja koska se on käyttänyt 6–12 kuukauden ikäisten ajoneuvojen osalta 7 prosentin suuruista arvon vähennystä tai yli vuoden ikäisten ajoneuvojen osalta 14 prosentin suuruista arvon vähennystä, mikä ei takaa sitä, että maksettava vero ei missään tapauksessa ylitä kotimaassa jo rekisteröityjen samanlaisten käytettyjen ajoneuvojen arvoon sisältyvää verosta jäljellä olevaa määrää.
- 2) Kanne hylätään muilta osin.
- 3) Helleenien tasavalta ja Euroopan yhteisöjen komissio vastaavat omista oikeudenkäyntikuluistaan.

(¹) EUVL C 108, 6.5.2006.

Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (ensimmäinen jaosto) 20.9.2007 (Hoge Raad der Nederlandenin (Alankomaat) esittämä ennakkoratkaisupyyntö) — Alankomaiden valtio v. Antroposana, Patiëntenvereniging voor Antroposofische Gezondheidszorg, Nederlandse Vereniging van Antroposofische Artsen, Weleda Nederland NV ja Wala Nederland NV

(Asia C-84/06) (¹)

(Ihmisille tarkoitettuja lääkkeitä koskevat yhteisön säännöt — EY 28 ja EY 30 artikla — Markkinoille saattamista koskeva lupa ja rekisteröinti — Antroposofiset lääkkeet)

(2007/C 269/23)

Oikeudenkäyntikieli: hollanti

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Hoge Raad der Nederlanden

Pääasian asianosaiset

Kantajaja: Alankomaiden valtio

Vastaajat: Antroposana, Patiëntenvereniging voor Antroposofische Gezondheidszorg, Nederlandse Vereniging van Antroposofische Artsen, Weleda Nederland NV ja Wala Nederland NV

Oikeudenkäynnin kohde

Ennakkoratkaisupyyntö — Hoge Raad der Nederlanden — Ihmisille tarkoitettuja lääkkeitä koskevasta yhteisön säännöistä 6 päivänä marraskuuta 2001 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2001/83/EY (EYVL L 311, s. 67) tulkinta — Sellaisten antroposofisten lääkkeiden markkinoille saattamista koskeva lupa, jotka eivät ole direktiivin III osaston 2 luvussa tarkoitettuja homeopaattisia lääkkeitä — Kansallinen lainsäädäntö, jonka mukaan antroposofisiin lääkkeisiin sovelletaan direktiivin III osaston 2 luvussa säädettyjä edellytyksiä — EY 28 ja EY 30 artikla

Tuomiolauselma

Antroposofisia lääkkeitä voidaan markkinoida ainoastaan sillä edellytyksellä, että niille on myönnetty lupa jonkin ihmisille tarkoitettuja lääkkeitä koskevasta yhteisön säännöistä 6.11.2001 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2001/83/EY 6 artiklassa tarkoitetun menettelyn mukaisesti.

(¹) EUVL C 108, 6.5.2006.

Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (neljäs jaosto) 20.9.2007 (Tampereen käräjäoikeuden esittämä ennakkoratkaisupyyntö — Suomi) — Sari Kiiski v. Tampereen kaupunki

(Asia C-116/06) (¹)

(Miesten ja naisten tasa-arvoinen kohtelu — Raskaana olevien työntekijöiden suojelu — Direktiivin 76/207/ETY 2 artikla — Oikeus äitiyslomaan — Direktiivin 92/85/ETY 8 ja 11 artikla — Vaikutukset oikeuteen saada muutos hoitovapaan ajankohtaan)

(2007/C 269/24)

Oikeudenkäyntikieli: suomi

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Tampereen käräjäoikeus

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Sari Kiiski

Vastaaja: Tampereen kaupunki

Oikeudenkäynnin kohde

Ennakkoratkaisupyyntö — Miesten ja naisten tasa-arvoisen kohtelun periaatteen toteuttamisesta mahdollisuuksissa työhön, ammatilliseen koulutukseen ja uralla etenemiseen sekä työoloissa 9.2.1976 annetun neuvoston direktiivin 76/207/ETY (EYVL L 39, s. 40), sellaisena kuin se on muutettuna 23.9.2002 annetulla Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä 2002/73/EY (EYVL L 269, s. 15), 2 artiklan ja toimenpiteistä raskaana olevien ja äskettäin synnyttäneiden tai imettävien työntekijöiden turvallisuuden ja terveyden parantamisen kannustamiseksi työssä 19.10.1992 annetun neuvoston direktiivin 92/85/ETY (EYVL L 348, s. 1) 8 ja 11 artiklan tulkinta — Työnantajan kieltäytyminen lyhentää hoitovapaan kestoa — Kyseessä olevan työntekijän uuden raskauden perusteella ennen hoitovapaan alkamista esitetty hakemus — Kansalliset säädökset, joiden mukaan hoitovapaan keston muuttamisen edellytyksenä ovat ennalta-arvaamattomat ja perustellut syyt, samalla kun virkaehtosopimukseen perustuvan käytännön mukaan raskaus ei muodosta tällaista syytä

Tuomiolauselma

Miesten ja naisten tasa-arvoisen kohtelun periaatteen toteuttamisesta mahdollisuuksissa työhön, ammatilliseen koulutukseen ja uralla etenemiseen sekä työoloissa 9.2.1976 annetun neuvoston direktiivin 76/207/ETY, sellaisena kuin se on muutettuna 23.9.2002 annetulla Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä 2002/73/EY, 2 artikla, jossa kielletään kaikenlainen välillinen tai välitön sukupuoleen perustuva syrjintä työoloissa, ja toimenpiteistä raskaana olevien ja äskettäin synnyttäneiden tai imettävien työntekijöiden turvallisuuden ja terveyden parantamisen kannustamiseksi työssä 19.10.1992 annetun neuvoston direktiivin 92/85/ETY (kymmenes direktiivin 89/391/ETY 16 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu erityisdirektiivi) äitiyslomaa koskevat 8 ja 11 artikla ovat esteenä hoitovapaata koskeville kansallisille säännöksille, jotka sikäli kuin niissä ei oteta huomioon niitä muutoksia, joita raskaus aiheuttaa kyseessä olevalle työntekijälle synnytystä edeltävän ja seuraavan vähintään 14 viikon kestoisen ajanjakson aikana, eivät mahdollista kyseisen henkilön saavan hakemuksesta muutosta hoitovapaansa ajankohtaan sillä hetkellä, jolloin hän vetoaa äitiyslomaa koskeviin oikeuksiinsa, ja joilla näin evätään mainitulta henkilöltä tähän äitiyslomaan liittyviä oikeuksia.

(¹) EUVL C 121, 20.5.2006.

**Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (toinen jaosto)
20.9.2007 — Euroopan yhteisöjen komissio v. Espanjan kuningaskunta**

(Asia C-177/06) (¹)

(Valtiontuet — Tukiohjelma — Soveltumattomuus yhteismarkkinoille — Komission päätös — Täytäntöönpano — Tukiohjelman poistaminen — Maksamatta olevien tukien keskeyttäminen — Käytettäväksi annettujen tukien takaisinperiminen — Jäsenyyssvelvoitteiden noudattamatta jättäminen — Puolustautumisperusteet — Päätöksen lainvastaisuus — Täytäntöönpanon täydellinen mahdottomuus)

(2007/C 269/25)

Oikeudenkäyntikieli: espanja

Asianosaiset

Kantaja: Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehet: F. Castillo de la Torre ja C. Urraca Caviedes)

Vastaaja: Espanjan kuningaskunta (asiamies: N. Díaz Abad)

Oikeudenkäynnin kohde

Jäsenyyssvelvoitteiden noudattamatta jättäminen — Valtiontukiohjelmasta, jonka Espanja on toteuttanut vuonna 1993 uusien yritysten hyväksi Guipúzcoassa (Espanjassa) (K(2002) 4448) (EUVL L 77, s. 1), Álavassa (Espanjassa) (K(2001) 4475) (EYVL L 17, s. 20) ja Biskajassa (Espanjassa) (K(2001) 4478) (EUVL L 40, s. 11), 20.12.2001 tehtyjen komission päätösten 2 ja 3 artiklan soveltamisen edellyttämien toimenpiteiden toteuttamatta jättäminen säädetyssä määräajassa

Tuomiolauselma

1) Espanjan kuningaskunta ei ole noudattanut

- valtiontukiohjelmasta, jonka Espanja on toteuttanut vuonna 1993 uusien yritysten hyväksi Álavassa (Espanjassa), 20.12.2001 tehdyn komission päätöksen 2003/28/EY
- valtiontukiohjelmasta, jonka Espanja on toteuttanut vuonna 1993 uusien yritysten hyväksi Biskajassa (Espanjassa), 20.12.2001 tehdyn komission päätöksen 2003/86/EY ja
- valtiontukiohjelmasta, jonka Espanja on toteuttanut vuonna 1993 uusien yritysten hyväksi Guipúzcoassa (Espanjassa), 20.12.2001 tehdyn komission päätöksen 2003/192/EY

2 ja 3 artiklan mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole toteuttanut säädetyssä määräajassa kaikkia näiden säännösten noudattamisen edellyttämiä toimenpiteitä.

2) Espanjan kuningaskunta veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

(¹) EUVL C 143, 17.6.2006.

Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (kolmas jaosto) 20.9.2007 — Société des Produits Nestlé SA v. sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit), Quick restaurants SA

(Asia C-193/06 P) ⁽¹⁾

(Muutoksenhaku — Yhteisön tavaramerkki — Asetus (EY) N:o 40/94 — 8 artiklan 1 kohdan b alakohta — Sanaalementin QUICKY sisältävä kuvamerkki — Aikaisempien kansallisten sanamerkkien QUICKIES haltijan vastustus — Sekaannusvaara — Kokonaisarviointi)

(2007/C 269/26)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Valittaja: Société des Produits Nestlé SA (edustaja: asianajaja D. Masson)

Muut osapuolet: sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) (asiamies: A. Folliard-Monguiral) ja Quick restaurants SA (edustajat: asianajajat E. De Gryse, F. de Visscher ja D. Moreau)

Oikeudenkäynnin kohde

Valitus Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen (ensimmäinen jaosto) asiassa T-74/04, Nestlé vastaan SMHV, väliintulijana Quick restaurants SA, 22.2.2006 antamasta tuomiosta, jolla ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin hylkäsi kanteen, jossa vaadittiin SMHV:n toisen valituslautakunnan 17.12.2003 tekemän päätöksen (asia R 922/2001-2), joka koskee Société des produits Nestlé SA:n ja Quick restaurants SA:n välistä väittemenettelyä, kumoamista

Tuomiolauselma

- 1) Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen 22.2.2006 asiassa T-74/04, Nestlé vastaan SMVH — Quick (QUICKY), antama tuomio kumotaan siltä osin kuin ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on rikkonut yhteisön tavaramerkistä 20.12.1993 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 40/94 8 artiklan 1 kohdan b alakohtaa, koska se ei ole tutkinut kysymyksessä olevien merkkien ulkoasun samankaltaisuutta tavaramerkeistä syntyvään kokonaisvaikutelman perusteella.
- 2) Valitus hylätään muilta osin.
- 3) Asia palautetaan Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimeen.
- 4) Oikeudenkäyntikuluista päätetään myöhemmin.

⁽¹⁾ EUVL C 165, 15.7.2006.

Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (neljäs jaosto) 13.9.2007 — Il Ponte Finanziaria SpA v. sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) ja F.M.G. Textiles Srl, aiemmin Marine Enterprise Projects — Società Unipersonale di Alberto Fiorenzi Srl

(Asia C-234/06 P) ⁽¹⁾

(Muutoksenhaku — Yhteisön tavaramerkki — Tavaramerkin BAINBRIDGE rekisteröinti — Väite, jonka on tehnyt sellaisen aikaisempien kansallisten tavaramerkkien haltija, joille kaikille on yhteistä sanaosa "Bridge" — Väitteen hylkääminen — Tavaramerkkiperhe — Käytön todistaminen — "Puolustavien tavaramerkkien" käsite)

(2007/C 269/27)

Oikeudenkäyntikieli: italia

Asianosaiset

Kantaja: Il Ponte Finanziaria SpA (edustajat: asianajajat P. L. Roncaglia, A. Torrigiani Malaspina ja M. Boletto)

Vastaajat: sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) (asiamiehet: O. Montalto ja M. Buffolo) ja F.M.G. Textiles Srl, aiemmin Marine Enterprise Projects — Società Unipersonale di Alberto Fiorenzi Srl (edustaja: asianajaja D. Marchi)

Oikeudenkäynnin kohde

Valitus yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen (neljäs jaosto) asiassa T-194/03, Il Ponte Finanziaria SpA v. SMHV, 23.2.2006 antamasta tuomiosta, jolla hylättiin luokkiin 18 ja 25 kuuluvia tavaroita varten sanamerkkien, kuviomerkkien ja kolmiulotteisten merkkien "Bridge", "Old Bridge", "The Bridge Basket", "THE BRIDGE", "The Bridge", "FOOTBRIDGE", "The Bridge Wayfarer" ja "OVER THE BRIDGE" haltijan kanne sisämarkkinoiden harmonisointiviraston (SMHV) neljännen valituslautakunnan 17.3.2003 tekemästä päätöksestä R 1015/2001-4, jolla hylättiin valitus väiteosaston päätöksestä, jolla hylättiin kuviomerkin "Bainbridge" luokkiin 18 ja 25 kuuluvia tavaroita varten rekisteröintiä vastaan tehty väite

Tuomiolauselma

- 1) Valitus hylätään.
- 2) Il Ponte Finanziaria SpA veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

⁽¹⁾ EUVL C 178, 29.7.2006.

Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (kuudes jaosto) 20.9.2007 (Hoge Raad der Nederlandenin (Alankomaat) esittämä ennakkoratkaisupyyntö) — Benetton Group SpA v. G-Star International BV

(Asia C-371/06) ⁽¹⁾

(Tavaramerkit — Direktiivi 89/104/ETY — 3 artiklan 1 kohdan e alakohdan kolmas luetelmakohta ja 3 kohta — Merkki — Tavararvoon olennaisesti vaikuttava muoto — Käyttö — Mainoskampanjat — Muodon vetovoima, joka oli saavutettu ennen rekisteröintihakemusta sen vuoksi, että muoto on tunnettu erottamiskykyisenä merkinä)

(2007/C 269/28)

Oikeudenkäyntikieli: hollanti

Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (kahdeksas jaosto) 13.9.2007 — Euroopan yhteisöjen komissio v. Helleenien tasavalta

(Asia C-381/06) ⁽¹⁾

(Jäsenyysohjeiden noudattamatta jättäminen — Direktiivi 2002/14/EY — Tietojen antaminen työntekijöille ja työntekijöiden kuuleminen — Direktiivin määräajassa tapahtuvan täytäntöönpanon laiminlyönti)

(2007/C 269/29)

Oikeudenkäyntikieli: kreikka

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Hoge Raad der Nederlanden

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Benetton Group SpA

Vastaaja: G-Star International BV

Oikeudenkäynnin kohde

Ennakkoratkaisupyyntö — Hoge Raad der Nederland — Jäsenvaltioiden tavaramerkkilainsäädännön lähentämisestä 21.12.1988 annetun ensimmäisen neuvoston direktiivin 89/104/ETY (EYVL 1989, L 41, s. 1) 3 artiklan 1 kohdan e alakohdan kolmannen luetelmakohdan tulkinta — Farmarit, joiden erottavana merkinä ovat työvaatteiden tai moottoripyöräilyvaatteiden ominaisuudet ja joissa on polvipaikat — Merkki, jota muodostuu tavararvoon olennaisesti vaikuttavasta muodosta

Tuomiolauselma

Jäsenvaltioiden tavaramerkkilainsäädännön lähentämisestä 21.12.1988 annetun ensimmäisen neuvoston direktiivin 89/104/ETY direktiivin 3 artiklan 1 kohdan e alakohdan kolmatta luetelmakohtaa on tulkittava siten, että tavararvoon olennaisesti vaikuttava muoto ei voi olla tavaramerkki tämän direktiivin 3 artiklan 3 kohdan nojalla, kun se on ennen rekisteröintihakemusta hankkinut vetovoimansa sen johdosta, että se on tullut tunnetuksi erottamiskykyisenä merkinä sellaisten mainoskampanjoiden seurauksena, joissa esitellään kyseessä olevan tavararvoon erityiset ominaisuudet.

⁽¹⁾ EUVL C 294, 2.12.2006.

Asianosaiset

Kantaja: Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehet: M. Patakia ja J. Enegren)

Vastaaja: Helleenien tasavalta (asiamies: N. Dafniou)

Oikeudenkäynnin kohde

Jäsenyysohjeiden noudattamatta jättäminen — Laiminlyönti toteuttaa määräajassa kaikki työntekijöille tiedottamista ja heidän kuulemistaan koskevista yleisistä puitteista Euroopan yhteisössä 11.3.2002 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2002/14/EY (EUVL L 80, s. 29) noudattamisen edellyttämät toimenpiteet

Tuomiolauselma

- 1) Helleenien tasavalta ei ole noudattanut työntekijöille tiedottamista ja heidän kuulemistaan koskevista yleisistä puitteista Euroopan yhteisössä 11.3.2002 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2002/14/EY mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole antanut säädettyssä määräajassa kaikkia direktiivin noudattamisen edellyttämiä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä.
- 2) Helleenien tasavalta veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

⁽¹⁾ EUVL C 261, 28.10.2006.

Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (kuudes jaosto) 13.9.2007 (Hoge Raad der Nederlandenin (Alankomaat) esittämä ennakkoratkaisupyyntö) — Codirex Expeditie BV v. Staatssecretaris van Financiën

(Asia C-400/06) ⁽¹⁾

(Yhteinen tullitariffi — Yhdistetty nimikkeistö — Tariffiluokittelu — Alanimike 0202 30 50 — Naudan etuneljänneksen osasta leikatut jäädytetyt ja luuttomat lihapalat)

(2007/C 269/30)

Oikeudenkäyntikieli: Hollanti

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Hoge Raad der Nederlanden

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Codirex Expeditie BV

Vastaaja: Staatssecretaris van Financiën

Oikeudenkäynnin kohde

Ennakkoratkaisupyyntö — Hoge Raad der Nederlanden — Tariffi- ja tilastonimikkeistöstä ja yhteisestä tullitariffista annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2658/87 liitteen I muuttamisesta 12.10.1999 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 2204/1999 (EYVL L 278, s. 1) 2 ryhmää koskevan 1 lisähuomautuksen A kohdan h alakohdan 11 alakohdan tulkinta — Etuneljänneksen palasta peräisin oleva jäädytetty luuton liha

Tuomiolauselma

1) Tariffi- ja tilastonimikkeistöstä ja yhteisestä tullitariffista 23.7.1987 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2658/87 liitettä I, sellaisena kuin on muutettuna 12.10.1999 annetulla komission asetuksella (EY) N:o 2204/1999, on tulkittava siten, että naudan etuneljänneksestä peräisin olevat jäädytetyt ja luuttomat lihapalat kuuluvat yhdistetyn nimikkeistön alanimikkeeseen 0202 30 50.

2) Asetuksen N:o 2658/87 liitettä I, sellaisena kuin on muutettuna asetuksella N:o 2204/1999, on tulkittava siten, että naudan etuneljänneksestä peräisin olevat jäädytetyt ja luuttomat lihapalat voidaan luokitella yhdistetyn nimikkeistön alanimikkeeseen 0202 30 50 ilman, että niiden on täytettävä muita edellytyksiä, kuten oltava peräisin samasta eläimestä.

⁽¹⁾ EUVL C 310, 16.12.2006.

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Landesgericht Klagenfurt (Itävalta) on esittänyt 9.7.2007 — A-Punkt Schmuckhandels GmbH v. Claudia Schmidt

(Asia C-315/07)

(2007/C 269/31)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Landesgericht Klagenfurt

Pääasian asianosaiset

Kantaja: A-Punkt Schmuckhandels GmbH

Vastaaja: Claudia Schmidt

Ennakkoratkaisukysymykset

1) Muodostaako jäsenvaltion säännös, jossa kielletään yksittäistapauksessa enintään 40 euron arvoisten hopeakorujen kauppaaminen myymällä tällaisia koruja ja ottamalla vastaan niitä koskevia tilauksia yksityishenkilöiden luona, EY 28 ja EY 30 artiklassa tarkoitetun tavaroiden vapaan liikkuvuuden rajoituksen, kun yhteisötavaroiden markkinoille pääsy on mahdollista vain maksamalla myyntirakenteen muuttamisesta sekä valikoiman muuttamisesta ja laajentamisesta aiheutuvia kustannuksia?

Mikäli edelliseen kysymykseen vastataan myöntävästi:

2) Onko kansallinen säännös, jossa EY 28 ja EY 30 artiklan vastaisesti kielletään yksittäistapauksessa enintään 40 euron arvoisten hopeakorujen myynti ja niitä koskevien tilausten vastaanottaminen yksityishenkilöiden luona, perusteltu ja suhteellisuusperiaatteen mukainen toimenpide, joka on esteenä yksilön oikeudelle myydä yksittäistapauksessa enintään 40 euron arvoisia hopeakoruja ja ottaa vastaan niitä koskevia tilauksia yksityishenkilöiden luona?

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Verwaltungsgericht Gießen (Saksa) on esittänyt 9.7.2007 — Markus Stoß v. Wetteraukreis

(Asia C-316/07)

(2007/C 269/32)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Verwaltungsgericht Gießen

Pääasian asianosaiset*Kantaja:* Markus Stoß*Vastaaja:* Wetteraukreis**Ennakkoratkaisukysymykset**

- 1) Onko EY 43 ja EY 49 artiklaa tulkittava siten, että ne ovat tiettyjä uhkapelejä kuten urheiluvedonlyöntiä koskevan kansallisen monopolin esteenä, jos asianomaisesta jäsenvaltiosta puuttuu kaiken kaikkiaan johdonmukainen ja järjestelmällinen uhkapelien rajoittamista koskeva politiikka erityisesti sen vuoksi, että kansalliset toimiluvan saaneet vedonlyönnin järjestäjät kannustavat osallistumaan muihin uhkapeleihin — kuten valtiollisiin rahapeleihin ja kasinopeleihin — ja sen lisäksi myös yksityiset palveluntarjoajat saavat tarjota muita pelejä, joiden todennäköisyys aiheuttaa riippuvuutta on samanlainen tai suurempi — kuten tiettyjä urheilutapahtumia (kuten raveja) koskeva vedonlyönti ja automaattipelit?
- 2) Onko EY 43 ja EY 49 artiklaa tulkittava siten, että jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten antamat urheiluvedonlyönnin järjestämistä koskevat toimiluvat, joita ei ole rajattu siten, että ne koskisivat yksinomaan asianomaisen valtion aluetta, antavat toimiluvan haltijalle ja myös tämän valtuuttamalle kolmannelle osapuolelle oikeuden tarjota ja tehdä vedonlyöntisopimuksia myös muiden jäsenvaltioiden alueella ilman että ne tarvitsisivat kansallisia lisälupia?

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Unabhängiger Finanzsenat, Außenstelle Wien (Itävalta) on esittänyt 16.7.2007 — Jobra Vermögensverwaltungs-Gesellschaft mbH v. Finanzamt Amstetten Melk Scheibbs

(Asia C-330/07)

(2007/C 269/33)

*Oikeudenkäyntikieli: saksa***Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin**

Unabhängiger Finanzsenat, Außenstelle Wien

Pääasian asianosaiset*Valittaja:* Jobra Vermögensverwaltungs-Gesellschaft mbH*Valittajan vastapuoli:* Finanzamt Amstetten Melk Scheibbs**Ennakkoratkaisukysymykset**

Onko sijoittautumisvapautta (EY 43 artikla ja sitä seuraavat artiklat) ja/tai palvelujen tarjoamisen vapautta (EY 49 artikla ja

sitä seuraavat artiklat) koskevien määräysten vastaista, että 31.12.2003 voimassa olleen kansallisen lainsäädännön mukaan veroedun myöntäminen yritykselle uusien aineellisten hyödykkeiden hankkimiseksi liiketoimintaa varten (investointihyvitys) riippuu muun muassa siitä, että kyseisiä hyödykkeitä käytetään yksinomaan kotimaisessa toimipaikassa, ja että samaa veroetua (investointihyvitys) ei myönnetä sellaisten uusien aineellisten hyödykkeiden hankkimiseksi, joita käytetään ulkomaisessa, mukaan lukien muualla Euroopan unionissa sijaitsevassa, toimipaikassa?

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Verwaltungsgerichtshof (Itävalta) on esittänyt 17.7.2007 — Josef Holzinger v. Bundesministerin für Bildung, Wissenschaft und Kultur

(Asia C-332/07)

(2007/C 269/34)

*Oikeudenkäyntikieli: saksa***Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin**

Verwaltungsgerichtshof

Pääasian asianosaiset*Kantaja:* Josef Holzinger*Vastaaja:* Bundesministerin für Bildung, Wissenschaft und Kultur**Ennakkoratkaisukysymykset**

- 1) Onko Euroopan yhteisön ja sen jäsenvaltioiden sekä Sveitsin valaliiton henkilöiden vapaasta liikkuvuudesta tekemän sopimuksen (EYVL L 114, 30.4.2002, s. 6) liitteessä I olevalla 9 artiklan 1 kohdalla välitön oikeusvaikutus ⁽¹⁾?
- 2) Onko edellä mainittua määräystä tulkittava siten, että siinä edellytetään, että Sveitsissä ennen tämän sopimuksen voimaantuloa (1.6.2002) täytetyt työskentelykaudet otetaan niiden ajallisesta sijoittumisesta riippumatta huomioon uralla etenemistä varten verrattavissa olevassa työssä, jossa asianomainen henkilö on myöhemmin toiminut jossakin yhteisön jäsenvaltiossa?

⁽¹⁾ EYVL L 114, s. 6.

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Verwaltungsgericht Stuttgart (Saksa) on esittänyt 20.7.2007 — Ibrahim Altun v. Stadt Böblingen

(Asia C-337/07)

(2007/C 269/35)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Verwaltungsgericht Stuttgart

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Ibrahim Altun

Vastaaja: Stadt Böblingen

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Onko ETY–Turkki-assosiaationeuvoston päätöksen N:o 1/80 7 artiklan mukaisten oikeuksien saamisen edellytyksenä se, että perheenkokoaja, jonka luona perheenjäsenellä kolmen vuoden pituisen ajanjakson aikana on vakinainen asuinpaikka, täyttää koko tämän ajanjakson aikana päätöksen N:o 1/80 7 artiklan ensimmäisen virkkeen mukaiset edellytykset?
- 2) Onko perheenjäsenen osalta päätöksen N:o 1/80 7 artiklan ensimmäisessä virkkeessä tarkoitettujen oikeuksien saamiseksi riittävää, että perheenkokoaja on tänä aikana ollut kaksi vuotta ja kuusi kuukautta ansiotyössä eri työnantajien palveluksessa ja lopuksi kuusi kuukautta työttömänä ilman omaa syytään ja myös sen jälkeen työttömänä vielä pitemmän ajan?
- 3) Voiko päätöksen N:o 1/80 7 artiklan ensimmäiseen virkkeeseen vedota myös henkilö, joka on perheenjäsenenä saanut luvan muuttaa maahan sellaisen Turkin kansalaisen luokse, jonka oleskeluoikeus ja siten pääsy jäsenvaltion laillisille työmarkkinoille perustuu yksinomaan Turkissa tapahtuneen poliittisen vainon vuoksi myönnettyyn poliittiseen turvapaikkaan?
- 4) Jos kolmanteen kysymykseen vastataan myöntävästi, voiko perheenjäsen myös siinä tapauksessa, että perheenkokoajalle (tässä tapauksessa isälle) myönnetty poliittinen turvapaikka ja sen johdosta myönnetty oleskeluoikeus ja pääsy laillisille työmarkkinoille perustuvat totuudenvastaisiin tietoihin, vedota päätöksen N:o 1/80 7 artiklan ensimmäiseen virkkeeseen?
- 5) Jos neljänteen kysymykseen vastataan kieltävästi, onko siinä tapauksessa, että perheenjäseneltä evätään päätöksen N:o 1/80 7 artiklan ensimmäisen virkkeen mukaiset oikeudet, välttämätöntä, että perheenkokoajan (tässä tapauksessa isän) oikeudet sitä ennen peruutetaan tai kumotaan virallisesti?

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Bundesgerichtshof (Saksa) on esittänyt 20.7.2007 — Asianajaja Christopher Seagon, Frick Teppichboden Supermärkte GmbH:n omaisuutta koskevan maksukyvyttömyysmenettelyn selvittäjänä, v. Deko Marty Belgium N.V.

(Asia C-339/07)

(2007/C 269/36)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Bundesgerichtshof

Pääasian asianosaiset

Kantaja: asianajaja Christopher Seagon, Frick Teppichboden Supermärkte GmbH:n omaisuutta koskevan maksukyvyttömyysmenettelyn selvittäjänä

Vastaaja: Deko Marty Belgium N.V.

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Onko maksukyvyttömyysmenettelyistä 29.5.2000 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1346/2000 ⁽¹⁾ 3 artiklan 1 kohtaa ja tuomioistuimen toimivallasta sekä tuomioiden tunnustamisesta ja täytäntöönpanosta siviili- ja kauppa-oikeuden alalla 22.12.2000 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 44/2001 ⁽²⁾ 1 artiklan 2 kohdan b alakohtaa tulkittava siten, että sen jäsenvaltion, jonka alueella velallisen omaisuutta koskeva maksukyvyttömyysmenettely on aloitettu, tuomioistuimilla on asetuksen N:o 1346/2000 mukaan kansainvälinen toimivalta tutkia takaisinsaantikanne, joka on nostettu sellaista vastaajaa vastaan, jonka sääntömääräinen kotipaikka on muussa jäsenvaltiossa?
- 2) Jos ensimmäiseen kysymykseen vastataan kieltävästi:

Sovelletaanko takaisinsaantikanteeseen asetuksen N:o 44/2001 1 artiklan 2 kohdan b alakohtaa?

⁽¹⁾ EYVL L 160, s. 1.

⁽²⁾ EYVL L 12, s. 1.

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Sächsisches Landessozialgericht (Saksa) on esittänyt 30.7.2007 — Kattner Stahlbau GmbH v. Maschinenbau- und Metall-Berufsgenossenschaft

(Asia C-350/07)

(2007/C 269/37)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Sächsisches Landessozialgericht

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Kattner Stahlbau GmbH

Vastaaja: Maschinenbau- und Metall-Berufsgenossenschaft

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Onko vastaajana oleva, koneenrakennus- ja metallialalla toimiva tapaturmavakuutusosuoskunta (Berufsgenossenschaft) EY 81 ja EY 82 artiklassa tarkoitettu yritys?
- 2) Rikkoko kantajan pakkojäsenyys vastaajan järjestelmässä yhteisön oikeussääntöjä?

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Verwaltungsgericht Stuttgart (Saksa) on esittänyt 2.8.2007 — Kulpa Automaten-service Asperg GmbH v. Land Baden-Württemberg

(Asia C-358/07)

(2007/C 269/38)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Verwaltungsgericht Stuttgart

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Kulpa Automaten-service Asperg GmbH

Vastaaja: Land Baden-Württemberg

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Onko EY 43 ja EY 49 artiklaa tulkittava siten, että niiden vastainen on tiettyihin rahapeleihin, kuten esimerkiksi urheiluviedonlyöntiin ja arpajaisiin liittyvä kansallinen monopoli, jos kyseisestä jäsenvaltiosta kokonaisuudessaan puuttuu

johdonmukainen ja järjestelmällinen rahapelejä rajoittava politiikka, koska kansallisen toimiluvan saaneet rahapelien järjestäjät rohkaisevat osallistumaan muihin rahapeleihin — kuten valtiolliseen urheiluviedonlyöntiin ja valtiollisiin arpajaisiin — ja mainostavat niitä ja yksityiset palveluntarjoajat saavat lisäksi tarjota muita pelejä, joihin liittyy samanlainen tai suurempikin riippuvuusriski — kuten tiettyihin urheilutahtumiin (hevoskilpailuihin) liittyviä vetoja, automaattipelejä ja pelikasinopelejä?

- 2) Onko EY 43 ja EY 49 artiklaa tulkittava siten, että jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten urheiluviedonlyöntiin järjestämiseen antamat luvat, jotka eivät rajoitu kyseisen valtion alueelle, oikeuttavat luvan haltijan sekä sen valtuuttaman kolmannen osapuolen tarjoamaan ja toteuttamaan tarjouksiaan sopimusten tekemiseksi ilman muita kansallisia lupia myös muiden jäsenvaltioiden alueella?

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Verwaltungsgericht Stuttgart (Saksa) on esittänyt 2.8.2007 — SOBO Sport & Entertainment GmbH v. Land Baden-Württemberg

(Asia C-359/07)

(2007/C 269/39)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Verwaltungsgericht Stuttgart

Pääasian asianosaiset

Kantaja: SOBO Sport & Entertainment GmbH

Vastaaja: Land Baden-Württemberg

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Onko EY 43 ja EY 49 artiklaa tulkittava siten, että niiden vastainen on tiettyihin rahapeleihin, kuten esimerkiksi urheiluviedonlyöntiin ja arpajaisiin liittyvä kansallinen monopoli, jos kyseisestä jäsenvaltiosta kokonaisuudessaan puuttuu johdonmukainen ja järjestelmällinen rahapelejä rajoittava politiikka, koska kansallisen toimiluvan saaneet rahapelien järjestäjät rohkaisevat osallistumaan muihin rahapeleihin — kuten valtiolliseen urheiluviedonlyöntiin ja valtiollisiin arpajaisiin — ja mainostavat niitä ja yksityiset palveluntarjoajat saavat lisäksi tarjota muita pelejä, joihin liittyy samanlainen tai suurempikin riippuvuusriski — kuten tiettyihin urheilutahtumiin (hevoskilpailuihin) liittyviä vetoja, automaattipelejä ja pelikasinopelejä?

2) Onko EY 43 ja EY 49 artiklaa tulkittava siten, että jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten urheiluedonlyönnin järjestämiseen antamat luvat, jotka eivät rajoitu kyseisen valtion alueelle, oikeuttavat luvan haltijan sekä sen valtuuttaman kolmannen osapuolen tarjoamaan ja toteuttamaan tarjouksiaan sopimusten tekemiseksi ilman muita kansallisia lupia myös muiden jäsenvaltioiden alueella?

taman kolmannen osapuolen tarjoamaan ja toteuttamaan tarjouksiaan sopimusten tekemiseksi ilman muita kansallisia lupia myös muiden jäsenvaltioiden alueella?

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Verwaltungsgericht Stuttgart (Saksa) on esittänyt 2.8.2007 — Andreas Kunert v. Land Baden-Württemberg

(Asia C-360/07)

(2007/C 269/40)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Verwaltungsgericht Stuttgart

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Andreas Kunert

Vastaaja: Land Baden-Württemberg

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Onko EY 43 ja EY 49 artiklaa tulkittava siten, että niiden vastainen on tiettyihin rahapeleihin, kuten esimerkiksi urheiluedonlyöntiin ja arpajaisiin liittyvä kansallinen monopoli, jos kyseisestä jäsenvaltiosta kokonaisuudessaan puuttuu johdonmukainen ja järjestelmällinen rahapelejä rajoittava politiikka, koska kansallisen toimiluvan saaneet rahapelien järjestäjät rohkaisevat osallistumaan muihin rahapeleihin — kuten valtiolliseen urheiluedonlyöntiin ja valtiollisiin arpajaisiin — ja mainostavat niitä ja yksityiset palveluntarjoajat saavat lisäksi tarjota muita pelejä, joihin liittyy samanlainen tai suurempikin riippuvuusriski — kuten tiettyihin urheilupahtumiin (hevoskilpailuihin) liittyviä vetoja, automaattipelejä ja pelikasinopelejä?
- 2) Onko EY 43 ja EY 49 artiklaa tulkittava siten, että jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten urheiluedonlyönnin järjestämiseen antamat luvat, jotka eivät rajoitu kyseisen valtion alueelle, oikeuttavat luvan haltijan sekä sen valtuut-

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Conseil de Prud'Hommes de Beauvais (Ranska) on esittänyt 2.8.2007 — Olivier Polier v. Najar EURL

(Asia C-361/07)

(2007/C 269/41)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Conseil de Prud'Hommes de Beauvais

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Olivier Polier

Vastaaja: Najar EURL

Ennakkoratkaisukysymykset

Onko 2.8.2005 annettu asetus N:o 2005–893 ⁽¹⁾, jonka mukaan työntekijä voidaan irtisanoa niin sanotun contrat nouvelle embauche -työsopimuksen (sopimus uudesta työsuhteesta) mukaisen kahden vuoden vakiinnuttamisjakson aikana ilmoittamatta työsuhteen päättämisen perusteita ja ilman etukäteisilmoitusta, pätevä

- 1) yhteisön oikeuden kannalta, sellaisena kuin se on määritetty perusoikeuskirjassa, jossa täsmennetään työntekijöiden oikeus olla tulematta irtisanotuiksi ilman pätevää perustetta
- 2) palvelussuhteen päättämistä koskevan Kansainvälisen työjärjestön yleissopimuksen N:o 158 kannalta
- 3) Euroopan sosiaalisen peruskirjan määräysten kannalta?

⁽¹⁾ Ordonnance n° 2005–893, du 2 août 2005, relative au contrat de travail "nouvelles embauches" (niin sanotusta uudesta työsuhteesta tehdystä sopimuksesta annettu asetus) (JORE, N:o 179, 3.8.2005, s. 12689).

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Tribunal d'Instance du VIIème arrondissement de Paris (Ranska) on esittänyt 2.8.2007 — Kip Europe SA, Kip UK Ltd, Caretrex Logistiek BV ja Utax GmbH v. Administration des douanes — Direction générale des douanes et droits indirects

(Asia C-362/07)

(2007/C 269/42)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Tribunal d'instance du VIIème arrondissement de Paris

Pääasian asianosaiset

Kantajat: Kip Europe SA, Kip UK Ltd, Caretrex Logistiek BV ja Utax GmbH

Vastaaja: Administration des douanes — Direction générale des douanes et droits indirects

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Onko käsiteltävänä olevassa asiassa tarkoitettun kaltainen monitoimilaitteen jäljentämistoiminto, joka on suunniteltu toimimaan yhdistettynä joko suoraan tai paikallisverkon kautta yhteen tai useaan tietokoneeseen, mutta joka voi toimia itsenäisesti ainoastaan jäljentämistoiminnon osalta, yhdistetyn nimikkeistön 84 ryhmän 5 huomautuksen E kohdassa tarkoitettu ”muu erityistoiminto kuin tietojenkäsittely”?
- 2) Mikäli vastaus ensimmäiseen kysymykseen on myönteinen, estääkö tämän ”erityistoiminnon”, joka ei anna tavaralle sen olennaista luonnetta, kuten nimenomaisesti on todettu, olemassaolo laitteen luokittelun 84 ryhmään 5 huomautuksen E kohdan johdosta tietojenkäsittelyyn liittyvistä tulostus- ja skannaustoiminnoista huolimatta?
- 3) Eikö luokitus pidä tässä tapauksessa suorittaa 3 yleisen tulkintasäännön b alakohdan perusteella, kun otetaan huomioon, että kyseessä on laitteisto, joka on pantu kokoon kolmesta asiallisesti erillisestä moduulista (tulostin, skanneri ja tietokone)?
- 4) Yleisemmin ottaen: onko tarkasteltavana olevassa asiassa kuvailun kaltaiset tulostimet luokiteltava harmonoitua järjestelmää ja yhdistettyä nimikkeistöä asianmukaisesti tulkiten nimikkeeseen 8471 60 vai 9009 12 00?
- 5) Eikö 8.3.2006 annettu komission asetus (EY) N:o 400/2006 (1) ole pätemätön erityisesti sen vuoksi, että se on harmonoidun järjestelmän, yhdistetyn nimikkeistön sekä harmonoidun järjestelmän ja yhdistetyn nimikkeistön 1 yleisen tulkintasäännön ja 3 yleisen tulkintasäännön b alakohdan vastainen siltä osin kuin sitä perustellaan viittaamalla ”laitteelle sen olennaisen luonteen antavan toiminnon”

käsitteeseen ja koska kuvatus kaltaiset tulostimet on sen mukaan luokiteltava nimikkeeseen 9009 12 00?

(1) Tiettyjen tavaroiden luokittelusta yhdistettyyn nimikkeistöön 8.3.2006 annettu komission asetus (EY) N:o 400/2006 (EUVL L 70, s. 9).

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Tribunal d'Instance du VIIème arrondissement de Paris (Ranska) on esittänyt 2.8.2007 — Hewlett Packard International Sarl v. Administration des douanes, Direction générale des douanes et droits indirects

(Asia C-363/07)

(2007/C 269/43)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Tribunal d'Instance du VIIème arrondissement de Paris

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Hewlett Packard International Sarl

Vastaaja: Administration des douanes, Direction générale des douanes et droits indirects

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Onko käsiteltävänä olevassa asiassa tarkoitettun kaltainen monitoimilaitteen jäljentämistoiminto, joka on suunniteltu toimimaan yhdistettynä joko suoraan tai paikallisverkon kautta yhteen tai useaan tietokoneeseen, mutta joka voi toimia itsenäisesti ainoastaan jäljentämistoiminnon osalta, yhdistetyn nimikkeistön 84 ryhmän 5 huomautuksen E kohdassa tarkoitettu ”muu erityistoiminto kuin tietojenkäsittely”?
- 2) Mikäli vastaus ensimmäiseen kysymykseen on myönteinen, estääkö tämän ”erityistoiminnon”, joka ei anna tavaralle sen olennaista luonnetta, kuten nimenomaisesti on todettu, olemassaolo laitteen luokittelun 84 ryhmään 5 huomautuksen E kohdan johdosta tietojenkäsittelyyn liittyvistä tulostus- ja skannaustoiminnoista huolimatta?
- 3) Eikö luokitus pidä tässä tapauksessa suorittaa 3 yleisen tulkintasäännön b alakohdan perusteella, kun otetaan huomioon, että kyseessä on laitteisto, joka on pantu kokoon kahdesta asiallisesti erillisestä moduulista (tulostin ja skanneri)?

- 4) Yleisemmin ottaen: onko tarkasteltavana olevassa asiassa kuvaillun kaltaiset tulostimet luokiteltava harmonoitua järjestelmää ja yhdistettyä nimikkeistöä asianmukaisesti tulkiten nimikkeeseen 8471 60 vai 9009 12 00?
- 5) Eikö 8.3.2006 annettu komission asetus (EY) N:o 400/2006⁽¹⁾ ole pätemätön erityisesti sen vuoksi, että se on harmonoidun järjestelmän, yhdistetyn nimikkeistön sekä harmonoidun järjestelmän ja yhdistetyn nimikkeistön 1 yleisen tulkintasäännön ja 3 yleisen tulkintasäännön b alakohdan vastainen siltä osin kuin sitä perustellaan viittaamalla ”laitteelle sen olennaisen luonteen antavan toiminnon” käsitteeseen ja koska kuvatus kaltaiset tulostimet on sen mukaan luokiteltava nimikkeeseen 9009 12 00?

⁽¹⁾ Tiettyjen tavaroiden luokittelusta yhdistettyyn nimikkeistöön 8.3.2006 annettu komission asetus (EY) N:o 400/2006 (EUVL L 70, s. 9).

Kanne 3.8.2007 — Euroopan yhteisöjen komissio v. Helleenien tasavalta

(Asia C-369/07)

(2007/C 269/44)

Oikeudenkäyntikieli: kreikka

Asianosaiset

Kantaja: Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehet: E. Righini ja I. Chatsigiannis)

Vastaaja: Helleenien tasavalta

Vaatimukset

- On todettava, että Helleenien tasavalta ei ole noudattanut asiassa C-415/03 12.5.2005 annetun yhteisöjen tuomioistuimen tuomion eikä EY 228 artiklan 1 kohdan mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole toteuttanut kyseisen tuomion, jossa on kyse siitä, että Helleenien tasavalta ei ole noudattanut Kreikan Olympic Airways -yhtiölle myöntämästä tuesta vuonna 2002 tehdyn päätöksen 3 artiklan mukaisia velvoitteitaan, täytäntöön panemiseksi tarvittavia toimenpiteitä.
- Helleenien tasavalta on veloitettava maksamaan komissiolle 53 611 euron suuruinen uhkasakko kultakin päivästä, jolla asiassa C-415/03 vuonna 2002 tehdyn päätöksen osalta

annetun tuomion täytäntöönpano lykkääntyy, nyt esillä olevassa asiassa annettavan tuomion antamispäivästä siihen päivään saakka, kun asiassa C-415/03 annettu tuomio on pantu täytäntöön.

- Helleenien tasavalta on veloitettava maksamaan komissiolle kiinteämääräinen hyvitys, jonka suuruus määräytyy kertomalla päivittäinen summa niiden päivien lukumäärällä, joilla rikkomista on jatkettu asiassa C-415/03 annetun tuomion antamispäivän jälkeen, aina siihen päivään saakka, kun nyt esillä olevassa asiassa annetaan tuomio, joka koskee vuoden 2002 päätöstä.
- Helleenien tasavalta on veloitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

1. Yhteisöjen tuomioistuin päätti asiassa C-415/03 12.5.2005 antamassaan tuomiossa, että Helleenien tasavalta ei ole noudattanut 11.12.2002 tehdyn komission päätöksen 2003/372 3 artiklan mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ollut säädetyssä määräajassa toteuttanut 3 artiklan mukaisesti kaikkia tarvittavia toimenpiteitä lainvastaiseksi ja yhteismarkkinoille soveltumattomaksi katsotun tuen takaisinperimiseksi, lukuun ottamatta kansalliselle sosiaaliturvaviranomaiselle maksettavia sosiaaliturvamaksuja.
2. Komissio, joka väittää, että Helleenien tasavalta ei ollut ilmoittanut komission yksiköille mistään toimista, jotka koskisivat asiassa C-415/03 annetun yhteisöjen tuomioistuimen tuomion täytäntöönpanoa, vaikka Kreikan viranomaiset ovat toisin vakuutelleet, ja että tukia, jotka on todettu vuoden 2002 päätöksessä ristiriitaisiksi, ei ole vielä palautettu, on päättänyt kääntyä Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen puoleen.
3. EY 228 artiklan ja sitä koskevan yhteisöjen tuomioistuimen oikeuskäytännön mukaan on niin, että kun komissio kääntyy yhteisöjen tuomioistuimen puoleen, koska jokin jäsenvaltio ei ole toteuttanut yhteisöjen tuomioistuimen tuomion täytäntöön panemiseksi tarvittavia toimenpiteitä komission määräämässä määräajassa, komissio yksilöi kiinteämääräisen hyvityksen ja/tai uhkasakon määrän, joka jäsenvaltion tulisi sen käsityksen mukaan olosuhteet huomioon ottaen suorittaa. Lopullisen ratkaisun EY 228 artiklassa tarkoitettujen seuraamusten määräämisestä tekee yhteisöjen tuomioistuin, joka päätöstä tehdessään käyttää täyttä tuomiovaltaa.
4. Sekä uhkasakon että kiinteämääräisen hyvityksen määrät, jotka komissio ehdottaa yhteisöjen tuomioistuimelle kanteessaan, on määritettävä sen laskentamenetelmän mukaisesti, josta säädetään EY 228 artiklan soveltamisesta 13.12.2005 annetussa komission tiedonannossa.

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Hoge Raad der Nederlanden on esittänyt 3.8.2007 — Staatssecretaris van Financiën v. Heuschen & Schrouff Oriental Foods Trading B.V.

(Asia C-375/07)

(2007/C 269/45)

Oikeudenkäyntikieli: hollanti

minen, jos komission ja kansallisen tuomioistuimen arviot edellytyksistä, joita käytetään yhteisön tullikoodeksin 220 artiklan (*) yhteydessä ratkaistaessa, voiko velallinen havaita tulliviranomaisten erehdyksen, eroavat toisistaan konkreettisesti tapauksessa?

(¹) Tiettyjen tavaroiden luokittelusta yhdistettyyn nimikkeistöön 27.6.1997 annettu komission asetus (EY) N:o 1196/97 (EYVL L 170, s. 13).

(²) EYVL L 253, s. 1.

(³) EYVL L 212, s. 18.

(⁴) EYVL L 302, s. 1.

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Hoge Raad der Nederlanden

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Staatssecretaris van Financiën

Vastaaja: Heuschen & Schrouff Oriental Foods Trading B.V.

(Asia C-376/07)

(2007/C 269/46)

Oikeudenkäyntikieli: hollanti

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Hoge Raad der Nederlanden on esittänyt 3.8.2007 — Staatssecretaris van Financiën v. Kamino International Logistics B.V.

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Kuuluvatko 27.6.1997 annetun komission asetuksen (EY) N:o 1196/97 (¹) (EYVL L 170) liitteessä kuvatut levyt yhdistetyn nimikkeistön nimikkeeseen 1905, jos on kysymys levyistä, jotka on valmistettu riisijauhosta, suolasta ja vedestä ja jotka on kuivattu mutta ei lämpökäsitelty?
- 2) Kun otetaan huomioon ensimmäiseen kysymykseen annettu vastaus, onko siinä mainittu asetus pätevä?
- 3) Onko tietyistä yhteisön tullikoodeksista annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2913/92 (²) soveltamista koskevista säännöksistä 2.7.1993 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2454/93 (EYVL L 253, s. 1), sellaisena kuin se on muutettuna 29.7.1998 annetulla komission asetuksella (EY) N:o 1677 (³) (EYVL L 212, s. 18), 871 artiklaa tulkittava siten, että jos asetuksen 871 artiklan 1 kohdan mukaan tulliviranomaisten on lähetettävä tapaus komission ratkaistavaksi, ennen kuin voidaan päättää tullien jälkikäteen tileihin kirjaamatta jättämisestä kyseisessä tapauksessa, kansallisella tuomioistuimella, joka tarkastelee verovelvollisen nostamaa kannetta, joka koskee tulliviranomaisten päätöstä kirjata tullee jälkikäteen tileihin, ei ole toimivaltaa peruuttaa jälkikäteen tileihin kirjaamista sen toteamuksensa perusteella, että yhteisön tullikoodeksin 220 artiklan 2 kohdan b alakohdassa säädetyt edellytykset, jotka koskevat tullien (pakollista) jälkikäteen tileihin kirjaamatta jättämistä, ovat täyttyneet, kun komissio ei tue tätä toteamusta?
- 4) Jos kolmanteen kysymykseen vastataan siten, että tullien jälkikantoa koskevan päätösvallan antaminen komissiolle ei rajoita kansallisen tuomioistuimen, jonka tehtävänä on arvioida tullien jälkikantoa koskevaa kannetta, toimivaltaa, sisältyykö yhteisön oikeuteen muu mahdollisuus, jolla varmistetaan yhteisön oikeuden yhdenmukainen sovelta-

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Hoge Raad der Nederlanden

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Staatssecretaris van Financiën

Vastaaja: Kamino International Logistics B.V.

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Onko yhdistetyn nimikkeistön 84 ryhmän 5 huomautuksen versiota, joka on 11.9.2003 annetun komission asetuksen (EY) N:o 1789/2003 (¹) liitteessä I tulkittava siten, että värimonitoria, joka voi toistaa sekä yhdistetyn nimikkeistön nimikkeessä 8471 tarkoitettua automaattisesta tietojenkäsittelylaitteesta että muista lähteistä tulevia signaaleja, ei voida luokitella yhdistetyn nimikkeistön nimikkeeseen 8471?
- 2) Jos ensimmäisessä kysymyksessä tarkoitettua värimonitoria ei voida luokitella yhdistetyn nimikkeistön nimikkeeseen 8471, minkä seikkojen perusteella on määritettävä, onko yksikkö tyyppiä, jota käytetään yksinomaan tai pääasiassa automaattisessa tietojenkäsittelyjärjestelmässä?

3) Kuuluuko riidanalainen monitori tiettyjen tavaroiden luokittelusta yhdistettyyn nimikkeistöön 21.4.2004 annetun komission asetuksen (EY) N:o 754/2004 (?) soveltamisalaa? Jos vastaus tähän on myöntävä, onko kyseinen asetus pätevä, kun otetaan huomioon kahteen ensimmäiseen ennakkoratkaisukysymykseen annetut vastaukset?

(¹) Tariffi- ja tilastonimikkeistöä ja yhteisestä tullitariffista annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2658/87 liitteen I muuttamisesta 11.9.2003 annettu komission asetus (EY) N:o 1789/2003 (EYVL L 281, s. 1).

(²) EUVL L 118, s. 32.

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Monomeles Protodikeio Rethymnis (Kreikka) on esittänyt 8.8.2007 — K. Aggelidaki, A. Aivali, A. Vavouraki, Ch. Kaparou, M. Lioni, E. Makrygiannaki, E. Nisanaki, Ch. Panagiotou, A. Pitsidianaki, M. Chalkiadaki ja Ch. Chalkiadaki v. Nomarchiaki Autodioikisi Rethymnis

(Asia C-378/07)

(2007/C 269/47)

Oikeudenkäyntikieli: kreikka

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Monomeles Protodikeio Rethymnis

Pääasian asianosaiset

Kantajat: Kyriaki Aggelidaki, Anastasia Aivali, Aggeliki Vavouraki, Chrysi Kaparou, Manina Lioni, Evaggelia Makrygianaki, Eleonora Nisanaki, Christiana Panagiotou, Anna Pitsidianaki, Maria Chalkiadaki ja Chrysi Chalkiadaki.

Vastaaja: Nomarchiaki Autodioikisi Rethymnis

Ennakkoratkaisukysymykset

1) Onko puitesopimuksen, jonka Euroopan ammatillinen yhteisjärjestö (EAY), Euroopan teollisuuden ja työnantajain keskusjärjestö (UNICE) ja julkisten yritysten Euroopan keskus (CEEP) ovat tehneet ja joka muodostaa neuvoston direktiivin 1999/70/EY (EYVL L 175, 10.7.1999, s. 42) erottamattoman osan, 5 lauseke ja 8 lausekkeen 1 ja 3 kohta ymmärrettävä siten, että yhteisön oikeudessa ei sallita (kyseisen puitesopimuksen täytäntöönpanoa koskevalla syillä) sitä, että jäsenvaltio säätää toimenpiteistä, a) kun kansallisessa oikeusjärjestyksessä jo on ennen kyseisen direktiivin voimaantuloa puitesopimuksen 5 lausekkeen 1 kohdassa tarkoitettu vastaava oikeudellinen toimenpide ja b) kun puitesopimuksen täytäntöönpanemiseksi säädetyillä toimenpiteillä heikennetään määräaikaisten työntekijöiden suojan yleistä tasoa kansallisessa oikeusjärjestyksessä?

2) Mikäli vastaus ensimmäiseen kysymykseen on myöntävä, kysytään, liittyykö määräaikaisille työntekijöille annetun

suojan heikentäminen siinä tapauksessa, että kyse ei ole useista ja peräkkäisistä määräaikaisista työsopimuksista vaan yhdestä ainoasta määräaikaisesti työsopimuksesta, jonka kohteena tosiasiaa kuitenkin on se, että työntekijä ei tarjoa palveluja väliaikaisten, ylimääräisten tai kiireellisten tarpeiden kattamiseksi vaan "pysyvien ja jatkuvien" tarpeiden kattamiseksi, edellä mainitun puitesopimuksen ja direktiivin täytäntöönpanoon, ja onko tällainen suojan heikentäminen näin ollen yhteisön oikeuden kannalta kiellettyä vai sallittua?

3) Mikäli vastaus ensimmäiseen kysymykseen on myöntävä, kysytään, että jos kansallisessa oikeusjärjestyksessä oli ennen direktiivin 1999/70/EY voimaantuloa olemassa puitesopimuksen 5 lausekkeen 1 kohdassa tarkoitettu vastaava oikeudellinen toimenpide, kuten pääasiassa riidanalainen lain 2112/1920 8 §:n 3 momentti, merkitseekö määräaikaisten työntekijöiden suojan yleisen tason puitesopimuksen 8 lausekkeen 1 ja 3 kohdassa tarkoitettua kiellettyä heikentämistä kansallisessa oikeusjärjestyksessä se, että puitesopimuksen täytäntöönpanoa koskevien syiden perusteella säädetään oikeudellisesta toimenpiteestä, kuten pääasiassa kyseessä olevasta riidanalaisesta presidentin asetuksen 164/2004 11 §:stä,

a) kun puitesopimuksen täytäntöönpanemiseksi annetun kyseisen oikeudellisen toimenpiteen soveltamisalaa kuuluvat ainoastaan tapaukset, joissa on kyse useista perättäisistä määräaikaisista työsopimuksista tai useista perättäisistä määräaikaisista työsuhteista, mutta eivät sellaisten sopimusperusteisten toimihenkilöiden tapaukset, jotka ovat tehneet (ei useita ja perättäisiä vaan) yhden ainoan määräaikaisen työsopimuksen, jonka nojalla työntekijä kattaa työnantajan "pysyviä ja jatkuvia" tarpeita, kun direktiiviä edeltänyt vastaava oikeudellinen toimenpide koskee kaikkia tapauksia, joissa on kyse määräaikaisista työsopimuksista, myös niitä, joissa työntekijä on tehnyt yhden ainoan määräaikaisen työsopimuksen, jonka kohteena tosiasiaa kuitenkin on se, että työntekijä ei tarjoa palveluja väliaikaisten, ylimääräisten tai kiireellisten tarpeiden kattamiseksi vaan "pysyvien ja jatkuvien" tarpeiden kattamiseksi?

b) Entä kun kyseessä olevan puitesopimuksen täytäntöönpanemiseksi annetussa oikeudellisessa toimenpiteessä säädetään määräaikaisten työntekijöiden suojaamiseksi ja määräaikaista työtä koskevassa puitesopimuksessa tarkoitettujen väärinkäytösten ehkäisemistä varten oikeudelliseksi seuraukseksi se, että määräaikaiset työsopimukset luokitellaan *vastedes (ex nunc)* toistaiseksi voimassa oleviksi, vaikka direktiiviä edeltävässä vastaavassa oikeudellisessa toimenpiteessä säädetään määräaikaisten työsopimusten luokittelemisesta toistaiseksi voimassa oleviksi siitä hetkestä lähtien, kun ne alun perin tehtiin (*ex tunc*)?

4) Mikäli vastaus ensimmäiseen kysymykseen on myöntävä, kysytään, että jos kansallisessa oikeusjärjestyksessä oli ennen direktiivin 1999/70/EY voimaantuloa määräaikaisia työsopimuksia koskevan puitesopimuksen, joka on kyseisen direktiivin erottamaton osa, voimassa 5 lausekkeen 1 kohdassa tarkoitettu vastaava oikeudellinen toimenpide, kuten pääasiassa kyseessä oleva lain 2112/1920 riidanalainen 8 §:n 3 momentti, merkitseekö määräaikaisten työntekijöiden suojan yleisen tason kiellettyä puitesopimuksen 8 lausekkeen 1 ja 3 kohdassa tarkoitettua heikentämistä kansallisessa

oikeusjärjestyksessä Kreikan lainsäätäjän edellä mainittua direktiiviä Kreikan oikeusjärjestyksessä täytäntöönpannessa suorittama valinta jättää yhtäältä edellä mainitun presidentin asetuksen 164/2004 mukaisen suojan tason ulkopuolelle edellä mainitut väärinkäytöstapaukset, joissa työntekijä on tehnyt yhden ja ainoan määräaikaisen työsopimuksen, jonka kohteena kuitenkin tosiasiallisesti on se, että työntekijä ei tarjoa palveluja väliaikaisten, ylimääräisten tai kiireellisten tarpeiden kattamiseksi vaan ”pysyvien ja jatkuvien” tarpeiden kattamiseksi, ja toisaalta se, että Kreikan lainsäätaja on jättänyt säättämättä jostain vastaavanlaisesta, erityisesti tätä tapausta koskevasta ja tehokkaasta sellaista oikeudellista seurausta koskevasta toimenpiteestä, joka koskee työntekijöiden suojaamista tämän erityisen väärinkäytöstapausten suhteen ja jota sovelletaan sen yleisen suojan lisäksi, josta säädetään vakiintuneesti Kreikan oikeusjärjestyksen yleisessä työoikeudessa kaikissa niissä tapauksissa, joissa suoritetaan työtä mitätöimättömän sopimuksen nojalla, riippumatta siitä, onko kyseessä puitesopimuksessa tarkoitettu väärinkäyttö, eli sen suojan lisäksi, joka käsittää työntekijän vaatimuksen siitä, että hänelle maksetaan hänen palkkansa sekä irtisanomiskorvaus, tekipä hän työtä pätevän työsopimuksen nojalla tai ei, kun otetaan huomioon,

- a) että kansallisessa oikeudessa säädetään velvollisuudesta maksaa palkka ja irtisanomiskorvaus kaikissa tapauksissa, joissa on kyse työsuhteesta, ja että tällä velvollisuudella ei erityisesti pyritä estämään puitesopimuksessa tarkoitettuja väärinkäytöksiä, ja
- b) että direktiiviä edeltävän vastaavan oikeudellisen toimenpiteen soveltamisen oikeudellisenä seurauksena on se, että (yksi ja ainoa) määräaikainen työsopimus tunnustetaan toistaiseksi voimassa olevaksi?
- 5) Mikäli vastaus edellä mainittuihin kysymyksiin on myöntävä, kysytään, pitääkö kansallisen tuomioistuimen, kun se tulkitsee kansallista oikeuttaan direktiivin 1999/70/EY mukaisesti, sivuuttaa sellaisen oikeudellisen toimenpiteen, joka annettiin puitesopimuksen täytäntöönpanemista koskevien syiden perusteella mutta joka johtaa määräaikaisten työntekijöiden suojan yleisen tason heikentämiseen kansallisessa oikeusjärjestyksessä, direktiivin kanssa ristiriitaiset säännökset, kuten presidentin asetuksen 164/2004 säännökset, joissa implisiittisesti ja välillisesti mutta selvästi evätään tällaisen suojan antaminen väärinkäytöstapauksissa, joissa työntekijä on tehnyt yhden ja ainoan määräaikaisen työsopimuksen, jonka kohteena kuitenkin tosiasiallisesti on se, että työntekijä ei tarjoa palveluja väliaikaisten, ylimääräisten tai kiireellisten tarpeiden kattamiseksi vaan ”pysyvien ja jatkuvien” tarpeiden kattamiseksi, ja soveltaa niiden asemasta direktiivin voimaantuloa edeltävän vastaavan oikeudellisen toimenpiteen säännöksiä, kuten lain 2112/1920 8 §:n 3 momentin säännöksiä?
- 6) Siinä tapauksessa, että kansallinen tuomioistuin katsoo, että määräaikaista työtä koskevassa riidassa on — lähtökohtaisesti — sovellettava säännöstä (nyt esillä olevassa asiassa lain 2112/1920 8 §:n 3 momenttia), joka muodostaa määräaikaista työtä koskevan puitesopimuksen, joka on direktiivin 1999/70/EY erottamaton osa, 5 lausekkeen 1 kohdassa

tarkoitettua vastaavan oikeudellisen toimenpiteen, ja jonka perusteella — vaikka vain yhden — työsopimuksen luokittelu määräaikaiseksi ilman perusteltua syytä, joka liittyy siihen, että tämä sopimus tunnustetaan toistaiseksi voimassa olevaksi työsopimukseksi,

- a) onko yhteisön oikeuden kanssa sopuinnassa se, että kansallinen tuomioistuin tulkitsee ja soveltaa kansallista oikeutta siten, että kaikissa tapauksissa on olemassa perusteltu syy tehdä määräaikaisia työsopimuksia, kun oikeudellisenä perusteena näitä sopimuksia tehtäessä on käytetty lakiin sisältyvää säännöstä, joka koskee työskentelyä määräaikaisella työsopimuksella kausiluonteisten, jaksottaisten, tilapäisten, ylimääräisten tai täydentävien sosiaalisten tarpeiden kattamiseksi (nyt esillä olevassa asiassa lain 3250/2004, FEK A' 124/7.7.2004 säännöksiä), vaikka tosiasiallisesti katettavat tarpeet ovat pysyviä ja jatkuvia?
- b) Entä onko yhteisön oikeuden kanssa sopuinnassa se, että kansallinen tuomioistuin tulkitsee ja soveltaa kansallista oikeutta siten, että säännöstä, jolla kielletään määräaikaisten työsopimusten muuttaminen julkisella sektorilla toistaiseksi voimassa oleviksi työsopimuksiksi, on tulkitettava siten, että julkisella sektorilla kielletään ehdottomasti ja kaikissa tapauksissa määräaikaisen työsopimuksen tai -suhteen muuttaminen toistaiseksi voimassa olevaksi, vaikka sopimus tai suhde on väärinkäytösluonteisesti sovittu määräaikaiseksi, nimittäin kun katetut tarpeet ovat tosiasiallisesti pysyviä ja jatkuvia ja kun kansalliselle tuomioistuimelle ei tällaisessa tapauksessa jää mahdollisuutta määrittellä kyseisen oikeudellisen työsuhteen todellista luonnetta ja luokitella sitä oikein toistaiseksi voimassa olevaksi sopimukseksi? Vai olisiko kyseessä oleva kielto kenties rajattava koskemaan vain sellaisia määräaikaisia työsopimuksia, jotka tosiasiallisesti on tehty tilapäisten, odottamien, kiireellisten, ylimääräisten tai vastaavanlaisten erityisten tarpeiden vuoksi mutta ei myös tapauksia, joissa sopimukset tosiasiallisesti on tehty pysyvien ja jatkuvien tarpeiden kattamiseksi?

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Monomeles Protodikeio Rethymnis (Kreikka) on esittänyt 8.8.2007 — Ch. Giannoudi v. Dimos Geropotamou

(Asia C-379/07)

(2007/C 269/48)

Oikeudenkäyntikieli: kreikka

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Monomeles Protodikeio Rethymnis

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Charikleia Giannoudi

Vastaaja: Dimos Geropotamou

Ennakkoratkaisukysymykset

1) Onko puitesopimuksen, jonka Euroopan ammatillinen yhteisjärjestö (EAY), Euroopan teollisuuden ja työnantajain keskusjärjestö (UNICE) ja julkisten yritysten Euroopan keskus (CEEP) ovat tehneet ja joka muodostaa neuvoston direktiivin 1999/70/EY (EYVL L 175, 10.7.1999, s. 42) erottamattoman osan, 5 lauseke ja 8 lausekkeen 1 ja 3 kohta ymmärrettävä siten, että yhteisön oikeudessa ei sallita (kyseisen puitesopimuksen täytäntöönpanoa koskevilla syillä) sitä, että jäsenvaltio säätää toimenpiteistä,

a) kun kansallisessa oikeusjärjestyksessä jo on ennen kyseisen direktiivin voimaantuloa puitesopimuksen 5 lausekkeen 1 kohdassa tarkoitettu vastaava oikeudellinen toimenpide ja

b) kun puitesopimuksen täytäntöönpanemiseksi säädetyillä toimenpiteillä heikennetään määräaikaisten työntekijöiden suojan yleistä tasoa kansallisessa oikeusjärjestyksessä?

2) Mikäli vastaus ensimmäiseen kysymykseen on myöntävä, kysytään, että jos kansallisessa oikeusjärjestyksessä oli ennen direktiivin 1999/70/EY voimaantuloa olemassa puitesopimuksen 5 lausekkeen 1 kohdassa tarkoitettu vastaava oikeudellinen toimenpide, kuten pääasiassa riidanalainen lain 2112/1920 8 §:n 3 momentti, merkitseekö määräaikaisten työntekijöiden suojan yleisen tason puitesopimuksen 8 lausekkeen 1 ja 3 kohdassa tarkoitettua kiellettyä heikentämistä kansallisessa oikeusjärjestyksessä se, että puitesopimuksen täytäntöönpanoa koskevien syiden perusteella säädetään oikeudellisesta toimenpiteestä, kuten pääasiassa kyseessä olevasta riidanalaisesta presidentin asetuksen 164/2004 11 §:stä,

a) kun puitesopimuksen täytäntöönpanemiseksi annetusta kyseisestä oikeudellisesta toimenpiteestä säädettiin direktiivin 1999/70/EY täytäntöönpanolle varatun määräajan päättymisen jälkeen, mutta sen ajalliseen soveltamisalaan kuuluvat vain sellaiset määräaikaisten työsopimukset ja -suhteet, jotka olivat voimassa kyseisen asetuksen voimaantullessa tai jotka päättyivät tietyn ajan kuluessa ennen kyseisen asetuksen voimaantuloa mutta direktiivin täytäntöönpanolle varatun määräajan päättymisen jälkeen, vaikka direktiiviä edeltävän vastaavan oikeudellisen toimenpiteen soveltamisalaa ei ole ajallisesti rajoitettu ja se kattaa kaikki määräaikaisten työsopimukset, jotka oli tehty, jotka olivat voimassa tai jotka olivat päättyneet direktiivin 1999/70/EY tullessa voimaan ja kyseisen direktiivin täytäntöönpanolle varatun määräajan päättyessä?

b) Entä kun puitesopimuksen täytäntöönpanemiseksi annetun kyseisen oikeudellisen toimenpiteen soveltamisalaan kuuluvat ainoastaan sellaiset määräaikaisten työsopimukset tai -suhteet, joiden jotta niitä pidettäisiin kyseisessä toimenpiteessä tarkoitettuina perättäisinä sopimuksina tai suhteina, on samanaikaisesti oltava sellaisia, että

1) niiden välillä on enintään kolme kuukautta, ja sen lisäksi

2) sellaisia, että niiden kokonaiskesto on vähintään 24 kuukautta ennen kyseisen toimenpiteen voimaantuloa, sopimusten uudistamisten lukumäärästä riippumatta, tai näiden perusteella on työskennelty yhteensä vähintään 18 kuukautta alun perin tehdystä sopimuksesta laskettavan 24 kuukauden pituisen ajanjakson aikana, koska alun perin tehty sopimus on uudistettu vähintään kolme kertaa, kun taas direktiiviä edeltävässä vastaavassa oikeudellisessa toimenpiteessä ei aseteta tällaisia edellytyksiä vaan se kattaa kaikki (perättäiset) määräaikaisten työsopimukset riippumatta työskentelyn kokonaiskeston lyhydestä ja sopimusten uudistamisten pienestä lukumäärästä;

c) Entä kun kyseessä olevan puitesopimuksen täytäntöönpanemiseksi annetussa oikeudellisessa toimenpiteessä säädetään määräaikaisten työntekijöiden suojaamiseksi ja määräaikaista työtä koskevassa puitesopimuksessa tarkoitettujen väärinkäytösten ehkäisemistä varten oikeudelliseksi seuraukseksi se, että määräaikaisten työsopimukset luokitellaan vastedes (*ex nunc*) toistaiseksi voimassa oleviksi, vaikka direktiiviä edeltävässä vastaavassa oikeudellisessa toimenpiteessä säädetään määräaikaisten työsopimusten luokittelemisesta toistaiseksi voimassa oleviksi siitä hetkestä lähtien, kun ne alun perin tehtiin (*ex tunc*)?

3) Mikäli vastaus ensimmäiseen kysymykseen on myöntävä, kysytään, että jos kansallisessa oikeusjärjestyksessä oli ennen direktiivin 1999/70/EY voimaantuloa määräaikaisten työsopimuksia koskevan puitesopimuksen, joka on kyseisen direktiivin erottamaton osa, voimassa 5 lausekkeen 1 kohdassa tarkoitettu vastaava oikeudellinen toimenpide, kuten pääasiassa kyseessä oleva lain 2112/1920 riidanalainen 8 §:n 3 momentti, merkitseekö määräaikaisten työntekijöiden suojan yleisen tason kiellettyä puitesopimuksen 8 lausekkeen 1 ja 3 kohdassa tarkoitettua heikentämistä kansallisessa oikeusjärjestyksessä se, että puitesopimuksen täytäntöönpanoa koskevien syiden perusteella säädetään oikeudellisesta toimenpiteestä, kuten pääasiassa kyseessä olevasta riidanalaisesta presidentin asetuksen 164/2004 7 §:stä, kun tässä toimenpiteessä säädetään ainoaksi keinoksi, jolla määräaikaisten työntekijöitä suojataan väärinkäytöksiltä, työnantajan velvollisuus maksaa palkka ja irtisanomiskorvaus tapauksessa, jossa on väärinkäytösluonteisesti työskennelty perättäisten määräaikaisten työsopimusten nojalla, kun otetaan huomioon,

a) että kansallisessa oikeudessa säädetään velvollisuudesta maksaa palkka ja irtisanomiskorvaus kaikissa tapauksissa, joissa on kyse työsuhteesta, ja että tällä velvollisuudella ei erityisesti pyritä estämään puitesopimuksessa tarkoitettuja väärinkäytöksiä, ja

b) että direktiiviä edeltävän vastaavan oikeudellisen toimenpiteen soveltamisen oikeudellisena seurauksena on se, että perättäiset määräaikaisten työsopimukset tunnustetaan toistaiseksi voimassa oleviksi?

4) Mikäli vastaus edellä mainittuihin kysymyksiin on myöntävä, kysytään, pitääkö kansallisen tuomioistuimen, kun se tulkitsee kansallista oikeuttaan direktiivin 1999/70/EY mukaisesti, sivuuttaa sellaisen oikeudellisen toimenpiteen, joka annettiin puitesopimuksen täytäntöönpanemista koskevien syiden perusteella mutta joka johtaa määräaikaisten työntekijöiden suojan yleisen tason heikentämiseen kansallisessa oikeusjärjestyksessä, direktiivin kanssa ristiriitaiset säännökset, kuten presidentin asetuksen 164/2004 7 ja 11 §:n säännökset ja niiden asemesta soveltaa direktiivin voimaantuloa edeltävän vastaavan oikeudellisen toimenpiteen säännöksiä, kuten lain 2112/1920 8 §:n 3 momentin säännöksiä?

5) Siinä tapauksessa, että kansallinen tuomioistuin katsoo, että määräaikaista työtä koskevassa riidassa on — lähtökohtaisesti — sovellettava säännöstä (nyt esillä olevassa asiassa lain 2112/1920 8 §:n 3 momenttia), joka muodostaa määräaikaista työtä koskevan puitesopimuksen, joka on direktiivin 1999/70/EY erottamaton osa, 5 lausekkeen 1 kohdassa tarkoitetun vastaavan oikeudellisen toimenpiteen, ja jonka perusteella perättäisten työsopimusten tekeminen määräaikaisten ilman perusteltua syytä, joka liittyy tehdyn työn luonteeseen, lajiin ja ominaispiirteisiin, aiheuttaa sen, että nämä sopimukset tunnustetaan toistaiseksi voimassa oleviksi työsopimuksiksi,

a) onko yhteisön oikeuden kanssa sopusoinnussa se, että kansallinen tuomioistuin tulkitsee ja soveltaa kansallista oikeutta siten, että kaikissa tapauksissa on olemassa perusteltu syy tehdä määräaikaista työsopimuksia, kun oikeudellisena perusteena näitä sopimuksia tehtäessä on käytetty lakiin sisältyvää säännöstä, joka koskee työskentelyä määräaikaisten työsopimuksella kausiluonteisten, jaksottaisten, tilapäisten tai ylimääräisten tarpeiden kattamiseksi, vaikka tosiasiasa katettavat tarpeet ovat pysyviä ja jatkuvia?

b) Entä onko yhteisön oikeuden kanssa sopusoinnussa se, että kansallinen tuomioistuin tulkitsee ja soveltaa kansallista oikeutta siten, että säännöstä, jolla kielletään määräaikaisten työsopimusten muuttaminen julkisella sektorilla toistaiseksi voimassa oleviksi työsopimuksiksi, on tulkittava siten, että julkisella sektorilla kielletään ehdottomasti ja kaikissa tapauksissa määräaikaisten työsopimuksen tai -suhteen muuttaminen toistaiseksi voimassa olevaksi, vaikka sopimus tai suhde on vääriinkäyttöluonteisesti sovittu määräaikaiseksi, nimittäin kun katetut tarpeet ovat tosiasiasa pysyviä ja jatkuvia ja kun kansalliselle tuomioistuimelle ei tällaisessa tapauksessa jää mahdollisuutta määrittellä kyseisen oikeudellisen työsuhteen todellista luonnetta ja luokitella sitä oikein toistaiseksi voimassa olevaksi sopimukseksi? Vai olisiko kyseessä oleva kielto kenties rajattava koskemaan vain sellaisia määräaikaista työsopimuksia, jotka tosiasiasa on tehty tilapäisten, odottamien, kiireellisten, ylimääräisten tai vastaavanlaisten erityisten tarpeiden vuoksi, mutta ei myös tapauksia, joissa sopimukset tosiasiasa on tehty pysyvien ja jatkuvien tarpeiden kattamiseksi?

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Monomeles Protodikeio Rethymnis (Kreikka) on esittänyt 8.8.2007 — G. Karabousanos ja S. Michopoulos v. Dimos Geropotamou

(Asia C-380/07)

(2007/C 269/49)

Oikeudenkäyntikieli: kreikka

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Monomeles Protodikeio Rethymnis

Pääasian asianosaiset

Kantajat: Georgios Karabousanos ja Sofoklis Michopoulos

Vastaaja: Dimos Geropotamou

Ennakkoratkaisukysymykset

1) Onko puitesopimuksen, jonka Euroopan ammatillinen yhteisjärjestö (EAY), Euroopan teollisuuden ja työnantajain keskusjärjestö (UNICE) ja julkisten yritysten Euroopan keskus (CEEP) ovat tehneet ja joka muodostaa neuvoston direktiivin 1999/70/EY (EYVL L 175, 10.7.1999, s. 42) erottamattoman osan, 5 lauseke ja 8 lausekkeen 1 ja 3 kohta ymmärrettävä siten, että yhteisön oikeudessa ei sallita (kyseisen puitesopimuksen täytäntöönpanoa koskevilla syillä) sitä, että jäsenvaltio säättää toimenpiteistä, a) kun kansallisessa oikeusjärjestyksessä jo on ennen kyseisen direktiivin voimaantuloa puitesopimuksen 5 lausekkeen 1 kohdassa tarkoitettu vastaava oikeudellinen toimenpide ja b) kun puitesopimuksen täytäntöönpanemiseksi säädetyillä toimenpiteillä heikennetään määräaikaisten työntekijöiden suojan yleistä tasoa kansallisessa oikeusjärjestyksessä?

2) Mikäli vastaus ensimmäiseen kysymykseen on myöntävä, kysytään, että jos kansallisessa oikeusjärjestyksessä oli ennen direktiivin 1999/70/EY voimaantuloa olemassa puitesopimuksen 5 lausekkeen 1 kohdassa tarkoitettu vastaava oikeudellinen toimenpide, kuten pääasiassa riidanalainen lain 2112/1920 8 §:n 3 momentti, merkitseekö määräaikaisten työntekijöiden suojan yleisen tason puitesopimuksen 8 lausekkeen 1 ja 3 kohdassa tarkoitettua kiellettyä heikentämistä kansallisessa oikeusjärjestyksessä se, että puitesopimuksen täytäntöönpanoa koskevien syiden perusteella säädetään oikeudellisesta toimenpiteestä, kuten pääasiassa kyseessä olevasta riidanalaisesta presidentin asetuksen 164/2004 11 §:stä,

a) kun puitesopimuksen täytäntöönpanemiseksi annetusta kyseisestä oikeudellisesta toimenpiteestä säädettiin direktiivin 1999/70/EY täytäntöönpanolle varatun määräajan päättymisen jälkeen, mutta sen ajalliseen soveltamisalaan kuuluvat vain sellaiset määräaikaisten työsopimukset ja

-suhteet, jotka olivat voimassa kyseisen asetuksen voimaantullessa tai jotka päättyivät tietyn ajan kuluessa ennen kyseisen asetuksen voimaantuloa mutta direktiivin täytäntöönpanolle varatun määräajan päättymisen jälkeen, vaikka direktiiviä edeltävän vastaavan oikeudellisen toimenpiteen soveltamisalaa ei ole ajallisesti rajoitettu ja se kattaa kaikki määräaikaiset työsopimukset, jotka oli tehty, jotka olivat voimassa tai jotka olivat päättyneet direktiivin 1999/70/EY tullessa voimaan ja kyseisen direktiivin täytäntöönpanolle varatun määräajan päättyessä?

b) Entä kun puitesopimuksen täytäntöönpanemiseksi annetun kyseisen oikeudellisen toimenpiteen soveltamisalaa kuuluvat ainoastaan sellaiset määräaikaiset työsopimukset tai -suhteet, joiden, jotta niitä pidettäisiin kyseisessä toimenpiteessä tarkoitettuina perättäisinä sopimuksina tai suhteina, on samanaikaisesti oltava sellaisia, että

1) niiden välillä on enintään kolme kuukautta, ja sen lisäksi

2) sellaisia, että niiden kokonaiskesto on vähintään 24 kuukautta ennen kyseisen toimenpiteen voimaantuloa, sopimusten uudistamisen lukumäärästä riippumatta, tai näiden perusteella on työskennelty yhteensä vähintään 18 kuukautta alun perin tehdystä sopimuksesta laskettavan 24 kuukauden pituisen ajanjakson aikana, koska alun perin tehty sopimus on uudistettu vähintään kolme kertaa, kun taas direktiiviä edeltävässä vastaavassa oikeudellisessa toimenpiteessä ei aseteta tällaisia edellytyksiä vaan se kattaa kaikki (perättäiset) määräaikaiset työsopimukset riippumatta työskentelyn kokonaiskeston lyhydestä ja sopimusten uudistamisen pienestä lukumäärästä;

c) Entä kun kyseessä olevan puitesopimuksen täytäntöönpanemiseksi annetussa oikeudellisessa toimenpiteessä säädetään määräaikaisten työntekijöiden suojaamiseksi ja määräaikaista työtä koskevassa puitesopimuksessa tarkoitettujen väärinkäytösten ehkäisemistä varten oikeudelliseksi seuraukseksi se, että määräaikaiset työsopimukset luokitellaan *vastedes* (*ex nunc*) toistaiseksi voimassa oleviksi, vaikka direktiiviä edeltävässä vastaavassa oikeudellisessa toimenpiteessä säädetään määräaikaisten työsopimusten luokittelemisesta toistaiseksi voimassa oleviksi siitä hetkestä lähtien, kun ne alun perin tehtiin (*ex tunc*)?

3) Mikäli vastaus ensimmäiseen kysymykseen on myöntävä, kysytään, että jos kansallisessa oikeusjärjestyksessä oli ennen direktiivin 1999/70/EY voimaantuloa määräaikaisia työsopimuksia koskevan puitesopimuksen, joka on kyseisen direktiivin erottamaton osa, voimassa 5 lausekkeen 1 kohdassa tarkoitettu vastaava oikeudellinen toimenpide, kuten pääasiassa kyseessä oleva lain 2112/1920 riidanalainen 8 §:n momentti, merkitseekö määräaikaisten työntekijöiden suojan yleisen tason kiellettyä puitesopimuksen 8 lausekkeen 1 ja 3 kohdassa tarkoitettua heikentämistä kansallisessa oikeusjärjestyksessä se, että puitesopimuksen täytäntöön-

panoa koskevien syiden perusteella säädetään oikeudellisesta toimenpiteestä, kuten pääasiassa kyseessä olevasta riidanalaisesta presidentin asetuksen 164/2004 7 §:stä, kun tässä toimenpiteessä säädetään ainoaksi keinoksi, jolla määräaikaisia työntekijöitä suojataan väärinkäytöksiltä, työnantajan velvollisuus maksaa palkka ja irtisanomiskorvaus tapauksessa, jossa on väärinkäytösluonteisesti työskennelty perättäisten määräaikaisten työsopimusten nojalla, kun otetaan huomioon,

a) että kansallisessa oikeudessa säädetään velvollisuudesta maksaa palkka ja irtisanomiskorvaus kaikissa tapauksissa, joissa on kyse työsuhteesta, ja että tällä velvollisuudella ei erityisesti pyritä estämään puitesopimuksessa tarkoitettuja väärinkäytöksiä, ja

b) että direktiiviä edeltävän vastaavan oikeudellisen toimenpiteen soveltamisen oikeudellisena seurauksena on se, että perättäiset määräaikaiset työsopimukset tunnustetaan toistaiseksi voimassa olevaksi?

4) Mikäli vastaus edellä mainittuihin kysymyksiin on myöntävä, kysytään, pitääkö kansallisen tuomioistuimen, kun se tulkitsee kansallista oikeuttaan direktiivin 1999/70/EY mukaisesti, sivuuttaa sellaisen oikeudellisen toimenpiteen, joka annettiin puitesopimuksen täytäntöönpanemista koskevien syiden perusteella mutta joka johtaa määräaikaisten työntekijöiden suojan yleisen tason heikentämiseen kansallisessa oikeusjärjestyksessä, direktiivin kanssa ristiriitaiset säännökset, kuten presidentin asetuksen 164/2004 7 ja 11 §:n säännökset ja niiden asemesta soveltaa direktiivin voimaantuloa edeltävän vastaavan oikeudellisen toimenpiteen säännöksiä, kuten lain 2112/1920 8 §:n 3 momentin säännöksiä?

5) Siinä tapauksessa, että kansallinen tuomioistuin katsoo, että määräaikaista työtä koskevassa riidassa on — lähtökohtaisesti — sovellettava säännöstä (nyt esillä olevassa asiassa lain 2112/1920 8 §:n 3 momenttia), joka muodostaa määräaikaista työtä koskevan puitesopimuksen, joka on direktiivin 1999/70/EY erottamaton osa, 5 lausekkeen 1 kohdassa tarkoitettun vastaavan oikeudellisen toimenpiteen, ja jonka perusteella perättäisten työsopimusten tekeminen määräaikaisina ilman perusteltua syytä, joka liittyy tehdyn työn luonteeseen, lajiin ja ominaispiirteisiin, aiheuttaa sen, että nämä sopimukset tunnustetaan toistaiseksi voimassa oleviksi työsopimuksiksi,

a) onko yhteisön oikeuden kanssa sopusoinnussa se, että kansallinen tuomioistuin tulkitsee ja soveltaa kansallista oikeutta siten, että kaikissa tapauksissa on olemassa perusteltu syy tehdä määräaikaisia työsopimuksia, kun oikeudellisena perusteena näitä sopimuksia tehtäessä on käytetty lakiin sisältyvää säännöstä, joka koskee työskentelyä määräaikaisella työsopimuksella kausiluonteisten, jaksottaisten, tilapäisten tai ylimääräisten tarpeiden kattamiseksi, vaikka tosiasiallisesti katettavat tarpeet ovat pysyviä ja jatkuvia?

b) Entä onko yhteisön oikeuden kanssa sopusoinnussa se, että kansallinen tuomioistuin tulkitsee ja soveltaa kansallista oikeutta siten, että säännöstä, jolla kielletään määräaikaisten työsopimusten muuttaminen julkisella sektorilla toistaiseksi voimassa oleviksi työsopimuksiksi, on tulkittava siten, että julkisella sektorilla kielletään ehdottomasti ja kaikissa tapauksissa määräaikaisten työsopimusten tai -suhteen muuttaminen toistaiseksi voimassa olevaksi, vaikka sopimus tai suhde on väärinkäytösluonteisesti sovittu määräaikaiseksi, nimittäin kun katetut tarpeet ovat tosiasiasa pysyviä ja jatkuvia ja kun kansalliselle tuomioistuimelle ei tällaisessa tapauksessa jää mahdollisuutta määritellä kyseisen oikeudellisen työsuhteen todellista luonnetta ja luokitella sitä oikein toistaiseksi voimassa olevaksi sopimukseksi? Vai olisiko kyseessä oleva kielto kenties rajattava koskemaan vain sellaisia määräaikaista työsopimuksia, jotka tosiasiasa on tehty tilapäisten, odottamien, kiireellisten, ylimääräisten tai vastaavanlaisten erityisten tarpeiden vuoksi, mutta ei myös tapauksia, joissa sopimukset tosiasiasa on tehty pysyvien ja jatkuvien tarpeiden kattamiseksi?

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Conseil d'État (Ranska) on esittänyt 8.8.2007 — Association nationale pour la protection des eaux et rivières — TOS v. Ministère de l'écologie, du développement et de l'aménagement durables

(Asia C-381/07)

(2007/C 269/50)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Conseil d'État

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Association nationale pour la protection des eaux et rivières — TOS

Vastaaja: Ministère de l'écologie, du développement et de l'aménagement durables

Ennakkoratkaisukysymykset

Onko tiettyjen yhteisön vesiympäristöön päästettyjen vaarallisten aineiden aiheuttamasta pilaantumisesta 15.2.2006 annetun direktiivin 2006/11/EY 6 artiklaa⁽¹⁾ tulkittava siten, että se sallii jäsenvaltioiden sen jälkeen, kun ne ovat tämän artiklan mukaisesti ottaneet käyttöön vesien pilaantumista vähentäviä ohjelmia, joihin sisältyvät asianmukaiset ympäristönlaatusnormit, perustaa tiettyjä vähäpäästöisiksi luokiteltuja laitoksia varten ilmoitusme-

nettelyn, johon sisältyy viittaus mainittuihin normeihin ja jonka mukaan hallintoviranomaisella on oikeus vastustaa kyseisen laitoksen toiminnan aloittamista tai asettaa sille päästörajat?

(¹) EUVL L 64, s. 52.

Valitus, jonka Der Grüne Punkt — Duales System Deutschland GmbH on tehnyt 13.8.2007 yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen (ensimmäinen jaosto) asiassa T-151/01, Der Grüne Punkt — Duales System Deutschland GmbH v. Euroopan yhteisöjen komissio, jota tukevat Vfw AG, Landbell AG für Rückhol-Systeme ja Belland Vision GmbH, 24.5.2007 antamasta tuomiosta

(Asia C-385/07 P)

(2007/C 269/51)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Valittaja: Der Grüne Punkt — Duales System Deutschland GmbH (edustajat: asianajajat W. Deselaers, E. Wagner ja B. Meyring)

Muut osapuolet: Euroopan yhteisöjen komissio, Vfw AG, Landbell AG für Rückhol-Systeme ja Belland Vision GmbH

Vaatimukset

- Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen asiassa T-151/01 24.5.2007 antama tuomio on kumottava
- EY 82 artiklan soveltamisesta 20.4.2001 tehty komission päätös 2001/463/EY (Asia COMP D3/34493 — DSD)⁽¹⁾ on kumottava
- vaihtoehtoisesti asia on palautettava ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimeen ratkaistavaksi yhteisöjen tuomioistuimen oikeudellisen arvioinnin mukaisesti
- joka tapauksessa komissio on veloitettava korvaamaan menettelystä ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa ja yhteisöjen tuomioistuimessa aiheutuneet oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Valittajan valitus ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen riidanalaisesta tuomiosta perustuu kahdeksaan valitusperusteeseen.

Ensimmäisessä valitusperusteessaan valittaja väittää, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on rikkonut perusteluvollisuuttaan ja täten EY 82 artiklaa arvioimalla valittajan väitetystä väärinkäytöksestä osoituksena olevaa toimintaa ristiriitaisesti. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on yhtäältä perustellut väärinkäytöksen vain toteamalla, että valittaja vaatii yrityksiltä, jotka eivät käytä sen järjestelmää tai jotka käyttävät sen järjestelmää ainoastaan osaan myynnissä olevista pakkauksista, joissa on valittajan merkki, koko lisenssimaksun maksamista. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin toteaa toisaalta, että valittaja vaatii ainoastaan "mahdollisesti" merkin käyttöä koskevan sopimuksen riidanalaisten määräysten mukaista korvausta jätehuolto- ja hyödyntämispalveluista niiden pakkausten osalta, jotka eivät kuulu sen järjestelmään.

Toinen, viides ja kuudes valitusperuste perustuvat valittajan tarjoamaa lisenssimaksua koskevaan arviointiin, joka on ollut virheellistä, riittämätöntä tai jolla on jopa ilmeisen selvästi vääristelty tosiseikkoja ja joka on ristiriidassa asiakirja-aineiston ja esitettyjen todisteiden kanssa. Mikäli ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin olisi arvioinut tosiseikat oikein, sen olisi tullut myöntää, ettei valittaja myönnä yksittäistä lisenssiä ja näin riidanalainen päätös on ymmärrettävä siten, että siinä todetaan, että yksittäisen lisenssin myöntäminen muodostaa väärinkäytöksen ja riidanalaisen päätöksen 3 artiklassa asetettu velvoite olla perimättä lisenssimaksua vastasi pakkolisenssin asettamista. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on kuitenkin virheellisesti jättänyt noudattamatta oikeuskäytännössä asetettuja perusteluvollisuutta koskevia vaatimuksia ja jättänyt huomiotta sen, että pakkolisenssi ei ole tavaramerkki- ja pakkaus oikeudellisesti mahdollinen. Valittaja vetoaa tässä yhteydessä perusteluvollisuuden ja kyseistä velvollisuutta koskevan periaatteen loukkamiseen sekä EY 82 artiklan ja neuvoston asetuksen N:o 17 3 artiklan rikkomiseen.

Kolmannessa ja neljännessä valitusperusteessaan valittaja väittää, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on loukannut perusteluvollisuuttaan ja näin rikkonut EY 82 artiklaa puutteellisesti perustellulla ja saksan pakkauksia ja tavaramerkkejä koskevaa lainsäädäntöä lainvastaisesti vääristelevällä toteamuksellaan, jonka mukaan "Der Grüne Punkt" -tavaramerkille ei voitaisi myöntää "vaadittua yksinoikeutta". Tällä toteamuksella ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin loukkaa yhteisön tavaramerkkioikeuden periaatetta, jonka mukaan rekisteröidyllä tavaramerkillä myönnetään sen haltijalle yksinoikeus erityisesti tavaramerkin käyttöön tavaroissa ja palveluissa, jotka ovat samoja tai samanlaisia kuin ne, joita varten tavaramerkki on rekisteröity.

Seitsemännessä ja kahdeksannessa valitusperusteessaan valittaja vetoaa kahteen menettelyvirheeseen. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on yhtäältä sisällyttänyt asiaan uusia toteamuksia tai jopa esittänyt omiin perusteluihinsa nojautua toteamuksia ilman, että näiden toteamusten kohde on sisällytetty riidanalaiseen päätökseen tai että osapuolet ovat tuoneet sen esiin oikeudenkäynnin kuluessa. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on lisäksi tehnyt menettelyvirheen, jolla loukataan valittajan oikeuksia, koska se ei ole noudattanut Euroopan unionin perusoikeutta asian käsittelystä kohtuullisessa ajassa.

(¹) EYVL L 166, s. 1.

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Finanzgericht Hamburg (Saksa) on esittänyt 20.8.2007 — Glencore Grain Rotterdam BV v. Hauptzollamt Hamburg-Jonas

(Asia C-391/07)

(2007/C 269/52)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Finanzgericht Hamburg

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Glencore Grain Rotterdam BV

Vastaaja: Hauptzollamt Hamburg-Jonas

Ennakkoratkaisukysymykset

Onko asetuksen (EY) N:o 1501/95 13 artiklaa tulkittava siten, että jos toimitetaan tämän artiklan toisessa kohdassa tarkoitettu selvitys, ei vapauduta ainoastaan kulutukseen saattamista koskevien tullimuodollisuuksien täyttämistä koskevasta selvityksestä vaan myös kuljetusasiakirjan esittämisestä (asetuksen (ETY) N:o 3665/87 18 artiklan 3 kohta, nyttemmin asetuksen (EY) N:o 800/99 16 artiklan 3 kohta)?

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Korkein oikeus (Suomi) on esittänyt 27.8.2007 — Mirja Juuri v. Fazer Amica Oy

(Asia C-396/07)

(2007/C 269/53)

Oikeudenkäyntikieli: suomi

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Korkein oikeus

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Mirja Juuri

Vastaaja: Fazer Amica Oy

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Onko Neuvoston direktiivin 2001/23/EY⁽¹⁾ 4 artiklan 2 kappaletta tulkittava siten, että jäsenvaltion tulee tilanteessa, jossa työntekijä työehtojensa heikennyttyä olennaisesti liikkeen luovutuksen vuoksi on itse irtisanonut työsopimuksensa, oikeudessaan turvata työntekijälle oikeus saada rahallinen korvaus työnantajaltaan samalla tavalla kuin silloin, kun työnantaja on lain vastaisesti päättänyt työsopimuksen, kun otetaan huomioon se, että työnantaja on direktiivin 3 artiklan 3 kappaleen sallimin tavoin noudattanut luovuttajaa sitonutta ja paremmat työehdot työntekijälle taannutta työehtosopimusta ainoastaan sen päättymiseen saakka ja työehtojen heikentyminen aiheutuu tästä?
- 2) Jos työnantajan direktiivin mukainen vastuu ei ole 1) kohdassa kuvatun laajuinen, tuleeko työnantajan vastuu kuitenkin toteuttaa korvaamalla esimerkiksi työnantajan noudatettavan irtisanomisajan palkka- ja muut edut?

⁽¹⁾ Annettu 12 päivänä maaliskuuta 2001, työntekijöiden oikeuksien turvaamista yrityksen tai liikkeen taikka yritys- tai liiketoiminnan osan luovutuksen yhteydessä koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä (EYVL L 82, 22.3.2001, s. 16).

Kanne 27.8.2007 — Euroopan yhteisöjen komissio v. Espanjan kuningaskunta

(Asia C-397/07)

(2007/C 269/54)

Oikeudenkäyntikieli: espanja

Asianosaiset

Kantaja: Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehet: E. Gippini Fournier ja M. Afonso)

Vastaaja: Espanjan kuningaskunta

Vaatimukset

- On todettava, että Espanjan kuningaskunta ei ole noudattanut 17.7.1969 annetun neuvoston direktiivin 69/335/ETY⁽¹⁾ mukaisia velvoitteitaan, koska
 - se on tehnyt pääoman sijoitusveron pakollisten vapautusten soveltamisen riippuvaiseksi tietyistä edellytyksistä

- se on asettanut yhtiöiden tosiasiallisen johdon tai sääntömääräisen kotipaikan siirtämiselle välillisen veron sellaisen yhtiöiden osalta, joilta ei kannettu espanjalaisen veron kaltaista veroa lähtövaltiossa
- se kantaa välillistä veroa pääomasta, jota käytetään sellaiseen jäsenvaltioon, jossa ei sovelleta espanjalaiseen veroon verrattavissa olevaa veroa, sijoittautuneiden sivuliikkeiden tai pysyvien toimipaikkojen kaupallisten toimien toteuttamiseksi
- Espanjan kuningaskunta on veloitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

- Direktiivissä 69/335 säädetään vallitsevan tilan säilyttämisestä suhteessa jäsenvaltion mahdollisuuksiin ottaa jälleen käyttöön pääoman sijoitusvero taikka saattaa tällä hetkellä tästä verosta vapautetut toimet veronalaisiksi. Tämän vuoksi Espanja ei voi poistaa poikkeuksiaan eikä verottaa kaikkia niitä liiketoimia, joihin sovelletaan R.D. L. (Real Decreto Legislativo, kuninkaan asetus) 4/2004:n erityisjärjestelmää, mutta joihin ei sovelleta vanhaa 7.1.b §:ää ja 7.1.b bis §:ää. Espanjan on sovellettava 45.1.B.10 §:n mukaista vapautusta kaikkiin R.D.L. 4/2004:n erityisjärjestelmän soveltamisalaan kuuluviin liiketoimiin siitä riippumatta, onko tämä erityisjärjestelmä tosiasiallisesti sovellettavissa vai ei.
- Direktiivin 69/335 4 artikla sisältää tyhjentyvän luettelon pääoman sijoitusveron alaisista toimista. Direktiivin 4 artiklan 1 kohdan g alakohdan mukaan pääoman sijoitusveroa kannetaan sellaisen yhtiön, yhteenliittymän tai oikeushenkilön, jota siinä jäsenvaltiossa, johon se siirtyy, pidetään pääomayhtiönä pääoman sijoitusveroa kannattaessa mutta jota toisessa jäsenvaltiossa ei pidetä sellaisena, tosiasiallisen johdon siirtäminen jäsenvaltiosta toiseen. Näin ollen Espanja ei voi kantaa pääoman sijoitusveroa yhtiön tosiasiallisen johdon tai sääntömääräisen kotipaikan siirtämisestä, jos pääomayhtiö ei lähtöjäsenvaltiossa ole ollut samanlaisen veron alainen. Pääomayhtiön kotipaikan siirto toiseen jäsenvaltioon ei ole pääoman sijoitusveron perimiseen oikeuttava seikka, vaikka oletettaisiinkin, että jäsenvaltio, jossa yhtiö on perustettu, ei ole kantanut tätä veroa. Ei myöskään ole mitään perustetta olettaa, että Espanjan lainsäädäntöä sovellettaisiin yksinomaan veronkierron tai veropetosten yhteydessä.

- Espanja ei voi kantaa pääoman sijoitusveroa siitä pääoman osasta, joita sivuliikkeet tai pysyvät toimipaikat käyttävät liiketoimien toteuttamiseen Espanjan alueella. Kuten direktiivin 69/335 2 artiklan 1 kohdassa selvästi säädetään, Espanja ei voi kantaa pääoman sijoitusveroa yhtiöiltä, joiden tosiasiallinen johto on toisessa jäsenvaltiossa kuin Espanjassa. Direktiivin 69/335 2 artiklan 3 kohdassa säädetään

Espanjan soveltaman kaltaisesta toimenpiteestä vain siinä erityistapauksessa, että yhtiön sääntömääräinen kotipaikka ja tosiasiallinen johto ovat kolmannessa maassa. Veropetos- ja veronkiertokysymyksestä komissio katsoo, että espanjalaisia säännöksiä on sovellettava rajoituksetta taikka erottelematta, onko kyseessä veronkierto vai veropetos. Näin ollen Espanja ei voi tehokkaasti vedota tähän perusteeseen.

(¹) Pääoman hankinnasta kannettavista välillisistä veroista 17.7.1969 annettu neuvoston direktiivi 69/335/ETY (EYVL L 249, s. 25).

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Tribunale Amministrativo Regionale del Lazio (Italia) on esittänyt 29.8.2007 — SALF SpA v. Agenzia Italiana del Farmaco (AIFA) ja Ministero della Salute

(Asia C-400/07)

(2007/C 269/55)

Oikeudenkäyntikieli: italia

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Tribunale Amministrativo Regionale del Lazio

Pääasian asianosaiset

Kantaja: SALF SpA

Vastaajat: Agenzia Italiana del Farmaco (AIFA) ja Ministero della Salute

Ennakkoratkaisukysymykset

1) Direktiivin 89/105 2 ja 3 artiklassa (¹) säädetään jäsenvaltion viranomaisten ja lääkeyritysten välisestä suhteesta siten, että niiden mukaan tietyn lääkkeen hinta määritellään tai sen hintaa korotetaan ensiksi mainittujen antamien tietojen perusteella mutta siinä määrin kuin toimivaltaiset viranomaiset hyväksyvät tämän, eli yritysten ja lääkkeiden valvonnasta vastaavien viranomaisten välisen vuoropuhelun perusteella, minkä jälkeen kyseisen direktiivin 4 artiklan 1 kohdassa säädetään ”kaikkia lääkkeitä tai tiettyjä lääkeryhmiä koskevan hintasulun” määrittämisestä, joka on yleisluontoinen keino, jonka yhteydessä on vähintään kerran vuodessa todennettava, onko sulun jatkaminen jäsenvaltion makroekonomisten olosuhteiden vuoksi perusteltua.

Säännöksessä annetaan toimivaltaisille viranomaisille 90 päivän määräaika toimia, ja siinä säädetään, että niiden on määräajan päättyessä ilmoitettava, mitä mahdollisia korotuksia tai alentamisia hintoihin ollaan tekemässä.

On selvittävä, onko tätä säännöstä, siltä osin kuin siinä viitataan ”mahdollisiin hintojen alentamisiin”, tulkittava siten, että kaikkia lääkkeitä tai tiettyjä lääkeryhmiä koskevaan hintasulkuun liittyvän yleisen toimenpiteen lisäksi säädetään myös toisesta yleisestä toimenpiteestä, joka kattaa mahdollisuuden kaikkien lääkkeiden tai tiettyjen lääkeryhmien hintojen alentamiseen, vai onko maininta ”mahdolliset alentamiset” ymmärrettävä siten, että siinä viitataan yksinomaan lääkkeisiin, jotka ovat jo hintasulun kohteena.

- 2) On selvittävä, voidaanko direktiivin 89/105 4 artiklan 1 kohtaa, siltä osin kuin siinä veloitetaan jäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset vähintään kerran vuodessa todentamaan, onko hintasulun jatkaminen muuttamattomana makroekonomisten olosuhteiden vuoksi perusteltua, tulkita siten, että jos hintojen alentaminen hyväksytään ensimmäiseen kysymykseen annettavassa vastauksessa, on mahdollista turvautua tähän toimenpiteeseen myös useita kertoja yhden vuoden aikana ja toistaa se useiden vuosien ajan (vuodesta 2002 vuoteen 2010).
- 3) Voidaanko direktiivin 89/105 4 artiklan nojalla — jota on luettava niiden perustelukappaleiden valossa, jotka koskevat yksittäisten lääkkeiden hintojen valvontakeinojen ensisijaista päämäärää, joka on ”kansanterveyden edistäminen varmistamalla lääkkeiden riittävä saatavuus kohtuullisin kustannuksin ja sellaisten erojen välttäminen tällaisten toimenpiteiden kesken, jotka saattavat estää ja vääristää yhteisön sisäistä lääkekauppaa” — katsoa, että sellaisten toimenpiteiden toteuttaminen on yhteensopivaa yhteisön oikeuden kanssa, joissa viitataan ainoastaan kulujen ”arvioituun” taloudelliseen arvoon eikä ”selvitettyyn” arvoon (kysymys koskee molempia tapauksia)?
- 4) Onko vaatimusten, jotka liittyvät lääkekulujen enimmäismäärien noudattamiseen ja jotka jokainen jäsenvaltio on toimivaltainen määrittämään, kohdistuttava tarkasti yksinomaan lääkekuluihin vai voidaanko katsoa valtioiden toimivaltaan kuuluvaksi, että ne ottavat harkintavaltansa mukaan huomioon muitakin terveydenhuollon kustannuksiin liittyviä tietoja?
- 5) Onko direktiivistä johdettavissa olevia avoimuuden periaatteita ja periaatetta, jonka mukaan asianomaiset yritykset osallistuvat päätöksentekoon lääkkeitä koskevista hintasulkutoimenpiteistä tai lääkkeiden hintojen yleisestä alentamisesta, tulkittava siten, että on välttämätöntä säätää aina ja joka tapauksessa mahdollisuudesta poiketa määrätystä hinnasta (direktiivin 89/105 4 artiklan 2 kohta) ja hakijana olevan yrityksen konkreettisesta osallistumisesta, jolloin viranomaisen on perusteltava mahdollinen kieltö?

(¹) Ihmisille tarkoitettujen lääkkeiden hintojen sääntelytoimenpiteiden avoimuudesta ja niiden soveltamisesta kansallisissa sairausvakuutusjärjestelmissä 21.12.1988 annettu neuvoston direktiivi 89/105/ETY (EYVL L 40, s. 8).

Kanne 29.8.2007 — Euroopan yhteisöjen komissio v. Alankomaiden kuningaskunta

(Asia C-401/07)

(2007/C 269/56)

Oikeudenkäyntikieli: hollanti

Asianosaiset

Kantaja: Euroopan yhteisöjen komissio (asiamies: H. van Vliet)

Vastaaja: Alankomaiden kuningaskunta

Vaatimukset

- on todettava, että Alankomaiden kuningaskunta ei ole noudattanut EY 249 artiklan kolmannen kohdan ja tuki-ohjelmasta, jonka Alankomaat on toteuttanut kuuden lannankäsittely-yrityksen tukemiseksi, 13.12.2000 tehdyn komission päätöksen 2001/521/EY⁽¹⁾ 2 ja 3 artiklan mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole asetetussa määräajassa pannut kyseistä päätöstä täytäntöön Fleuren Compost BV:n osalta
- Alankomaiden kuningaskunta on veloitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Komissio päätti päätöksessään 2001/521/EY, että Alankomaiden oli perittävä Fleuren Compost BV:lle (jäljempänä Fleuren) lainvastaisesti myönnettyä tukea takaisin 487 328,13 euroa korkoineen. Käsiteltävänä olevan asian kannekirjelmän toimittamisajankohtana kyseistä määrää ei ollut vielä maksettu. Fleuren on ainoastaan tyytynyt asettamaan määrää vastaavan pankkivakuuden. Kantaja toteaa, että kyse on Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 93 artiklan soveltamista koskevista yksityiskohteisista säännöistä 22.3.1999 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 659/1999⁽²⁾ 14 artiklan 3 kohdan rikkomisesta, koska kyseisen säännöksen mukaan komission päätökset on pantava täytäntöön viipymättä ja tehokkaasti. Lisäksi ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimien on 14.1.2004 antamallaan tuomiolla hylännyt kanteen, jonka Fleuren nosti kyseisestä päätöksestä (asia T-109/01), eikä Fleuren valittanut kyseisestä tuomiosta ylempään oikeusasteeseen.

Kantaja toteaa erityisesti, että tässä tapauksessa sovellettava Alankomaiden lainsäädäntö, sellaisena kuin Alankomaiden Raad van State on sitä tulkinnut, tekee täytäntöönpanosta tarpeettoman monimutkaista ja aikaa vievää. Kyseinen tulkinta merkitsee nimittäin sitä, että takaisinperinnässä noudatetaan hallintomenettelyä pääsaatavan osalta ja siviilioikeudellista menettelyä liitännäisten saatavien osalta. Kantaja toteaa myös,

ettei pankkivakuuden asettamista voida rinnastaa tuen tosiasialliseen takaisinmaksuun. Pankkivakuuden asettaminen ei kumoa sitä etua, josta Fleuren on jo vuosien ajan nauttinut sen tuen perusteella, jota vastaaja myönsi sille EY 88 artiklan 3 kohdan vastaisesti ilman komission lupaa.

⁽¹⁾ EYVL 2001, L 189, s. 13.

⁽²⁾ EYVL L 83, s. 1.

Valitus, jonka Alankomaiden kuningaskunta on tehnyt yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen (neljäs jaosto) asiassa T-182/06, Alankomaiden kuningaskunta v. Euroopan yhteisöjen komissio, 27.6.2007 antamasta tuomiosta

(Asia C-405/07 P)

(2007/C 269/57)

Oikeudenkäyntikieli: hollanti

Asianosaiset

Valittaja: Alankomaiden kuningaskunta (asiamiehet: D. J. M. de Grave ja C. M. Wissels)

Muu osapuoli: Euroopan yhteisöjen komissio

Vaatimukset

- riidanalainen tuomio kumotaan
- asia palautetaan muiden kanneperusteiden osalta ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen ratkaistavaksi
- komissio veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Valittaja esittää valituksensa tueksi kaksi perustetta:

Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimien on tulkinnut ensinnäkin huolellisuusvelvoitetta ja EY 253 artiklan mukaista perusteluvelvollisuutta virheellisesti katsomalla, että komissio ei ollut laiminlyönyt näitä velvollisuuksia jättäessään ottamatta kyseisen jäsenvaltion hyvissä ajoin ennen riidanalaista päätöstä⁽¹⁾ toimittamat relevantit tiedot huomioon päätöksessä ilman, että se olisi perustellut tätä tarkemmin.

Toiseksi komissio on käyttänyt virheellisiä oikeudellisia kriteereitä kun se katsoi tutkiessaan, oliko kysymyksessä EY 95 artiklan 5 kohdassa tarkoitettu erityinen ongelma, että

- i) sitä, onko ilmanlaatua koskeva erityinen ongelma olemassa, on arvioitava yksistään direktiivissä 1999/30/EY⁽¹⁾ asetettujen kriteereiden valossa ilman, että siinä otettaisiin huomioon, että jäsenvaltion on mahdotonta toteuttaa toimenpiteitä rajat ylittävien saasteiden torjumiseksi ja ilman, että sellaisilla perusteilla, kuten asukastiheys, maantieliikenteen tiheys useilla Alankomaiden alueilla ja asutusten sijainti maanteiden varsilla, olisi ollut sen suhteen merkitystä ja
- ii) jo silloin ei voi olla kyse edellä tarkoitettusta erityisestä ongelmasta, jos hyvin vähäisellä määrällä jäsenvaltioista on myös ilmanlaatua koskeva ongelma.

(¹) Alankomaiden kuningaskunnan [EY] 95 artiklan 5 kohdan mukaisesti tiedoksi antamista kansallisista säännösluonnoksista, joissa säädetään dieselkäyttöisten ajoneuvojen hiukkaspäästöjen rajoittamisesta, 3.5.2006 tehty komission päätös 2006/372/EY (EUVL L 142, s. 16).

(²) Ilmassa olevien rikkidioksidin, typpidioksidin ja typen oksidien, hiukkasten ja lyijyn pitoisuuksien raja-arvoista 22.4.1999 annettu neuvoston direktiivi 1999/30/EY (EYVL L 163, s. 41).

Kanne 4.9.2007 — Euroopan yhteisöjen komissio v. Helleenien tasavalta

(Asia C-406/07)

(2007/C 269/58)

Oikeudenkäyntikieli: kreikka

Asianosaiset

Kantaja: Euroopan yhteisöjen komissio (asiamies: A. Triantafyllou)

Vastaaja: Helleenien tasavalta

Vaatimukset

— On todettava, että Helleenien tasavalta ei ole noudattanut

- a) Euroopan yhteisöjen perustamissopimuksen 56 ja 43 artiklan eikä ETA-sopimuksen 40 ja 31 artiklan mukaisia velvoitteitaan, koska se soveltaa ulkomailta

peräisin oleviin osinkoihin epäedullisempaa verojärjestelmää kuin kotimaasta peräisin oleviin osinkoihin, eikä

- b) Euroopan yhteisöjen perustamissopimuksen 43 artiklan eikä ETA-sopimuksen 31 artiklan mukaisia velvoitteitaan, koska se on pitänyt voimassa tuloverolain (laki 2238/1994, sellaisena kuin se on muutettuna viimeksi lailla 3296/2004) säännökset, sillä kyseisen lain johdosta ulkomaisia henkilöyhtiöitä verotetaan Kreikassa ankaremmin kuin kotimaisia.

— Helleenien tasavalta on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Komissio katsoo, että jäsenvaltiot eivät voi verottaa ulkomailta peräisin olevia osinkoja korkeammalla verokannalla kuin kotimaisia osinkoja.

Kreikan verolainsäädännössä säädetyllä vapautuksella verosta pyritään välttämään osakkaille jaettujen yritysten voittojen kaksinkertainen taloudellinen verotus, mutta sitä sovelletaan ainoastaan kotimaisiin osinkoihin.

Kreikan verolainsäädännöstä seuraa näin ollen, että Kreikassa yleisesti verovelvollisille henkilöille tehdään vähemmän houkuttelevaksi se, että he sijoittavat pääomiaan yrityksiin, joiden kotipaikat ovat jossain toisessa jäsenvaltiossa.

Kreikan lainsäädännön säännöksillä on rajoittava vaikutus myös siltä osin kuin kyse on yrityksistä, joiden kotipaikat ovat muissa jäsenvaltioissa, koska tämä vaikutus estää kyseisiä yrityksiä keräämästä pääomia Kreikassa.

Mikäli tuloja, jotka ovat peräisin muualla kuin Kreikassa sijaitsevista pääomasta, kohdellaan verotuksessa epäedullisemmin kuin osinkoja, joita jakavat yritykset, joiden kotipaikat ovat Kreikassa, kotipaikan muissa jäsenvaltioissa omaavien yritysten osakkeet ovat Kreikassa asuville sijoittajille vähemmän houkuttelevia kuin niiden yritysten osakkeet, joiden kotipaikat ovat Kreikassa.

Edellä esitetystä seuraa, että tarkasteltavana olevan kaltaiset säännökset muodostavat pääomien vapaan liikkuvuuden rajoituksen, joka lähtökohtaisesti kielletään EY 56 artiklassa.

Sellaisten Kreikassa yleisesti verovelvollisten henkilöiden osalta, jotka omistavat ulkomaisten yritysten osakkeita, jotka antavat heille mahdollisuuden harjoittaa selvää vaikutusvaltaa yritysten päätöksiin ja määrätä yhtiön toiminnasta, kyse on myös tavalla sijoittautumisvapauden rajoituksesta, joka kielletään EY 43 artiklassa.

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Wojewódzki Sąd Administracyjny w Krakowie (Puola) on esittänyt 10.9.2007 — Magoora Sp. z o.o. v. Dyrektor Izby Skarbowej w Krakowie

(Asia C-414/07)

(2007/C 269/59)

Oikeudenkäyntikieli: puola

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Krakowie

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Magoora Sp. z o.o.

Vastaaja: Dyrektor Izby Skarbowej w Krakowie

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Onko kuudennen direktiivin ⁽¹⁾ 17 artiklan 2 ja 6 kohdan vastaisena pidettävä sitä, että Puolan tasavalta on kumonnut kokonaisuudessaan 1.5.2004 alkaen siihen saakka voimassa olleet kansalliset säännökset, jotka koskevat veronalaiseen toimintaan käytettyjen moottoriajoneuvojen polttoaineen ostoihin sisältyvän veron vähentämistä koskevia rajoituksia, ja ottanut käyttöön niiden tilalle samoin sellaisten moottoriajoneuvojen polttoaineen ostoihin sisältyvän veron vähentämistä koskevat rajoitukset, joita käytetään veronalaiseen toimintaan, mutta jotka määritellään kansallisissa säännöksissä muiden kuin ennen 1.5.2004 voimassa olleiden kriteerien perusteella, ja sitä, että Puola on tämän jälkeen 22.8.2005 alkaen muuttanut uudestaan kyseessä olevia kriteereitä?
- 2) Jos ensimmäiseen kysymykseen vastataan myöntävästi, onko kuudennen direktiivin 17 artiklan 6 kohdan vastaisena pidettävä sitä, että Puolan tasavalta on muuttanut tällä tavalla edellä mainittuja kriteereitä rajoittaakseen tosiasiaa vähennysoikeuden soveltamisalaa 30.4.2004 voimassa olleisiin kansallisiin säännöksiin nähden tai 22.8.2005 tehdystä muutoksesta alkaen voimassa oleviin kansallisiin säännöksiin nähden? Jos Puolan tasavalta on rikkonut tämän johdosta kuudennen direktiivin 17 artiklan 6 kohtaa, onko katsottava, että verovelvollisella on tosin oikeus tehdä vähennys, mutta se voi tehdä vähennyksen ainoastaan siltä osin kuin kansallisiin säännöksiin tehdyillä muutoksilla on laajennettu niitä vähennysoikeutta koskevia rajoituksia, joista oli säädetty 30.4.2004 voimassa olleissa ja kyseessä olevana päivänä kumotuissa kansallisissa säännöksissä?
- 3) Onko kuudennen direktiivin 17 artiklan 6 kohdan vastaisena pidettävä sitä, että Puolan tasavalta vedonnut kyseisessä säännöksessä jäsenvaltioille annettuun oikeuteen rajoittaa sellaisten verojen vähennysoikeutta, jotka sisältyvät kustannuksiin, jotka eivät ole luonteeltaan liiketoimintaan liittyviä, kuten

ylellisyys-, huvi- tai edustuskustannukset, ja rajoittanut vähennysoikeutta 30.4.2004 voimassa olleeseen oikeudentilaan nähden siten, että se on evännyt oikeuden vähentää sellaisen polttoaineen ostoihin sisältyvän veron, joka on tarkoitettu henkilöautoihin tai muihin moottoriajoneuvoihin, joiden suurin sallittu massa ei ylitä 3,5 tonnia, lukuun ottamatta tavaroista ja palveluista perittävästä verosta 11.3.2004 annetun lain, sellaisena kuin on ollut voimassa 22.8.2005 alkaen, 86 §:n 4 momentissa tarkoitettuja ajoneuvoja?

⁽¹⁾ Jäsenvaltioiden liikevaihtoverolainsäädännön yhdenmukaistamisesta — yhteinen arvonlisäverojärjestelmä: yhdenmukainen määräytymisperuste — 17.5.1977 annettu kuudes neuvoston direktiivi 77/388/ETY (EYVL L 145, s. 1).

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Vestre Landsret (Tanska) on esittänyt 13.9.2007 — Yleinen syyttäjä v. Frede Damgaard

(Asia C-421/07)

(2007/C 269/60)

Oikeudenkäyntikieli: tanska

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Vestre Landsret

Pääasian asianosainen

Frede Damgaard

Ennakkoratkaisukysymykset

Onko ihmisille tarkoitettuja lääkkeitä koskevista yhteisön säännöistä 6.11.2001 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2001/83/EY ⁽¹⁾ — sellaisena kuin se on myöhemmin muutettuna — 86 artiklaa tulkittava siten, että sitä, että kolmas osapuoli levittää tietoja tietystä lääkkeestä ja erityisesti sen sairauden hoitoon tai ehkäisyyn liittyviä ominaisuuksia koskevia tietoja, on pidettävä mainontana myös silloin, jos kyseinen kolmas osapuoli toimii omasta aloitteestaan ja on oikeudellisesti ja tosiasiallisesti täysin riippumaton lääkkeen valmistajaan ja myyjään nähden?

⁽¹⁾ EYVL L 311, s. 67.

Valitus, jonka AEPI A.E. Elliniki Etaireia pros Prostatias tis Pnevmatikis Idioktisias on tehnyt 14.9.2007 yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen asiassa T-229/05, AEPI A.E. Elliniki Etaireia pros Prostatias tis Pnevmatikis Idioktisias v. Euroopan yhteisöjen komissio, 12.7.2007 antamasta tuomiosta

(Asia C-425/07 P)

(2007/C 269/61)

Oikeudenkäyntikieli: kreikka

Asianosaiset

Valittaja: AEPI A.E. Elliniki Etaireia pros Prostatias tis Pnevmatikis Idioktisias (edustaja: asianajaja Th. Asprogerakas-Grivas)

Muu osapuoli: Euroopan yhteisöjen komissio

Vaatimukset

- kanne on otettava tutkittavaksi
- yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen (neljäs jaosto) asiassa T-229/05, AEPI A.E. vastaan Euroopan yhteisöjen komissio, 12.7.2007 antama tuomio N:o 328208 on kumottava kokonaisuudessaan
- yhteisöjen tuomioistuimen on käsiteltävä ja joko itse ratkaistava kanne, jonka valittaja nosti 14.6.2005 (EY 230 artiklan nojalla) Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa ja jonka numero oli 001/4372, 56(2001) A/3603/2, 18.4.2005 tehdystä komission päätöksestä SG-Grefe (2005) D/201832, jolla hylättiin valittajan 22.3.2001 tekemä kantelu (2001/4372, 56 (2001) A/3603/2), tai palautettava se valituksenalaisen tuomion antaneeseen tuomioistuimeen, jotta kanne tulee hyväksytyksi siinä esitettyjen vaatimusten mukaisesti
- valituksen vastapuoli on veloitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Valituksenalaisessa tuomiossa on tulkittu virheellisesti EY 81 ja EY 82 artiklaa, koska siinä ei tutkittu sitä, oliko komissio ylittänyt harkintavaltansa rajat, eikä otettu huomioon asiaa koskevaa yhteisön tuomioistuimen oikeuskäytäntöä eikä kanteessa esitettyjä tosiseikkoja, joilla osoitetaan mahdollinen vaikutus jäsenvaltioiden väliseen kauppaan. Lopuksi on todettava, että kun ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin tulkitsee ja sovelsi virheellisesti EY 81 ja EY 82 artiklaa, se katsoi, että yhteisön oikeuden kilpailusäännöissä edellytetään väistämättä tosiasiallista vaikutusta jäsenvaltioiden väliseen kauppaan, vaikka tulkittaessa ja sovellettaessa oikein edellä mainittuja säännöksiä,

kilpailusääntöjen rikkomisen perusteeksi riittää mahdollinen vaikutus tähän kauppaan.

Kanne 14.9.2007 — Euroopan yhteisöjen komissio v. Irlanti

(Asia C-427/07)

(2007/C 269/62)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehet: D. Recchia ja D. Lawunmi)

Vastaaja: Irlanti

Vaatimukset

- Yhteisöjen tuomioistuimen on todettava, että Irlanti ei ole noudattanut tiettyjen julkisten ja yksityisten hankkeiden ympäristövaikutusten arvioinnista annetun neuvoston direktiivin 85/337/ETY (¹), sellaisena kuin se on muutettuna neuvoston direktiivillä 97/11/EY, mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole toteuttanut kaikkia kyseisen direktiivin 2 artiklan 1 kohdan ja 4 artiklan 2, 3 ja 4 kohdan mukaisia toimenpiteitä sen varmistamiseksi, että ennen luvan myöntämistä hankkeet, joilla todennäköisesti on merkittäviä ympäristövaikutuksia direktiivin 85/337/ETY liitteen II luokkaan 10 e kuuluvassa ryhmässä tienrakennus, alistetaan lupamenettelyyn ja että niiden vaikutukset arvioidaan direktiivin 5–10 artiklassa tarkoitettulla tavalla.
- Yhteisöjen tuomioistuimen on todettava, että Irlanti ei ole noudattanut yleisön osallistumisesta tiettyjen ympäristöä koskevien suunnitelmien ja ohjelmien laatimiseen sekä neuvoston direktiivien 85/337/ETY ja 96/61/EY muuttamisesta yleisön osallistumisen sekä muutoksenhaku- ja vireillepano-oikeuden osalta 26.5.2003 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2003/35/EY (²) 6 artiklan mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole antanut kyseisen direktiivin 3 artiklan 1, 3, 4, 5, 6 ja 7 kohdan eikä 4 artiklan 1, 2, 3, 4, 5 ja 6 kohdan noudattamisen edellyttämiä lakeja, asetuksia tai hallinnollisia määräyksiä ja toissijaisesti, koska se ei ole riittävällä tavalla ilmoittanut näistä toimenpiteistä komissiolle.
- Irlanti on veloitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Direktiivin 85/337/ETY täytäntöönpano kansallisessa oikeudessa

Komissio katsoo, että Irlanti ei ole pannut direktiiviä 85/337/ETY täysimääräisesti täytäntöön, koska se ei ole antanut säännöksiä sellaisista toimenpiteistä, joilla 2 artiklan 1 kohdassa ja 4 artiklassa tarkoitetut tulokset saavutetaan yksityisten tiehankkeiden osalta. Komissio katsoo, että yksityiset tiehankkeet (joita yksityiset rakennuttajat ehdottavat) kuuluvat direktiivin 85/337/ETY soveltamisalaan. Oletus siitä, että mainitunlaisilla hankkeilla ei ole merkittäviä ympäristövaikutuksia, ei myöskään ole perusteltu. Se, että yksityisten rakennuttajien ehdottamia tiehankkeita ei ole otettu mukaan, merkitsee sitä, että Irlanti on rikkonut velvollisuuksia, jotka sillä direktiivin edellä mainittujen artikloiden nojalla oli.

Direktiivin 2003/35/EY täytäntöönpano kansallisessa oikeudessa

Komissio väittää, että Irlanti ei ole direktiivin 2003/35/EY 6 artiklan mukaisesti tehnyt kaikkia direktiivin 3 ja 4 artiklan noudattamisen edellyttämiä kansallisia toimenpiteitä ja ettei se ole ilmoittanut niistä komissiolle. Tarkemmin sanottuna direktiivin 3 artiklan 1, 3, 4, 5 ja 6 kohdassa esitetään määrättyjä muutoksia useisiin direktiivin 85/337/ETY artikloihin. Irlanti ei kiistä sitä, että direktiivi on pantava täytäntöön muuttamalla sekä Irlannin kaavoituslainsäädäntöä että sellaista lainsäädäntöä, joka koskee muita lupajärjestelmiä. Irlanti ei ole ilmoittanut mistään kaavoituslainsäädäntönsä muutoksista täydentävässä perustellussa lausunnossa asetetussa määräajassa ja missään tapauksessa se ei ole vielä ilmoittanut muita lupajärjestelmiä koskevasta lainsäädännöstä. Direktiivin 3 artiklan 7 kohdassa ja 4 artiklan 4 kohdassa ei edellytetä pelkästään päätöksentekoa koskevia muutoksenhakujärjestelmiä, vaan järjestelmiä, jotka antavat erityiset takeet. Sikäli kuin Irlanti väittää, että sen olemassa oleva tuomioistuimissa tapahtuvan muutoksenhaun järjestelmä täyttää 3 artiklan 7 kohdassa ja 4 artiklan 4 kohdassa asetetut vaatimukset, se ei ole onnistunut antamaan riittävästi tietoa täyttääkseen direktiivin 6 artiklan ensimmäisen kohdan toisessa virkkeessä asetetut edellytykset.

(¹) EYVL L 175, s. 40.

(²) EUVL L 156, s. 17.

Valitus, jonka Bouygues SA ja Bouygues Télécom SA ovat tehneet 18.9.2007 yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen asiassa T-475/04, Bouygues ja Bouygues Télécom v. komissio, 4.7.2007 antamasta tuomiosta

(Asia C-431/07 P)

(2007/C 269/63)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Valittajat: Bouygues SA ja Bouygues Télécom SA (edustajat: avocat F. Sureau, avocat D. Théophile, avocat S. Perrotet, avocat A. Bénabent, avocat J. Vogel ja avocat L. Vogel)

Muut osapuolet: Euroopan yhteisöjen komissio, Ranskan tasavalta, Société française du radiotéléphone — SFR, Orange France SA

Vaatimukset

- yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen asiassa T-475/04, Bouygues ja Bouygues Télécom vastaan komissio, 4.7.2007 antama tuomio on kumottava
- toissijaisesti asia on palautettava ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimeen, jotta se ratkaisee asian uudelleen ottaen huomioon yhteisöjen tuomioistuimen esittämät oikeudelliset näkökohdat
- komissio on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Valittajina olevat yhtiöt vetoavat valituksensa tueksi neljään valitusperusteeseen.

Ensimmäisessä valitusperusteessa ne väittävät ensinnäkin, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin ei täyttänyt perusteluvollisuuttaan, kun se katsoi, että esillä olevassa asiassa kyseessä olevasta velasta luopuminen oli väistämätöntä ”järjestelmän rakennetta” koskevista syistä. Koska järjestelmän rakenne on sääntö, jolla poiketaan periaatteesta, jonka mukaan usean yhtiön erilaisessa kohtelussa on välttämättä kyse valikoivasta edusta, ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen olisi pitänyt perustella nimenomaisesti sekä sen järjestelmän rakenteen sisältö, johon se viittaa, että syy-yhteys, joka vallitsee tämän järjestelmän rakenteen ja todetun valtion varoista luopumisen välillä.

Toisessa valitusperusteessa valittajat väittävät, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin teki oikeudellisen virheen, kun se katsoi, ettei komissiolla ollut velvollisuutta käynnistää muodollista tutkintamenettelyä pelkästään sen vuoksi, että asian aineellisen kysymyksen tarkastelu osoitti, ettei Orangelle ja SFR:lle myönnetystä etuudesta ollut esitetty näyttöä. EY 88 artiklan 2 kohdan mukainen muodollinen tutkintamenettely on näet perusteltua aloittaa aina, kun komission ei ole sillä alustavassa tutkinnassa käytettävissä olevien seikkojen perusteella mahdollista määrittää, onko toimenpide perustamissopimuksen sääntöjen mukainen vai ei.

Kolmannessa valitusperusteessaan valittajat tuovat esiin kolme ensimmäisen tuomioistuimen tekemää virhettä tosiseikkojen oikeudellisessa luonnehdinnassa, jotka koskevat ensinnäkin sitä, että UMTS-toimilupien myöntämismenettelyt olivat väitetysti yhdenmukaisia, toiseksi sitä, että saatavat, joista valtio luopui, olivat luonteeltaan niin sanotusti epävarmoja ja kolmanneksi ministeriön 22.2.2001 päivättyä kirjettä, jossa taattiin, että taloudellisia toimijoita kohdeltaisiin kohtuullisesti, mutta jossa ei taattu, että niitä kohdeltaisiin tasapuolisesti.

Neljännessä valitusperusteessaan valittajat väittävät, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin teki useita oikeudellisia virheitä EY 87 artiklan 1 kohdan soveltamisessa. Nämä virheet koskevat järjestelmän rakennetta koskevan poikkeuksen täytäntöönpanoa, kilpailuedun olemassaoloa koskevaa arviota ja syrjäyttömyysperiaatteen täytäntöönpanoa.

Kanne 18.9.2007 — Euroopan yhteisöjen komissio v. Portugalin tasavalta

(Asia C-433/07)

(2007/C 269/64)

Oikeudenkäyntikieli: portugali

Asianosaiset

Kantaja: Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehet: C. Zadra ja M. Telles Romão)

Vastaaja: Portugalin tasavalta

Vaatimukset

— Portugalin tasavalta ei ole noudattanut kaksi- ja kolmi-
pyöräisten moottoriajoneuvojen tyyppihyväksyntää koskevien Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivien

97/24/EY ja 2002/24/EY muuttamisesta niiden mukauttamiseksi tekniikan kehitykseen 22.4.2005 annetun komission direktiivin 2005/30/EY⁽¹⁾ mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole antanut kyseisen direktiivin noudattamisen edellyttämiä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä ja joka tapauksessa koska se ei ole ilmoittanut näistä toimenpiteistä komissiolle;

— Portugalin tasavalta on veloitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Direktiivin täytäntöönpanolle varattu määräaika päättyi 17.5.2006.

⁽¹⁾ EUVL L 106, s. 17.

Kanne 18.9.2007 — Euroopan yhteisöjen komissio v. Portugalin tasavalta

(Asia C-434/07)

(2007/C 269/65)

Oikeudenkäyntikieli: portugali

Asianosaiset

Kantaja: Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehet: C. Zadra ja M. Telles Romão)

Vastaaja: Portugalin tasavalta

Vaatimukset

— On todettava, että Portugalin tasavalta ei ole noudattanut moottoriajoneuvojen turvavöiden kiinnityspisteitä koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä annetun neuvoston direktiivin 76/115/ETY muuttamisesta 7.9.2005 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2005/41/EY⁽¹⁾ mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole antanut kyseisen direktiivin noudattamisen edellyttämiä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä eikä ainakaan ilmoittanut näistä toimenpiteistä komissiolle

— Portugalin tasavalta on veloitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Direktiivin täytäntöönpanolle asetettu määräaika päättyi 19.4.2006.

(¹) EUVL L 255, s. 149.

Kanne 18.9.2007 — Euroopan yhteisöjen komissio v. Portugalin tasavalta

(Asia C-435/07)

(2007/C 269/66)

Oikeudenkäyntikieli: portugali

Asianosaiset

Kantaja: Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehet: C. Zadra ja M. Telles Romão)

Vastaaja: Portugalin tasavalta

Vaatimukset

- On todettava, että Portugalin tasavalta ei ole noudattanut moottoriajoneuvoista istuinten, niiden kiinnityspisteiden ja pääntukien osalta annetun neuvoston direktiivin 74/408/ETY muuttamisesta 7.9.2005 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2005/39/EY (¹) mukaisia veloitteitaan, koska se ei ole antanut kyseisen direktiivin noudattamisen edellyttämiä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä eikä ainakaan ilmoittanut näistä toimenpiteistä komissiolle
- Portugalin tasavalta on veloitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Direktiivin täytäntöönpanolle asetettu määräaika päättyi 19.4.2006.

(¹) EUVL L 255, s. 143.

Valitus, jonka Euroopan yhteisöjen komissio on tehnyt 14.9.2007 yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen asiassa T-312/05, Euroopan yhteisöjen komissio v. Efrosini Alexiadou, 12.7.2007 antamasta tuomiosta

(Asia C-436/07 P)

(2007/C 269/67)

Oikeudenkäyntikieli: kreikka

Asianosaiset

Valittaja: Euroopan yhteisöjen komissio (asiamies: D. Triantafyllou)

Muu osapuoli: Efrosini Alexiadou

Vaatimukset

Valittaja vaatii, että yhteisöjen tuomioistuin

- kumoaa ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen asiassa T-312/05, Euroopan yhteisöjen komissio vastaan E. Alexiadou, 12.7.2007 antaman tuomion, joka on annettu tiedoksi komissiolle 18.7.2007
- ratkaisee asian komission kanteessaan esittämien vaatimusten mukaisesti
- velvoittaa muun osapuolen korvaamaan valituksesta aiheutuneet oikeudenkäyntikulut sekä ensimmäisessä oikeusasteessa kertyneet oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on tulkinut virheellisesti (osapuolten välillä voimassa olevan sopimuksen) yleisiä sopimuslausekkeita erityisesti lauseketta, joka koskee taloudellista valvontaa ja jolla viitataan joustavaan valvontaan, pelkkänä mahdollisuutena. Eräs toinen lauseke, johon ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on omasta aloitteestaan turvautunut, ei edes koske valvontaa, vaan kyse on sopimuksen virheellisestä täytäntöönpanosta. Velvollisuus harjoittaa valvontaa on näin ollen todettu toteen näytetyksi riippumatta sopimuslausekkeesta, johon on vedottu.

Joka tapauksessa ei voitaisi vaatia taloudellista valvontaa, jos sillä ei ole käytännön kohdetta, koska ketään ei voida velvoittaa mahdollittomaan ja koska sopimuslausekkeita on tulkittava siten, että ne ovat käytännössä tehokkaita.

Hyvän julkishallinnon periaate edellyttää komissiolta sitä, että se ei harjoita valvontaa ilman syytä. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on etukäteen sulkenut pois sen, että sovellettaisiin luottamuksensuojan periaatetta ja kauppatavan periaatetta, jotka voisivat ohjata sen tekemää tulkintaa.

Tehdessään ratkaisun vastaajan poissa ollessa ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin ei voi laskea komission syyksi sitä, että se ei selittänyt tiettyjä perustelujaan (erityisesti edellä mainittua) ilman, että se loukkaisi oikeussuojan periaatetta.

ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIN

Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen presidentin valinta

(2007/C 269/68)

Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tuomarit päättivät 17.9.2007 ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen työjärjestyksen 7 artiklan määräysten mukaisesti valita tuomari Marc Jaegerin ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen presidentiksi ajanjaksoksi 17.9.2007–31.8.2010.

Jaostojen puheenjohtajien valinta

(2007/C 269/69)

Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin valitsi 20.9.2007 työjärjestyksen 15 artiklan mukaisesti viiden tuomarin jaostojen ja kolmen tuomarin jaostojen puheenjohtajiksi ajanjaksoksi 20.9.2007–31.8.2010 seuraavat tuomarit: Tiili, Azizi, Meij, Vilaras, Forwood, Martins Ribeiro, Czúcz ja Pelikánová.

Tuomarien jakaminen jaostoihin

(2007/C 269/70)

Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin päätti 19. ja 25.9.2007 järjestäytyä kahdeksaan viiden tuomarin jaostoon ja kahdeksaan kolmen tuomarin jaostoon ajanjaksolle 25.9.2007–31.8.2010 ja jakaa tuomarit jaostoihin seuraavasti:

Laajennettu ensimmäinen jaosto, jossa asian käsittelyyn osallistuu viisi tuomaria:

jaoston puheenjohtaja Tiili,

tuomarit Dehousse, Wiszniewska-Białicka, Jürimäe ja Soldevila Fragoso

Ensimmäinen jaosto, jossa asian käsittelyyn osallistuu kolme tuomaria:

jaoston puheenjohtaja Tiili,

tuomarit Dehousse ja Wiszniewska-Białicka

Laajennettu toinen jaosto, jossa asian käsittelyyn osallistuu viisi tuomaria:

jaoston puheenjohtaja Pelikánová,

tuomarit Dehousse, Wiszniewska-Białicka, Jürimäe ja Soldevila Fragoso

Toinen jaosto, jossa asian käsittelyyn osallistuu kolme tuomaria:

jaoston puheenjohtaja Pelikánová,

tuomarit Jürimäe ja Soldevila Fragoso

Laajennettu kolmas jaosto, jossa asian käsittelyyn osallistuu viisi tuomaria:

jaoston puheenjohtaja Azizi,

tuomarit Cooke, Cremona, Labucka ja Frimodt Nielsen

Kolmas jaosto, jossa asian käsittelyyn osallistuu kolme tuomaria:

jaoston puheenjohtaja Azizi,

tuomarit Cremona ja Frimodt Nielsen

Neljäs laajennettu jaosto, jossa asian käsittelyyn osallistuu viisi tuomaria:

jaoston puheenjohtaja Czúcz,

tuomarit Cooke, Cremona, Labucka ja Frimodt Nielsen

Neljäs jaosto, jossa asian käsittelyyn osallistuu kolme tuomaria:

jaoston puheenjohtaja Czúcz,

tuomarit Cooke ja Labucka

Laajennettu viides jaosto, jossa asian käsittelyyn osallistuu viisi tuomaria:

jaoston puheenjohtaja Vilaras,

tuomarit Vadapalas, Prek, Tchipev ja Ciucă

Viides jaosto, jossa asian käsittelemiseen osallistuu kolme tuomaria:

jaoston puheenjohtaja Vilaras,

tuomarit Prek ja Ciucă

Laajennettu kuudes jaosto, jossa asian käsittelemiseen osallistuu viisi tuomaria:

jaoston puheenjohtaja Meij,

tuomarit Vadapalas, Prek, Tchipev ja Ciucă

Kuudes jaosto, jossa asian käsittelemiseen osallistuu kolme tuomaria:

jaoston puheenjohtaja Meij,

tuomarit Vadapalas ja Tchipev

Laajennettu seitsemäs jaosto, jossa asian käsittelemiseen osallistuu viisi tuomaria:

jaoston puheenjohtaja Forwood,

tuomarit Šváby, Papasavvas, Moavero Milanesi, Wahl, Dittrich ja Truchot

Seitsemäs jaosto, jossa asian käsittelemiseen osallistuu kolme tuomaria:

jaoston puheenjohtaja Forwood,

a) tuomarit Šváby ja Moavero Milanesi

b) tuomarit Šváby ja Truchot

c) tuomarit Moavero Milanesi ja Truchot

Laajennettu kahdeksas jaosto, jossa asian käsittelemiseen osallistuu viisi tuomaria:

jaoston puheenjohtaja Martins Ribeiro,

tuomarit Šváby, Papasavvas, Moavero Milanesi, Wahl, Dittrich ja Truchot

Kahdeksas jaosto, jossa asian käsittelemiseen osallistuu kolme tuomaria:

jaoston puheenjohtaja Martins Ribeiro,

a) tuomarit Papasavvas ja Wahl

b) tuomarit Papasavvas ja Dittrich

c) tuomarit Wahl ja Dittrich

Seitsemännessä ja kahdeksannessa laajennetussa jaostossa, joissa asian käsittelemiseen osallistuu viisi tuomaria, jaoston puheenjohtajan lisäksi viiden tuomarin kokoonpanon muodostavat alkuperäiseen ratkaisukokoonpanoon kuuluneet kolme tuomaria, kyseisen jaoston neljäs tuomari ja yksi tuomari jostain muusta neljästä tuomarista koostuvasta jaostosta. Viimeksi mainittu, joka ei voi olla jaoston puheenjohtaja, nimetään yhdeksi vuodeksi ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen työjärjestyksen 6 artiklassa määrätyn järjestyksen mukaisessa vuorojärjestyksessä.

Seitsemännessä ja kahdeksannessa jaostossa, joissa asian käsittelemiseen osallistuu kolme tuomaria, jaoston puheenjohtaja osallistuu asian käsittelemiseen vuorotelleen alakohdissa a), b) ja c) mainittujen tuomareiden kanssa sen kokoonpanon mukaisesti, johon esittelevä tuomari kuuluu. Niissä asioissa, joissa jaoston puheenjohtaja on esittelevänä tuomarina, hän osallistuu asian käsittelemiseen kuhunkin kokoonpanoon kuuluvien tuomareiden kanssa vuorotellen asioiden rekisteröintijärjestyksen mukaisesti, mikäli asioiden yhdistämisestä ei muuta johdu.

Suuren jaoston kokoonpano

(2007/C 269/71)

Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin päätti 19.9.2007, että ajanjaksolla 25.9.2007–31.8.2010 työjärjestyksen 10 artiklan 1 kohdan mukaisen kolmestatoista tuomarista koostuvan suuren jaoston muodostavat ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen presidentti, niiden seitsemän jaoston puheenjohtajat, joiden jaosto ei vastaa asian käsittelystä, ja sen laajennetun jaoston tuomarit, joka olisi ratkaissut kyseessä olevan asian, mikäli se olisi osoitettu viiden tuomarin jaostoon.

Täysistunto

(2007/C 269/72)

Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin päätti 2.10.2007 ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen työjärjestyksen 32 artiklan 1 kohdan toisen alakohdan mukaisesti, että jos ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen täysistunnossa on parillinen määrä tuomareita sen vuoksi, että asiaan on nimetty työjärjestyksen 17 artiklan mukaisesti julkisasiamies, etukäteen vahvistettu vuorojärjestys, jota sovelletaan sen kolmen vuoden kauden ajan, joksi viiden tuomarin jaostojen puheenjohtajat valitaan, ja jonka mukaan ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen presidentti ilmoittaa tuomarin, joka ei osallistu asian käsittelyyn, on käänteinen järjestys siihen järjestykseen verrattuna, joka määräytyy työjärjestyksen 6 artiklan mukaisesti näiden tuomareiden virkaiän perusteella, lukuun ottamatta tapauksia, joissa näin nimettävä tuomari olisi esittelevä tuomari. Tässä tapauksessa nimetään tuomari, joka on tässä järjestyksessä välittömästi ennen esittelevää tuomaria.

Muutoksenhakujaosto

(2007/C 269/73)

Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin päätti 19.9.2007, että ajanjaksolla 25.9.2007–30.9.2009 muutoksenhakujaoston muodostavat ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen presidentti ja vuorotellen neljä jaoston puheenjohtajaa.

Perusteet, joiden mukaan asiat jaetaan jaostoihin

(2007/C 269/74)

Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin vahvisti 25.9.2007 työjärjestyksen 12 artiklan mukaisesti seuraavat perusteet, joiden mukaan asiat jaetaan jaostoihin ajanjaksolla 25.9.2007–30.9.2008:

1. Virkamiestuomioistuimen ratkaisusta tehdyt valitukset jaetaan heti kanteen toimittamisen jälkeen muutoksenhakujaostoon, tämän kuitenkin rajoittamatta työjärjestyksen 14 ja 51 artiklan myöhempää soveltamista.
2. Muut kuin edellä 1. kohdassa tarkoitetut asiat jaetaan heti kanteen toimittamisen jälkeen kolmen tuomarin jaostoihin, tämän kuitenkin rajoittamatta työjärjestyksen 14 ja 51 artiklan myöhempää soveltamista.

Tässä kohdassa tarkoitetut asiat jaetaan jaostojen kesken asioiden kirjaamisjärjestyksessä kolmen eri vuorojärjestyksen mukaisesti:

- yrityksiin sovellettavien kilpailusääntöjen, valtiontukisääntöjen ja kaupan suojaamistoimenpiteitä koskevien sääntöjen täytäntöönpanemista koskevat asiat
- ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen työjärjestyksen 130 artiklan 1 kohdassa tarkoitetut henkistä omaisuutta koskeviin oikeuksiin liittyvät asiat
- muut asiat.

Näiden vuorojärjestysten yhteydessä ne kaksi jaostoa, joissa asian käsittelemiseen osallistuu kolme tuomaria mutta jotka koostuvat neljästä tuomarista, otetaan huomioon kaksi kertaa joka kolmannella kerralla.

Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen presidentti voi poiketa näistä vuorojärjestyksistä ottaakseen huomioon sen, että tietyt asiat liittyvät toisiinsa, tai varmistaakseen töiden tasapainoisen jakamisen.

Sen tuomarin nimeäminen, joka hoitaa presidentin tehtäviä välitoimista päättävänä tuomarina

(2007/C 269/75)

Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin päätti 19.9.2007 työjärjestyksen 106 artiklan mukaisesti nimetä tuomari Cooken hoitamaan ajanjaksolla 18.9.2007–30.9.2008 ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen presidentin tehtäviä välitoimista päättävänä tuomarina, jos presidentti on poissa tai estynyt.

Kuitenkin niiden välitoimien osalta, joissa istunto on jo pidetty ja/tai asian selvittämistoimet on päätetty ennen 17.9.2007, ajanjaksolle 1.10.2006–17.9.2007 nimetty välitoimista päättävä tuomari (EUVL 2006, C 190, s. 15 ja EUVL 2007, C 155, s. 19) on 17.9.2007 jälkeen edelleen toimivaltainen antamaan määräykset mainituissa asioissa.

Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tuomio 27.9.2007 — Pelle ja Konrad v. neuvosto ja komissio(Yhdistetyt asiat T-8/95 ja T-9/95) ⁽¹⁾

(Sopimussuhteen ulkopuolinen vastuu — Maito — Lisämaksu — Viitemäärä — Asetus (ETY) N:o 2187/93 — Tuottajien saamat korvaukset — Vanhentumisen keskeytyminen)

(2007/C 269/76)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Kantajat: Wilhelm Pelle (Kluse-Ahlen, Saksa) ja Ernst-Reinhard Konrad (Löllbach, Saksa) (edustajat: asianajajat B. Meisterernst, M. Düsing, D. Manstetten, F. Schulze ja W. Haneklaus)

Vastaajat: Euroopan unionin neuvosto (asiamiehet: aluksi A. Brautigam ja A. M. Colaert, sittemmin Colaert) ja Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehet: aluksi D. Booß ja M. Niejahr, sittemmin T. van Rijn ja Niejahr, avustajinaan aluksi aluksi H.-J. Rabe, G. Berrisch ja M. Núñez-Müller)

Oikeudenkäynnin kohde

Kanne, joissa vaaditaan EY:n perustamissopimuksen 178 artiklan (josta on tullut EY 235 artikla) ja EY:n perustamissopimuksen 215 artiklan toisen kohdan (josta on tullut EY 288 artiklan toinen kohta) nojalla korvattavaksi vahinkoja, jotka kantajille on väitetysti aiheutunut asetuksen (ETY) N:o 804/68 5 c artiklassa tarkoitetun maksun soveltamista maito- ja maitotuotealalla koskevista yleisistä säännöistä 31.3.1984 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 857/84 (EYVL L 90, s. 13), sellaisena kuin se on täydennettyä asetuksen N:o 804/68 5 c artiklassa tarkoitettua lisämaksun yksityiskohtaisista soveltamissäännöistä 16.5.1984 annetulla komission asetuksella (ETY) N:o 1371/84 (EYVL L 132, s. 11), soveltamisesta

Tuomiolauselma

- 1) Neuvosto ja komissio veloitetaan korvaamaan vahinko, joka Wilhelm PELLELE ja Ernst Reinhard KONRADILLE on aiheutunut asetuksen (ETY) N:o 804/68 5 c artiklassa tarkoitetun maksun soveltamista maito- ja maitotuotealalla koskevista yleisistä säännöistä 31.3.1984 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 857/84, sellaisena kuin se on täydennettyä asetuksen N:o 804/68 5 c artiklassa tarkoitetun lisämaksun yksityiskohtaisista soveltamissäännöistä 16.5.1984 annetulla komission asetuksella (ETY) N:o 1371/84, soveltamisesta siltä osin kuin näissä asetuksissa ei säädetty viitemäärän myöntämisestä tuottajille, jotka maidon ja maitotuotteiden kaupan pitämisestä luopumista ja lypsykarjan tuotannon muuttamista koskevasta palkkiojärjestelmästä 17.5.1977 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1078/77 nojalla antamansa sitoumuksen vuoksi eivät olleet toimittaneet maitoa asianomaisen jäsenvaltion käyttämän viitevuoden aikana.
- 2) PELLELE, joka on asian T-8/95 kantaja, on korvattava asetuksen N:o 857/84 soveltamisen takia syntynyt vahinko ajanjaksolta, joka alkoi 5.12.1987 ja päättyi 28.3.1989.
- 3) KONRADILLE, joka on asian T-9/95 kantaja, on korvattava asetuksen N:o 857/84 soveltamisen takia syntynyt vahinko ajanjaksolta, joka alkoi 27.11.1986 ja päättyi 28.3.1989.
- 4) Asianosaisten on toimitettava maksettavista määristä tehty sopimus ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimelle kuuden kuukauden kuluessa tämän tuomion antamisesta.
- 5) Ellei sopimukseen päästä, niiden on toimitettava samassa määräjasssa ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimelle laskelma vaadittavan korvauksen määrästä.
- 6) Oikeudenkäyntikuluista päätetään myöhemmin.

(¹) EYVL C 132, 28.5.2005.

Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tuomio 17.9.2007 — Akzo Nobel Chemicals ja Akcros Chemicals v. komissio

(Yhdistetyt asiat T-125/03 ja T-253/03) (¹)

(*Kilpailu — Hallinnollinen menettely — Komission tarkastusvaltuudet — Tarkastuksen aikana takavarikoidut asiakirjat — Asianajajien ja asiakkaiden välisen yhteydenpidon luottamuksellisuuden suojele — Tutkittavaksi ottaminen*)

(2007/C 269/77)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantajat: Akzo Nobel Chemicals Ltd (Hersham, Walton on Thames, Surrey, Yhdistynyt kuningaskunta) ja Akcros Chemicals Ltd (Hersham) (edustajat: asianajajat C. Swaak, M. Mollica ja M. van der Woude)

Vastaaja: Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehet: aluksi R. Wainwright ja C. Ingen-Housz, sittemmin F. Castillo de la Torre ja X. Lewis)

Väliintulijat, jotka tukevat kantajien vaatimuksia: Conseil des barreaux européens (CCBE) (Bryssel, Belgia) (edustaja: J. Flynn, QC); Algemene Raad van de Nederlandse Orde van Advocaten (Haag, Alankomaat) (edustajat: asianajajat O. Brouwer ja C. Schillemans); European Company Lawyers Association (ECLA) (Bryssel) (edustajat: asianajajat M. Dolmans ja K. Nordlander sekä solicitor J. Temple Lang); American Corporate Counsel Association (ACCA) — European Chapter (Pariisi, Ranska) (edustajat: asianajaja G. Berrisch ja solicitor D. Hull) ja International Bar Association (IBA) (Lontoo, Yhdistynyt kuningaskunta) (edustaja: asianajaja J. Buhart)

Oikeudenkäynnin kohde

Ensinnäkin hakemus, jossa vaaditaan yhtäältä kumoamaan se 10.2.2002 tehty komission päätös K (2003) 559/4 ja tarvittaessa se 30.1.2003 tehty komission päätös K (2003) 85/4, joilla Akzo Nobel Chemicals Ltd:ssä, Akcros Chemicals Ltd:ssä ja Akcros Chemicalsissa sekä niiden tytäryhtiöissä määrättiin suoritettavaksi tarkastuksia 6.2.1962 annetun neuvoston asetuksen N:o 17 ([EY 81] ja [EY 82] artiklan ensimmäinen täytäntöönpanoasetus) (EYVL 1962, 13, s. 204) 14 artiklan 3 kohdan perusteella (asia COMP/E-1/38.589), ja toisaalta määräämään komissio palauttamaan tietyt kyseisen tarkastuksen yhteydessä takavarikoidut asiakirjat ja kieltämään sitä käyttämästä hyväksyen niiden sisältöä, ja toiseksi hakemus, jossa vaaditaan kumoamaan se 8.5.2003 tehty komission päätös K (2003) 1533 lopullinen, jolla hylätään hakemus mainittujen asiakirjojen suojelesta asianajajien ja asiakkaiden välisen yhteydenpidon luottamuksellisuuden perusteella (asia T-253/03)

Tuomiolauselma

- 1) Kanne asiassa T-125/03 jätetään tutkimatta.
- 2) Kanne asiassa T-253/03 hylätään perusteettomana.
- 3) Akzo Nobel Chemicals Ltd ja Akros Chemicals Ltd vastaavat kolmesta viidesosasta niistä omista oikeudenkäyntikuluistaan, jotka ovat aiheutuneet pääasiassa ja välitoimimennettelyssä. Niiden on myös korvattava kolme viidesosaa komissiolle pääasiassa ja välitoimimennettelyssä aiheutuneista oikeudenkäyntikuluista.
- 4) Komissio vastaa kahdesta viidesosasta niistä omista oikeudenkäyntikuluistaan, jotka ovat aiheutuneet pääasiassa ja välitoimimennettelyssä. Sen on myös korvattava kaksi viidesosaa Akzo Nobel Chemicalsille ja Akros Chemicalsille pääasiassa ja välitoimimennettelyssä aiheutuneista oikeudenkäyntikuluista.
- 5) Väliintulijat vastaavat niistä omista oikeudenkäyntikuluistaan, jotka ovat aiheutuneet pääasiassa ja välitoimimennettelyssä.

(¹) EUVL C 146, 21.6.2003.

Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tuomio 20.9.2007 — Fachvereinigung Mineralfaserindustrie v. komissio

(Asia T-375/03) (¹)

(Valtiontuet — Toimenpiteet uusiutuvista luonnonvaroista saatavien eristeiden käytön edistämiseksi — Päätös, jossa tuet todetaan yhteismarkkinoille soveltuviksi — Alustava tutkintamenettely — Kumoamiskanne — Tutkittavaksi ottaminen — EY 88 artiklan 2 kohdassa tarkoitettu käsite se, jota asia koskee — Komission velvollisuus aloittaa kontradiktorinen menettely)

(2007/C 269/78)

Oikeudenkäyntikieli: Saksa

Asianosaiset

Kantaja: Fachvereinigung Mineralfaserindustrie eV Deutsche Gruppe der Eurima — European Insulation Manufacturers Association (Frankfurt am Main, Saksa) (edustajat: asianajajat T. Schmidt-Kötters, D. Uwer ja K. Najork)

Vastaaja: Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehet: V. Kreuzschitz ja M. Niejahr)

Väliintulija, joka tukee vastaajan vaatimuksia: Saksan liittotasavalta (asiamiehet: aluksi W.-D. Plessing, M. Lumma ja C. Schulze-Bahr, sittemmin W.-D. Plessing ja C. Schulze-Bahr)

Oikeudenkäynnin kohde

Sen 9.7.2003 tehdyn komission päätöksen K(2003)1473 lopullinen, jossa todetaan yhteismarkkinoille soveltuviksi Saksan viranomaisten aikomat toimenpiteet uusiutuvista luonnonvaroista saatavien eristeiden käytön edistämiseksi (tuki N 694/2002), kumoamista koskeva vaatimus

Tuomiolauselma

- 1) Kanne hylätään.
- 2) Fachvereinigung Mineralfaserindustrie eV Deutsche Gruppe der Eurima — European Insulation Manufacturers Association vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan ja se veloitetaan korvaamaan komission oikeudenkäyntikulut.
- 3) Saksan liittotasavalta vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan.

(¹) EUVL C 35, 7.2.2004.

Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tuomio 27.9.2007 — La Mer Technology v. SMHV — Laboratoires Goëmar (LA MER)

(Asia T-418/03) (¹)

(Yhteisön tavaramerkki — Väitemenettely — Hakemus sanamerkin LA MER rekisteröimiseksi yhteisön tavaramerkiksi — Aikaisempi kansallinen sanamerkki LABORATOIRE DE LA MER — Suhteellinen hylkäysperuste — Tavaramerkin tosiasiallinen käyttäminen — Asetuksen (EY) N:o 40/94 43 artiklan 1 ja 2 kohta — Sekaannusvaaran puuttuminen — Asetuksen (EY) N:o 40/94 8 artiklan 1 kohdan b alakohta)

(2007/C 269/79)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: La Mer Technology, Inc. (New York, New York, Yhdysvallat) (edustajat: aiemmin asianajajat V. von Bomhard, A. Renck ja A. Pohlmann, sittemmin V. von Bomhard ja A. Renck)

Vastaaja: sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) (asiamies: D. Botis)

Vastapuoli valituslautakunnassa ja väliintulija ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa: Laboratoires Goëmar (Saint-Malo, Ranska) (edustajat: asianajajat E. Baud ja S. Strittmatter)

Oikeudenkäynnin kohde

Kanne SMHV:n toisen valituslautakunnan 23.10.2003 tekemästä päätöksestä (asia R 814/2000-2), joka koskee Laboratoires Goëmar -yhtiön ja La Mer Technology, Inc.:in välistä väitemenetelyä

Tuomiolauselma

- 1) Kanne hylätään.
- 2) La Mer Technology, Inc. vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan ja se veloitetaan korvaamaan sisämarkkinoiden harmonisointiviraston (tavaramerkit ja mallit) (SMHV) sekä Laboratoires Goëmarin oikeudenkäyntikulut.

(¹) EUVL C 47, 21.2.2004.

Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tuomio 17.9.2007 — Microsoft v. komissio

(Asia T-201/04) (¹)

(Kilpailu — Määrävän markkina-aseman väärinkäyttö — Asiakastietokoneiden käyttöjärjestelmät — Työryhmäpalvelinten käyttöjärjestelmät — Jatkuvan vastaanoton mahdollistavat multim mediasoitimet — Päätös, jolla EY 82 artiklan rikkomiset todetaan — Määrävässä asemassa olevan yrityksen kieltäytyminen toimittamasta yhteentoimivuuden edellyttämiä tietoja ja sallimasta niiden käyttämistä — Määrävässä asemassa oleva yritys toimittaa asiakastietokoneiden käyttöjärjestelmänsä vain siinä tapauksessa, että samanaikaisesti hankitaan sen jatkuvan vastaanoton mahdollistava multim mediasoitin — Korjaustoimenpiteet — Riippumattoman asiamiehen nimeäminen — Sakko — Sakon suuruuden määrittäminen — Oikeasuhteisuus)

(2007/C 269/80)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: Microsoft Corp. (Redmond, Washington, Yhdysvallat) (edustajat: asianajaja J.-F. Bellis ja QC I. Forrester)

Vastaaja: Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehet: aluksi R. Wainwright, F. Castillo de la Torre, P. Hellström ja A. Whelan, sittemmin F. Castillo de la Torre, P. Hellström ja A. Whelan)

Väliintulijat, jotka tukevat kantajan vaatimuksia: The Computing Technology Industry Association, Inc. (Oakbrook Terrace, Illinois, Yhdysvallat) (edustajat: asianajajat G. van Gerven ja T. Francoo sekä solicitor B. Kilpatrick); DMDsecure.com BV (Amsterdam, Alankomaat); MPS Broadband AB (Tukholma, Ruotsi); Pace Micro Technology plc (Shipley, West Yorkshire,

Yhdistynyt kuningaskunta); Quantel Ltd (Newbury, Berkshire, Yhdistynyt kuningaskunta); Tandberg Television Ltd (Southampton, Hampshire, Yhdistynyt kuningaskunta) (edustaja: asianajaja J. Bourgeois); Association for Competitive Technology, Inc. (Washington, DC, Yhdysvallat) (edustajat: asianajajat L. Ruessmann ja P. Hecker sekä barrister K. Bacon); TeamSystem SpA (Pesaro, Italia); Mamut ASA (Oslo, Norja) (edustaja: asianajaja G. Berrisch) ja Exor AB (Uppsala, Ruotsi) (edustajat: asianajajat S. Martínez Lage, H. Brokelmann ja R. Allendesalazar Corcho)

Väliintulijat, jotka tukevat vastaajan vaatimuksia: Software & Information Industry Association (Washington, DC) (edustajat: J. Flynn, QC, solicitor C. Simpson, solicitor T. Vinje, sekä asianajajat D. Paemen, N. Dodoo ja M. Dolmans); Free Software Foundation Europe eV (Hampuri, Saksa) (edustaja: asianajaja C. Piana); Audiobanner.com (Los Angeles, Kalifornia, Yhdysvallat) (edustaja: asianajaja L. Alvizar Ceballos) ja European Committee for Interoperable Systems (ECIS) (Bryssel, Belgia) (edustajat: asianajajat D. Paemen, N. Dodoo ja M. Dolmans sekä J. Flynn, QC)

Oikeudenkäynnin kohde

(EY) 82 artiklan ja ETA-sopimuksen 54 artiklan mukaisesta menettelystä Microsoft Corporationia vastaan (asia COMP/C-3.37.792 — Microsoft) 24.3.2004 tehdyn komission päätöksen 2007/53/EY (EUVL 2007, L 32, s. 23) kumoamisvaatimus tai toissijaisesti kantajalle tässä päätöksessä määrätyn sakon kumoamis- tai alentamisvaatimus.

Tuomiolauselma

- 1) (EY) 82 artiklan ja ETA-sopimuksen 54 artiklan mukaisesta menettelystä Microsoft Corporationia vastaan (asia COMP/C-3.37.792 — Microsoft) 24.3.2004 tehdyn komission päätöksen 7 artikla on kumottava sikäli kuin

— siinä veloitetaan Microsoft tekemään ehdotus järjestelystä, johon kuuluu sellaisen riippumattoman asiamiehen nimeäminen, jolla on toimivalta saada komissiosta riippumatta Microsoftilta apua ja tutustua tämän tietoihin, asiakirjoihin, toimitiloihin ja työntekijöihin sekä Microsoftin asianomaisten tuotteiden ohjelmistokoodiin

— siinä vaaditaan, että ehdotuksessa tällaisesta järjestelystä todetaan, että Microsoft vastaa kaikista kustannuksista, jotka liittyvät asiamiehen nimeämiseen tämän palkkio mukaan lukien

— siinä varataan komissiolle oikeus ottaa päätöksellä käyttöön edellä ensimmäisessä ja toisessa luetelmakohdassa tarkoitettu järjestely.

- 2) Kanne hylätään muilta osin.

- 3) Microsoft vastaa 80 prosentista omista oikeudenkäyntikuluistaan ja 80 prosentista komission oikeudenkäyntikuluista lukuun ottamatta komission oikeudenkäyntikuluja, jotka liittyvät The Computing Technology Industry Association, Inc:n, Association for Competitive Technology, Inc:n, TeamSystem SpA:n, Mamut ASA:n, DMDsecure.com BV:n, MPS Broadband AB:n, Pace Micro Technology plc:n, Quantel Ltd:n, Tandberg Television Ltd:n ja Exor AB:n väliintuloihin.

- 4) Microsoft vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan ja komission oikeudenkäyntikuluista, jotka liittyvät välitoimimenneetelyyn asiassa T 201/04 R, lukuun ottamatta komission oikeudenkäyntikuluja, jotka liittyvät The Computing Technology Industry Associationin, Association for Competitive Technolgy, TeamSystemin, Mamutin, DMDsecure.com:n, MPS Broadbandin, Pace Micro Technolgy, Quantelin, Tandberg Televisionin ja Exorin väliintuloihin.
- 5) Microsoft vastaa Software & Information Industry Associationin, Free Software Foundation Europen, Audiobanner.com:n ja European Committee for Interoperable Systemsin (ECIS) oikeudenkäyntikuluista välitoimimenneetelystä aiheutuneet kulut mukaan lukien.
- 6) Komissio vastaa 20 prosentista omista oikeudenkäyntikuluistaan ja 20 prosentista Microsoftin oikeudenkäyntikuluista lukuun ottamatta tämän jälkimmäisen oikeudenkäyntikuluja, jotka liittyvät Software & Information Industry Associationin, Free Software Foundation Europen, Audiobanner.com:n ja ECIS:n väliintuloihin.
- 7) The Computing Technology Industry Association, Association for Competitive Technology, TeamSystem, Mamut, DMDsecure.com, MPS Broadband, Pace Micro Technology, Quantel, Tandberg Television ja Exor vastaavat kukin omista oikeudenkäyntikuluistaan välitoimimenneetelyyn liittyvät kulut mukaan lukien.

(¹) EUVL C 179, 10.7.2004.

Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tuomio 17.9.2007 — Ranska v. komissio

(Asia T-240/04) (¹)

(Euroopan atomienergiayhteisö — Sijoitukset — Sijoitushankkeiden ilmoittaminen komissiolle — Soveltamissäännöt — Asetus (Euratom) N:o 1352/2003 — Komission toimivallan puuttuminen — EA 41-44 artikla — Oikeusvarmuuden periaate)

(2007/C 269/81)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Kantaja: Ranskan tasavalta (asiamiehet: aluksi F. Alabrune, G. de Bergues, C. Lemaire ja E. Puisais, sittemmin G. de Bergues ja S. Gasri)

Vastaaja: Euroopan yhteisöjen komissio (asiamies: M. Patakia)

Väliintulijat, jotka tukevat kantajan vaatimuksia: Saksan liittotasavalta (asiamiehet: C.-D. Quassowski ja A. Tiemann) ja Belgian kuningaskunta (asiamiehet: aluksi D. Haven, sittemmin M. Wimmer ja lopuksi A. Hubert, avustajanaan asianajaja J.-F. De Bock)

Oikeudenkäynnin kohde

Euroopan atomienergiayhteisön perustamissopimuksen 41 artiklassa tarkoitettujen tietojen antamiseen sovellettavista menettelyistä annetun asetuksen (EY) N:o 1209/2000 muuttamisesta 23.7.2003 annetun komission asetuksen (Euratom) N:o 1352/2003 (EYVL L 192, s. 15) kumoaminen

Tuomiolauselman

- 1) Euroopan atomienergiayhteisön perustamissopimuksen 41 artiklassa tarkoitettujen tietojen antamiseen sovellettavista menettelyistä annetun asetuksen (EY) N:o 1209/2000 muuttamisesta 23.7.2003 annetun komission asetuksen (Euratom) N:o 1352/2003 (EYVL L 192, s. 15) kumotaan.
- 2) Komissio veloitetaan korvaamaan Ranskan tasavallan oikeudenkäyntikulut.
- 3) Saksan liittotasavalta ja Belgian kuningaskunta vastaavat omista oikeudenkäyntikuluistaan.

(¹) EUVL C 304, 13.12.2003 (aiemmin asia C-455/03).

Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tuomio 20.9.2007 — Imagination Technologies v. SMHV (PURE DIGITAL)

(Asia T-461/04) (¹)

(Yhteisön tavaramerkki — Hakemus sanamerkin PURE DIGITAL rekisteröimiseksi yhteisön tavaramerkiksi — Ehdotomat hylkäysperusteet — Asetuksen (EY) N:o 40/94 7 artiklan 1 kohdan b ja c alakohta — Käytön perusteella syntynyt erottamiskyky — Asetuksen N:o 40/94 7 artiklan 3 kohta)

(2007/C 269/82)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: Imagination Technologies Ltd (Kings Langley, Hertfordshire, Yhdistynyt kuningaskunta) (edustajat: barrister M. Edensor, solicitor P. Brownlow ja solicitor N. Jenkins)

Vastaaja: sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) (asiamies: aluksi D. Schennen, sittemmin D. Botis)

Oikeudenkäynnin kohde

SMHV:n toisen valituslautakunnan 16.9.2004 tekemän sellaisen päätöksen (asia R 108/2004-2), joka koski sanamerkin PURE DIGITAL yhteisön tavaramerkiksi rekisteröintiä koskevaa hakemusta, kumoamista koskeva vaatimus

Tuomiolauselma

- 1) *Kanne hylätään.*
- 2) *Kantaja velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.*

(¹) EUVL C 57, 5.3.2005.

Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tuomio 20.9.2007 — EARL Salvat père & fils ym. v. komissio

(Asia T-136/05) (¹)

(Valtiontuet — Tuotantosuunnan muuttamista koskevat toimenpiteet viininviljelyssä — Päätös, jossa tuet todetaan osittain yhteismarkkinoille soveltuviksi ja osittain yhteismarkkinoille soveltumattomiksi — Kumoamiskanne — Tutkittavaksi ottaminen — Perusteluvelvollisuus — EY 87 artiklan 1 kohtaan perustuva arviointi)

(2007/C 269/83)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Kantajat: EARL Salvat père & fils (Saint-Paul-de-Fenouillet, Ranska), Comité interprofessionnel des vins doux naturels et vins de liqueur à appellations contrôlées (CIVDN) (Perpignan, Ranska) ja Comité national des interprofessions des vins à appellation d'origine (CNIV) (Pariisi, Ranska) (edustajat: asianajajat H. Calvet ja O. Billard)

Vastaaja: Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehet: C. Giolito ja A. Stobiecka-Kuik)

Väliintulija, joka tukee kantajien vaatimuksia: Ranskan tasavalta (asiamies: G. de Bergues)

Oikeudenkäynnin kohde

Ranskan täytäntöön panemista Rivesaltes-ohjelmasta ja CIVDN:lle suoritettavista veronluonteisista maksuista 19.1.2005 tehdyn komission päätöksen 2007/253/EY (EUVL L 112, s. 1) 1 artiklan 1 ja 3 kohdan kumoamista koskeva vaatimus

Tuomiolauselma

- 1) *Kanne hylätään.*
- 2) *Kantajat velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.*
- 3) *Ranskan tasavalta vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan.*

(¹) EUVL C 132, 28.5.2005.

Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tuomio 20.9.2007 — Fachvereinigung Mineralfaserindustrie v. komissio

(Asia T-254/05) (¹)

(Valtiontuet — Toimenpiteet, joiden tarkoituksena on uusiutuvista raaka-aineista valmistettujen eristeiden käytön edistäminen — Päätös, jossa todetaan, että tuet soveltuvat yhteismarkkinoille — Alustava tutkintakäsittely — Kumoamiskanne — Ammatillinen yhdistys — EY 88 artiklan 2 ohdassa tarkoitettu asianosaisen huomautus — Päätöksen perusteluihin liittyvät kanneperusteet — Tutkimatta jättäminen)

(2007/C 269/84)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Kantaja: Fachvereinigung Mineralfaserindustrie eV Deutsche Gruppe der Eurima — European Insulation Manufacturers Association (Frankfurt am Main, Saksa) (edustajat: asianajajat T. Schmidt-Kötters, D. Uwer ja K. Najork)

Vastaaja: Euroopan yhteisöjen komissio (asiamies: V. Kreuzschitz)

Väliintulija, joka tukee vastaajan vaatimuksia: Saksan liittotasavalta (asiamiehet: M. Lumma ja C. Schulze-Bahr)

Oikeudenkäynnin kohde

Kumoamiskanne komission 11.2.2005 tekemästä päätöksestä C (2005) 379, joka liittyy valtiontukeen N 260b/2004 (Saksa — ohjelman, jonka tarkoituksena on uusiutuvista raaka-aineista valmistettujen eristeiden käytön edistäminen, pidentäminen)

Tuomiolauselma

- 1) *Kanne jätetään tutkimatta.*
- 2) *Fachvereinigung Mineralfaserindustrie eV Deutsche Gruppe der Eurima — European Insulation Manufacturers Association vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan ja se velvoitetaan korvaamaan komission oikeudenkäyntikulut.*
- 3) *Saksan liittotasavalta vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan.*

(¹) EUVL C 229, 17.9.2005.

Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen määräys 5.9.2007 — Document Security Systems v. EKP

(Asia T-295/05) ⁽¹⁾

(Rahaliitto — Euromääräisten setelien liikkeelle laskeminen — Väärennysten estämiseksi patentoidun keksinnön väitetty käyttäminen — Eurooppapatentin loukkausta koskeva kanne — Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen toimivallan puuttuminen — Tutkimatta jättäminen — Vahingonkorvauskanne)

(2007/C 269/85)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: Document Security Systems, Inc. (Rochester, New York, Yhdysvallat) (edustajat: solicitor L. Cohen, solicitor H. Sheraton, solicitor B. Uphoff ja C. Stanbrook, QC)

Vastaaja: Euroopan keskuspankki (EKP) (asiamiehet: C. Zilioli ja P. Machado, avustajinaan asianajajat E. Garayar Gutiérrez ja G. de Ulloa y Suelves)

Oikeudenkäynnin kohde

Patentinloukkauskanne, jolla vaaditaan sen toteamista, että EKP on loukannut kantajalle eurooppapatentin perusteella kuuluvia oikeuksia ja korvausvaatimus vahingosta, jonka kantaja väittää itselleen aiheutuneen patentinloukkauksen johdosta

Määräysosa

- 1) Patentinloukkauskanne jätetään tutkimatta.
- 2) Vahingonkorvauskanne hylätään.
- 3) Document Security Systems, Inc. vastaa omista oikeudenkäyntikuluisistaan ja Euroopan keskuspankin oikeudenkäyntikuluisista.

⁽¹⁾ EUVL C 229, 17.9.2005.

Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tuomio 7.9.2007 — González Sánchez v. SMHV — Bankinter (ENCUENTA)

(Asia T-49/06) ⁽¹⁾

(Yhteisön tavaramerkki — Väitemenettely — Asetuksen (EY) N:o 40/94 63 artiklan 4 kohta — Asiavaltuuden puuttuminen — Tutkimatta jättäminen)

(2007/C 269/86)

Oikeudenkäyntikieli: espanja

Asianosaiset

Kantaja: Francisco Javier González Sánchez (Madrid, Espanja) (edustaja: asianajaja G. Justicia González)

Vastaaja: Sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) (asiamies: S. Palmero Cabezas)

Vastapuoli valituslautakunnassa: Bankinter, SA (Madrid, Espanja)

Oikeudenkäynnin kohde

Kanne, jossa vaaditaan SMHV:n toisen valituslautakunnan 16.12.2005 tekemän sen päätöksen (asia R 1116/2005-2) kumoamista, joka koskee Bankinter, SA:n ja Confederación Española de Cajas de Ahorro välistä väitemenettelyä

Tuomiolauselmä

- 1) Kanne jätetään tutkimatta.
- 2) Francisco Javier González Sánchez veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

⁽¹⁾ EUVL C 310, 16.12.2006.

Kanne 9.8.2007 — Offshore Legends v. SMHV — Acteon (OFFSHORE LEGENDS (mustavalkoinen))

(Asia T-305/07)

(2007/C 269/87)

Kannekirjelmän kieli: ranska

Asianosaiset

Kantaja: Offshore Legends (Nevele, Belgia) (edustajat: asianajajat P. Maeyaert ja N. Clarembaux)

Vastaaja: sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) (SMHV)

Vastapuoli valituslautakunnassa: Acteon SARL (Saint-Tropez, Ranska)

Vaatimukset

- Toisen valituslautakunnan 29.5.2007 tekemä päätös (asia R 1031/2006-2) on osittain kumottava
- SMHV on veloitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Yhteisön tavaramerkin hakija: Offshore Legends

Haettu yhteisön tavaramerkki: Mustavalkoinen kuvamerkki Offshore Legends luokkiin 3, 9, 14, 18, 20, 24, 25, 28 ja 35 kuuluville tavaroille — hakemus N:o 3 160 231

Sen tavaramerkki- tai merkkipuoikeuden haltija, johon väittemenettelyssä on vedottu: Acteon SARL

Tavaramerkki- tai merkkipuoikeus, johon väittemenettelyssä on vedottu: Kansallinen ja kansainvälinen kuvamerkki Offshore One luokkiin 16, 18 ja 25 kuuluville tavaroille

Väiteosaston ratkaisu: Väite hylätään kaikkien riitautettujen tavaroitten osalta

Valituslautakunnan ratkaisu: Väiteosaston päätös kumotaan osittain sikäli kuin sillä on hylätty luokkiin 18 ja 25 kuuluvista tavaroista tehty väite

Kanneperusteet: Asetuksen (EY) N:o 40/94 (¹) 8 artiklan 1 kohdan b alakohdan rikkominen, koska valituslautakunta on arvioinut virheellisesti sekaannusvaaraa ja etenkin kyseisten tavaramerkkien samanlaisuutta.

(¹) Yhteisön tavaramerkistä 20.12.1993 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 40/94 (EYVL 1994, L 11, s. 1).

Vastaaja: Sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) (SMHV)

Vastapuoli valituslautakunnassa: Acteon SARL (Saint-Tropez, Ranska)

Vaatimukset

- toisen valituslautakunnan 29.5.2007 tekemä päätös (asia R 1038/2006-2) on kumottava osittain;
- SMHV on veloitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Yhteisön tavaramerkin hakija: Kantaja.

Haettu yhteisön tavaramerkki: Sini-musta-vihreä kuviomerkki "Offshore Legends" luokkiin 3, 9, 14, 18, 20, 24, 25, 28 ja 35 kuuluvia tavaroita varten — hakemus N:o 2 997 021.

Sen tavaramerkki- tai merkkipuoikeuden haltija, johon väittemenettelyssä on vedottu: Acteon SARL

Tavaramerkki- tai merkkipuoikeus, johon väittemenettelyssä on vedottu: Kansallinen ja kansainvälinen kuviomerkki "Offshore One" luokkiin 16, 18 ja 25 kuuluvia tavaroita varten.

Väiteosaston ratkaisu: Väitteen hylkääminen kaikkien riidana-laisten tavaroitten osalta.

Valituslautakunnan ratkaisu: Väiteosaston päätöksen osittainen kumoaminen siltä osin kuin sillä hylättiin väite luokkiin 18 ja 25 kuuluvien tarkoitettujen tavaroitten osalta.

Kanneperusteet: Asetuksen N:o 40/94 (¹) 8 artiklan 1 kohdan b alakohdan rikkominen siltä osin kuin valituslautakunta on tehnyt arviointivirheen sekaannusvaaran osalta ja erityisesti arvioinut väärin kilpailevien tavaramerkkien samankaltaisuuden.

(¹) Yhteisön tavaramerkistä 20.12.1993 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 40/94 (EYVL 1994, L 11, s. 1).

Kanne 9.8.2007 — Offshore Legends v. SMHV — Acteon (OFFSHORE LEGENDS (sini-musta-vihreä))

(Asia T-306/07)

(2007/C 269/88)

Kannekirjelmän kieli: ranska

Asianosaiset

Kantaja: Offshore Legends NV (Nevele, Belgia) (edustajat: asianajajat P. Maeyaert ja N. Clarembeaux)

Kanne 16.8.2007 — Tegebauer v. parlamentti

(Asia T-308/07)

(2007/C 269/89)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Kantaja: Ingo-Jens Tegebauer (Trier, Saksa) (edustaja: asianajaja R. Nieporte)

Vastaaja: Euroopan parlamentti

Vaatimukset

- vetoomusvaliokunnan 20.6.2007 tekemä päätös, joka koskee vetoomusta N:o 95/2007, on kumottava
- Euroopan parlamentti on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantaja riitauttaa Euroopan parlamentin vetoomusvaliokunnan 20.6.2007 tekemän päätöksen, jolla kantajan esittämä vetoomus arkistoitii ilman jatkotoimenpiteitä Euroopan parlamentin työjärjestyksen 191 artiklan 6 kohdan nojalla. Kantajan vetoomus koskee hänelle Braunschweigin kaupungissa yleishallinnon ylemmälle virkauralle valmistavan harjoittelun aikana maksetun korvauksen osittaista takaisinmaksamista.

Kantaja väittää kanteensa tueksi, että riidanalaisen päätöksen perustelut ovat puutteelliset. Lisäksi kantaja tuo esiin, että EY 194 artiklan mukaiset vetoomuksen edellytykset ja erityisesti yhteisön toiminnan alaan kuulumista koskeva edellytys täyttyvät.

Kanne 27.8.2007 — Komissio v. B2Test

(Asia T-317/07)

(2007/C 269/90)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Kantaja: Euroopan yhteisöjen komissio (Bryssel, Belgia) (asiamiehet: L. Escobar Guerrero ja E. Bouttier)

Vastaaja: B2Test (Gardanne, Ranska)

Vaatimukset

- B2Test on velvoitettava maksamaan kantajalle 50 110,72 euron suuruinen määrä, joka muodostuu 43 437,94 euron suuruudesta pääomasta ja 6 672,78 euron suuruudesta 23.12.2004 erääntyneestä viivästyskorosta
- B2Test on velvoitettava maksamaan 8,03 euroa päivässä erääntyneenä korkona saman korkokannan mukaisesti 24.12.2004 lukien siihen saakka, kunnes koko saatava on maksettu
- B2Test on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Tällä oikeuspaikkalausekkeen nojalla nostetulla kanteellaan kantaja vaatii, että vastaaja velvoitetaan palauttamaan yhteisön

maksama ennako sille kertyneine viivästyskorokoineen sen johdosta, että sopimusta BRST-CT-98-5452, joka tehtiin erityiseen tutkimus- ja teknologian kehittämissuunnitelmaan, mukaan lukien esittelyohjelma, teollisuusteknologian ja materiaaliteknologian alalla (1994–1998) (1) liittyen ja joka koski Research and development of a new safety flooring based on recycled plastic and rubber materials for an environmental and economical added value -nimistä hanketta, ei ole täytetty.

Sopimuksen mukaan vastaajan piti säännöllisesti esittää komissiolle sopimuksessa tarkoitetut tieteelliset ja rahoitukseen liittyvät asiakirjat. Kantajan mukaan vastaaja on toimittanut vain osan sopimuksessa edellytetyistä asiakirjoista, ja nekin lähes kolme vuotta sovittujen määräaikojen jälkeen. Hankkeen loppuraporttia ei ole koskaan toimitettu. Näin ollen kantaja väittää, että vastaaja on jättänyt noudattamatta sopimukseen perustuvat velvoitteensa ja että se on velvollinen palauttamaan komissiolle sen vastaajalle alun perin maksaman ennakon.

(1) EYVL 1994, L 222, s. 19.

Kanne 28.8.2007 — Lutfhansa AirPlus Servicekarten v. SMHV — Applus Servicios Tecnológicos (A+)

(Asia T-321/07)

(2007/C 269/91)

Kannekirjelmän kieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: Lutfhansa AirPlus Servicekarten GbmH (Neu Isenburg, Saksa) (edustajat: asianajajat G. Würtenberger ja T. Wittmann)

Vastaaja: sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavamerkit ja mallit) (SMHV)

Vastapuoli valituslautakunnassa: Applus Servicios Technolicos, S.L. (aikaisemmin Agbar Automotive, S.L.) (Barcelona, Espanja)

Vaatimukset

- Toisen valituslautakunnan 7.6.2007 asiassa R 310/2006-2 tekemä päätös, joka koskee yhteisön tavamerkkihakemusta N:o 2 933 356 "A+" vastaan tehtyä yhteisön tavamerkin rekisteröintiin N:o 2 335 693 "Airplus International" perustuvaa väitettä, on kumottava.
- Yhteisön tavamerkkihakemusta N:o 2 933 356 "A+" vastaan tehty väite on hyväksyttävä ja kyseinen rekisteröintihakemus on hylättävä.
- SMHV on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Yhteisön tavaramerkin hakija: Applus Servicios Technologicos, S.L. (aikaisemmin Agbar Automotive, S.L.)

Haettu yhteisön tavaramerkki: kuviomerkki "A+" luokkaan 9, 35, 36, 37, 40, 41 ja 42 kuuluville tavaroille ja palveluille — hakemus N:o 2 933 356

Sen tavaramerkki- tai merkkioikeuden haltija, johon väittemenettelyssä on vedottu: Lufhansa AirPlus Servicekartten GbmH

Tavaramerkki- tai merkkioikeus, johon väittemenettelyssä on vedottu: Yhteisön sanamerkki "Airplus International" luokkaan 9, 35, 36 ja 42 kuuluville tavaroille ja palveluille

Väiteosaston ratkaisu: väitteen hylkääminen

Valituslautakunnan ratkaisu: valituksen hylkääminen

Kanneperusteet: neuvoston asetuksen (EY) N:o 40/94 8 artiklan 1 kohdan ja 5 kohdan sekä 73, 74 ja 79 artiklan rikkominen

Kantaja väittää, että valituslautakunta ei arvioinut tavaroiden ja palveluiden samuutta koskevaa arviointiperustetta eikä tavaramerkkien samankaltaisuutta sekä jätti ottamatta huomioon aikaisemman tavaramerkin maineen. Lisäksi kantaja väittää, että valituslautakunta ei ilmoittanut perusteluja, joihin sen päätös perustui. Kantajan mukaan valituslautakunta ei myöskään pidättynyt tutkimasta asianosaisten esittämiä riidattomia tosiseikkoja, todisteita ja perusteluja. Lisäksi kantaja väittää, että sen puolustautumisoikeuksia vaarannettiin merkittävästi, koska SMHV ei ilmoittanut kantajalle, että tavaramerkin haltijan sijaan tuli toinen yhtiö. Lopuksi väitetään, että valituslautakunta ylitti harkintavaltansa ottaessaan perusteettomasti huomioon tavaramerkin haltijan esittämät väitteet valituslautakunnan asettaman määräajan jälkeen.

Kanne 27.8.2007 — Kenitex Química, S.A. v. SMHV (Kenitex TINTAS A qualidade da cor)

(Asia T-322/07)

(2007/C 269/92)

Kannekirjelmän kieli: portugali

Asianosaiset

Kantaja: Kenitex Química, S.A. (Manique, Estoril, Portugali) (edustaja: asianajaja Pardete Reis)

Vastaaja: sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) (SMHV)

Vastapuoli valituslautakunnassa: Chemicals International Establishment

Vaatimukset

— kantajalle faksitse 25.6.2007 tiedoksiannettu SMHV:n neljännen valituslautakunnan mitättömyyttä koskevassa menettelyssä N:o 879 C 001553742/1 (yhteisön tavaramerkkirekisteri N:o 1553742) 19.6.2007 tekemä päätös, jota vastaa valitus N:o R 330/2006-4, on kumottava, ja yhteisön tavaramerkki N:o 1553742 KENITEX TINTAS A QUALIDADE DA COR, jota koskeva hakemus tehtiin 13.3.2000 ja joka rekisteröitiin 22.5.2001, on näin ollen julistettava päteväksi

— SMHV on veloitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kuviomerkkityyppinen yhteisön tavaramerkki KENITEX TINTAS A QUALIDADE DA COR rekisteröitiin kantajan hakemuksesta 22.5.2001 Nizzan sopimuksen mukaisen luokituksen luokkiin 1, 2 ja 19 kuuluvia tavaroita varten (kemikaalit teollisiin tarkoituksiin, tekohartsit, maalit, vernissat, lakat, luonnonhartsit, metallit maalaustarkoituksiin; rakennusaineet (ei metalliset), asfalttipäällysteet, päällysteet, teiden suoja- ja rakennuslasit).

Chemical International Establishment vaati, että yhteisön tavaramerkki julistetaan mitättömäksi sillä perusteella, että kansallisia kuviomerkkejä Kenitex on rekisteröity aikaisemmin Portugalissa luokkaan 2 kuuluvia tavaroita varten (koristemaalit), Ranskassa luokkiin 2 ja 19 kuuluvia tavaroita varten (monen väriset rakennusten päällysteet) ja Benelux-maissa luokkiin 1, 2, 17 ja 19 kuuluvia tavaroita varten (palamattomat ja vedenpitävät tuotteet, maalit ja päällysteet).

Mitättömyysoasto hyväksyi mitättömäksi julistamista koskevan hakemuksen, ja valituslautakunta hylkäsi kantajan tästä päätöksestä tekemän valituksen sen vuoksi, että oli olemassa sekaannusvaara, kun otettiin huomioon tavaroiden ja merkkien samankaltaisuus.

Kantaja vetoaa neuvoston asetuksen (EY) N:o 40/94 (1) 8 artiklan 1 kohdan b alakohdan rikkomiseen, koska kyseisten kahden merkin välillä ei ole sekaannusvaaraa ja koska kantajan merkki vastaa sen toiminimeä (yritys) ja Portugalissa Instituto Nacional de Propriedade Industrialissa (INPI) rekisteröityä liikkeenimeä.

(1) Yhteisön tavaramerkistä 20.12.1993 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 40/94 (EYVL 1994, L 11, s. 1).

Kanne 30.8.2007 — El Morabit v. Euroopan unionin neuvosto

(Asia T-323/07)

(2007/C 269/93)

Oikeudenkäyntikieli: hollanti

Asianosaiset

Kantaja: Mohamed El Morabit (Amsterdam, Alankomaat)
(edustaja: asianajaja U. Sarikaya)

Vastaaja: Euroopan unionin neuvosto

Vaatimukset

— kanteen kohteena oleva neuvoston 28.6.2007 tekemä päätös on kumottava.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantaja riitauttaa neuvoston päätöksen, jossa neuvosto on todennut, että kantajan osalta on tehty asiassa relevantin yhteisen kannan 1 artiklan 4 kohdassa tarkoitetun toimivaltaisen viranomaisen päätös ja että kantajaan on edelleen kohdistettava asetuksessa N:o 2580/2001 säädettyjä erityisiä rajoittavia toimenpiteitä⁽¹⁾.

Kantaja toteaa, että vaikka tuomioistuimien onkin katsonut hänen osallistuneen sellaisen rikollisjärjestön toimintaan, jolla on terrorismiin liittyviä päämääriä, hän on kuitenkin valittanut kyseisestä ratkaisusta ylempään oikeusasteeseen. Neuvoston päätös on näin ollen ennenaikainen ja ristiriidassa Euroopan ihmisoikeussopimuksen 6 artiklan ja Euroopan unionin perusoikeuskirjan 47 ja 48 artiklan kanssa.

⁽¹⁾ Tiettyihin henkilöihin ja yhteisöihin kohdistuvista erityisistä rajoittavista toimenpiteistä terrorismin torjumiseksi annetun asetuksen (EY) N:o 2580/2001 2 artiklan 3 kohdan täytäntöönpanosta sekä päätösten 2006/379/EY ja 2006/1008/EY kumoamisesta 28.6.2007 tehty neuvoston päätös 2007/445/EY (EUVL L 169, s. 45).

Kanne 3.9.2007 — Caisse Fédérale du Crédit Mutuel Centre Est Europe v. SMHV (SURFCARD)

(Asia T-325/07)

(2007/C 269/94)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Kantaja: Caisse Fédérale du Crédit Mutuel Centre Est Europe (Strasbourg, Ranska) (edustajat: asianajajat P. Greffe ja J. Schouman)

Vastaaja: sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) (SMHV)

Vaatimukset

— SMHV:n ensimmäisen valituslautakunnan 14.6.2007 tekemän päätöksen R 1130/2006-1 kumoaminen siltä osin kuin sillä hylättiin osittain sanamerkin ”SURFCARD” (hakemus N:o 3 837 564) rekisteröinti yhteisön tavaramerkiksi luokkaan 9, 36 ja 38 kuuluvia tavaroita ja palveluita varten

— ”SURFCARD” (hakemus N:o 3 837 564) on rekisteröitävä yhteisön tavaramerkiksi kaikkien hakemuksen kohteena olevien tavaroiden ja palveluiden osalta

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Haettu yhteisön tavaramerkki: sanamerkki ”SURFCARD” luokkiin 9, 36 ja 38 kuuluville tavaroille ja palveluille (hakemus N:o 3 837 564)

Tutkijan päätös: rekisteröinnin osittainen hylkääminen

Valituslautakunnan ratkaisu: valituksen hylkääminen

Kanneperusteet: neuvoston asetuksen N:o 40/94⁽¹⁾ 7 artiklan 1 kohdan b alakohdan rikkominen siltä osin kuin kantajan mukaan ja vastoin riidanalaisessa päätöksessä esitettyjä päätelmiä sana ”SURFCARD” on sattumanvarainen ja erottamiskykyinen hakemuksen kohteena oleviin tavaroihin ja palveluihin nähden.

⁽¹⁾ Yhteisön tavaramerkistä 20.12.1993 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 40/94 (EYVL 1994, L 11, s. 1).

Kanne 30.8.2007 — Kuiburi Fruit Canning v. neuvosto

(Asia T-330/07)

(2007/C 269/95)

Oikeudenkäyntikieli: *englanti***Asianosaiset**

Kantaja: Kuiburi Fruit Canning Co., Ltd. (Bangkok, Thaimaa)
(edustajat: asianajajat F. Graafsma ja J. Cornelis)

Vastaaja: Euroopan unionin neuvosto

Vaatimukset

— Lopullisen polkumyöntitullin käyttöön ottamisesta tiettyjen Thaimaasta peräisin olevien jyvina tuotavien valmistettujen tai säilöttyjen sokerimaissien tuonnissa ja kyseisessä tuonnissa käyttöön otetun väliaikaisen tullin lopullisesta kantamisesta 18.6.2007 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 682/2007 on kumottava;

— Euroopan unionin neuvosto on veloitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteella vaaditaan 18.6.2007 annetun neuvoston asetuksen N:o 682/2007 ⁽¹⁾ on kumottava, koska sillä väitetysti rikotaan asetuksen (EY) N:o 384/1996 ⁽²⁾ 17 artiklan 3 kohtaa ja WTO-sopimuksen ⁽³⁾ 6.10.2 artiklaa hylkäämällä kantajan pyyntö, joka koskee yksilöllistä polkumyöntimarginaalia, huolimatta siitä seikasta, että kantaja väittää olevansa ainoa vientiä harjoittava tuottaja, joka on esittänyt yksilöllisen marginaalin laskemista varten tarvittavat tiedot.

Ensinnäkin kantajan mukaan neuvosto teki ilmeisen arviointivirheen katsoessaan, että oli esitetty useampi kuin yksi yksilöllisen marginaalin laskentaa koskeva pyyntö.

Toiseksi kantaja väittää, että koska oli vain yksi vientiä harjoittava tuottaja, joka pyysi yksilöllisen marginaalin laskemista, neuvostolla ei ollut harkintavaltaa sen määrittämisessä, olisiko kantajan yksilöllinen tarkastelu kohtuuttoman hankalaa ja estäisikö se tutkimuksen saattamisen loppuun ajoissa.

Kolmanneksi vaikka neuvostolla olisi tällainen harkintavalta, kantaja väittää, että neuvosto teki ilmeisen arviointivirheen katsomalla, että yhden viennin harjoittajan lisätarkastelu olisi ollut kohtuuttoman hankalaa ja estänyt tutkimuksen saattamisen loppuun ajoissa.

Lopuksi kantaja väittää, että neuvosto on tehnyt ilmeisen arviointivirheen katsomalla, että yksilöllisen marginaalin laskennalla kantajaa varten olisi syrjitty muita, otantaan kuulumattomia viennin harjoittajia.

⁽¹⁾ Lopullisen polkumyöntitullin käyttöön ottamisesta tiettyjen Thaimaasta peräisin olevien jyvina tuotavien valmistettujen tai säilöttyjen sokerimaissien tuonnissa ja kyseisessä tuonnissa käyttöön otetun väliaikaisen tullin lopullisesta kantamisesta 18.6.2007 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 682/2007 (EUVL L 159, s. 14).

⁽²⁾ Polkumyöntillä muista kuin Euroopan yhteisön jäsenvaltioista tapahtuvalta tuonnilta suojautumisesta 22.12.1995 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 384/96 (EYVL L 56, s. 1).

⁽³⁾ Uruguayn kierroksen monenväliset kauppaneuvottelut (1986–1994) — Liite 1 — Liite 1 A — Sopimus tullitariffeja ja kauppaa koskevan yleissopimuksen 1994 VI artiklan soveltamisesta (WTO-GATT 1994) — polkumyöntin vastainen sopimus (EYVL L 336, s. 103).

Kanne 4.9.2007 — Saksan liittotasavalta v. Euroopan yhteisöjen komissio

(Asia T-332/07)

(2007/C 269/96)

Oikeudenkäyntikieli: *saksa***Asianosaiset**

Kantaja: Saksan liittotasavalta (asiamies: M. Lumma, jota avustaa asianajaja C. von Donat)

Vastaaja: Euroopan yhteisöjen komissio

Vaatimukset

— Komission 25.6.2007 tekemä päätös K(2007) 2619 lopullinen, jolla alennettiin Euroopan aluekehitysrahaston komission päätöksellä K(94)3379 tavoitteen 2 kohdealueisiin kuuluvalla Nordrhein-Westfalenin alueella Saksan liittotasavallassa toteutettavia yhteisön rakenteellisia tukitoimia koskevan yhtenäisen ohjelma-asiakirjan hyväksi myönnettyä taloudellista tukea (N:o EAKR 94.02.13.012), on kumottava.

— Komissio on veloitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Komissio on riidanalaisella päätöksellä alentanut Euroopan aluekehitysrahaston (EAKR) tavoitteen 2 kohdealueisiin kuuluvalla Nordrhein-Westfalenin alueella Saksassa toteutettavia yhteisön rakenteellisia tukitoimia koskevan ohjelman hyväksi myönnettyä taloudellista tukea.

Kantaja esittää kanteensa tueksi, että vastaaja on riidanalaisessa päätöksessä tehnyt tosiseikkoja koskevan arviointivirheen.

Kantaja väittää lisäksi, että asetuksen N:o 4253/88 ⁽¹⁾ 24 artiklan 2 kohdassa säädetty alentamisen edellytykset eivät täyttyneet. Se väittää tältä osin, että poikkeamiset alustavasta rahoitusuunnitelmasta eivät ole huomattava ohjelman muutos. Se katsoo lisäksi, että pelkkä viittaus ”rakennerahastojen ohjelmakauden 1994–1999 tukitoimien rahoituksen päättämistä koskeviin suuntaviivoihin” (SEK (1999) 1316) ei riitä siihen, että kyseistä muutosta olisi pidettävä huomattavana.

Vaikka kyse olisi huomattavasta ohjelman muutoksesta, kantaja väittää, että komission olisi pitänyt käyttää asetuksen N:o 4253/88 24 artiklan 2 kohdassa sille annettua harkintavaltaa, kun se arvioi tosiasiallisesti sitä tapaa, jolla ohjelma toteutettiin. Kantajan mukaan komission olisi tullut tarkastella EAKR:n nyt esillä olevassa asiassa myöntämän tuen alentamisen suhteellisuutta.

⁽¹⁾ Rakennerahastojen päämääristä ja tehokkuudesta ja niiden toiminnan yhteensovittamisesta keskenään sekä Euroopan investointipankin toiminnan ja muiden rahoitusvälineiden kanssa annetun asetuksen (ETY) N:o 2052/88 soveltamisesta 19.12.1988 annettu neuvoston asetus (ETY) N:o 4253/88 (EYVL L 374, 31.12.1988, s. 1).

Kanne 7.9.2007 — Entrance Services v. parlamentti

(Asia T-333/07)

(2007/C 269/97)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Kantaja: Entrance Services NV (Vilvoorde, Belgia) (edustajat: asianajajat A. Delvaux, V. Bertrand)

Vastaaja: Euroopan parlamentti

Vaatimukset

- kumoamiskanne on otettava tutkittavaksi;
- päätös, jolla parlamentti on hylännyt kantajan tarjouksen ja tehnyt sopimuksen toisen tarjoajan kanssa ja joka on annettu tiedoksi kantajalle 14.8.2007, on kumottava;
- parlamentti on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Esillä olevalla kanteella kantaja vaatii parlamentin 14.8.2007 tekemän sellaisen päätöksen kumoamista, jolla hylätään kantajan tarjous Euroopan parlamentin Brysselissä sijaitsevien rakennusten automaattilaitteiden, puusepäntuotteiden ja vastaavien laitteiden ylläpitoa ja huoltoa koskevassa tarjouskilpailussa ((palvelujen tarjoamista koskeva sopimus 2007–2010) (tarjouspyyntö N:o IFIN-BATIBRU-JLD-S0765-00)) ⁽¹⁾.

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa ensinnäkin hallinnollisten ehtojen 10 artiklan ja varainhoitoasetuksen ⁽²⁾ 93 artiklan 1 kohdan rikkomiseen siltä osin kuin parlamentti on hyväksynyt sellaisen tarjoajan tarjouksen, joka on kantajan mukaan hallinnollisten ehtojen 10 kohdassa tarkoitettua poissulkemista edellyttävässä tilanteessa, koska komissio on todennut sen osallistumisen kartelliin.

Toiseksi kantaja esittää, että parlamentti on rikkonut varainhoitoasetuksen 97 ja 98 artiklaa ja soveltamisasetuksen ⁽³⁾ 137 artiklaa vaatimalla, että tarjoajien on osoitettava sopimuksen täyttämisen edellyttämä tekninen suorituskykynsä muilla kuin mainituissa säännöksissä tarkoitetuilla todisteilla.

Kolmanneksi kannattaja vetoaa kanneperusteeseen, joka koskee varainhoitoasetuksen 97 ja 98 artiklan ja soveltamisasetuksen 135 artiklan 5 kohdan rikkomista siltä osin kuin parlamentti on vaatinut, että tarjoajat osoittavat vakavaraisuutensa ja luottokelpoisuutensa todisteilla, joista ei säädetä mainituissa säännöksissä, ja sikäli kuin se on hylännyt kantajan tarjouksen sillä perusteella, ettei kantaja ole toimittanut tarvittavia todisteita.

Lopuksi kantaja väittää, että riidanalainen päätös on kumottava varainhoitoasetuksen 89 artiklan 1 kohdassa vahvistetun tasapuolisen kohtelun periaatteen loukkaamisen perusteella sikäli kuin parlamentti on hylännyt sen tarjouksen ja tehnyt sopimuksen toisen tarjoajan kanssa, vaikka tämä toinen tarjoaja on samassa tilanteessa kuin kantaja siltä osin kuin se ei ole esittänyt hallinnollisten ehtojen 11 kohdassa tarkoitettuja hyväksyntöjä.

⁽¹⁾ Hankintailmoitus julkaistu EUVL 2006/S 148-159062.

⁽²⁾ Euroopan yhteisöjen yleiseen talousarvioon sovellettavasta varainhoitoasetuksesta 25.6.2002 annettu neuvoston asetus (EY, Euratom) N:o 1605/2002 (EYVL L 248, s. 1).

⁽³⁾ Euroopan yhteisöjen yleiseen talousarvioon sovellettavasta varainhoitoasetuksesta annetun neuvoston asetuksen (EY, Euratom) N:o 1605/2002 soveltamissäännöistä 23.12.2002 annettu komission asetus (EY, Euratom) N:o 2342/2002 (EYVL L 357, s. 1), sellaisena kuin se on muutettuna.

Kanne 31.8.2007 — Denka International v. komissio**(Asia T-334/07)**

(2007/C 269/98)

*Oikeudenkäyntikieli: englanti***Asianosaiset***Kantaja:* Denka International BV (Barneveld, Alankomaat) (edustajat: lakimiehet C. Mereu ja K. Van Maldegem)*Vastaaja:* Euroopan yhteisöjen komissio**Vaatimukset**

- diklorvossin sisällyttämättä jättämisestä neuvoston direktiivin 91/414/ETY liitteeseen I ja tätä ainetta sisältäville kasvinsuojeluaineille annettujen lupien peruuttamisesta 6.6.2007 tehty päätös 2007/387/EY on kumottava ja
- komissio on veloitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut sekä maksamaan korvauksenluonteisena korkona ja viivästyksenkorkona kahdeksan prosentin suuruisia korkoa ensiksi mainituille kuluille.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Ne oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut, joihin kantaja vetoaa, ovat samat kuin ne, joihin on vedottu asiassa T-326/07, Cheminova ym. vastaan komissio.

Kanne 4.9.2007 — Mergel ym. v. SMHV (Patentconsult)**(Asia T-335/07)**

(2007/C 269/99)

*Oikeudenkäyntikieli: saksa***Asianosaiset***Kantajat:* Volker Mergel (Wiesbaden, Saksa), Klaus Kampfenkel (Hofheim, Saksa), Burkart Bill (Darmstadt, Saksa) ja Andreas Herden (Wiesbaden, Saksa) (edustaja: asianajaja G. Friderichs)*Vastaaja:* sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavamerkit ja mallit)**Vaatimukset**

- SMHV:n neljännen valituslautakunnan 25.6.2007 tekemä päätös (asia R 299/2007-4) on kumottava
- SMHV on veloitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Haettu yhteisön tavaramerkki: Sanamerkki Patentconsult luokkiin 35, 41 ja 42 kuuluvia palveluja varten (hakemus N:o 4 439 774).

Tutkijan ratkaisu: Hakemuksen hylkääminen.*Valituslautakunnan ratkaisu:* Valituksen hylkääminen.

Kanneperusteet: Asetuksen (EY) N:o 40/94 (¹) 7 artiklan 1 kohdan b ja c alakohdan rikkominen, koska kyseessä oleva tavaramerkki ei ole kuvaileva eikä siltä puutu vaadittava erottamiskyky.

⁽¹⁾ Yhteisön tavaramerkistä 20.12.1993 annettu asetus (EY) N:o 40/94 (EYVL 1994, L 11, s. 1).

Kanne 10.9.2007 — Telefónica ja Telefónica de España v. komissio**(Asia T-336/07)**

(2007/C 269/100)

*Oikeudenkäyntikieli: espanja***Asianosaiset***Kantajat:* Telefónica, S.A. ja Telefónica de España, S.A. (Madrid, Espanja) (edustajat: asianajaja F.-E. González Díaz ja asianajaja S. Sorinas Jimeno)*Vastaaja:* Euroopan yhteisöjen komissio**Vaatimukset**

- Ensisijaisesti Euroopan yhteisöjen komission asiassa COMP/38.784 — Wanadoo España v. Telefónica 4.7.2007 tekemä päätös on kumottava EY 230 artiklan nojalla.
- Toissijaisesti mainitulla päätöksellä kantajille määrättyt sakot on EY:n perustamissopimuksen 229 artiklan nojalla poistettava tai niiden määrä on alennettava.
- Euroopan yhteisöjen komissio on joka tapauksessa veloitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Nyt käsiteltävänä oleva kanne koskee EY:n perustamissopimuksen 82 artiklan mukaisesta menettelystä (asia COMP/38.784 — Wanadoo España v. Telefónica) 4.7.2007 tehtyä päätöstä, jolla komissio on määrännyt Telefónica S.A.:lle yhteisvastuullisesti Telefónica de Españan kanssa 151 875 000 euron sakon EY:n perustamissopimuksen 82 artiklan rikkomisesta väitettyjen katteiden kaventamista koskevien käytäntöjen vuoksi.

Vaativustensa tueksi kantajat väittävät seuraavaa:

- Kantajien puolustautumisoikeuksia on loukattu, koska päätös on perustunut useisiin sellaisiin tosiseikkoihin, joista kantajille ei ole ilmoitettu hallinnollisen menettelyn aikana ja joista kantajat eivät ole voineet esittää näkemystään.
- Vastaaja on tehnyt useita ilmeisiä arviointivirheitä, jotka koskevat seuraavia seikkoja:
 - On määritelty kolmet eri tukkumarkkinat eikä yhtä ADSL-yhteyden tukkumarkkinaa, joka sisältää sekä paikallisliityntäverkon että kansallisen ja alueellisen yhteyden, tai toissijaisesti ainakin kaksi viimeksi mainittua.
 - Kantajilla on väitetty olevan määräävä markkina-asema sekä tukkutuotteiden markkinoilla että vähittäiskaupassa.
 - EY:n perustamissopimuksen 82 artiklaa on sovellettu kantajien menettelyyn, jonka väitetään olevan väärinkäyttöä. Ensinnäkin komissio on soveltanut mainittua artiklaa siihen, että tosiasiallisesti sopimuksia ei tehdä silloin, kun kyseiset tukkutuotteet eivät ole ”olennaisia toimintaedellytyksiä”, ja tämä väite on ristiriidassa asiaan Oscar Bronner liittyvän oikeuskäytännön kanssa. Toiseksi vaikka katsottaisiin, että 82 artiklaa voidaan soveltaa kantajien menettelyyn, eikä sitä tosin voida, päätöksessä ei oteta huomioon Industrie des Poudres Sphériques -asiaan liittyvän oikeuskäytännön vaatimuksia, joiden mukaan jotta katteiden kaventaminen voidaan katsoa lainvastaiseksi, on ensin tarpeen näyttää joko se, että jakeluketjussa ylemmän tuotteen hinta on liian korkea tai se, että lopputuotteen hinta on saalistushinta.
 - Menettelyn väittäminen väärinkäytöksi ja sen vaikutus markkinoihin: ensinnäkin, komissio on virheellisesti valinnut tukkumyynnin vertailun pohjaksi ja toiseksi se on muun muassa tehnyt huomattavia laskuvirheitä ja jättänyt asioita huomioimatta sekä ”eri ajanjaksojen välistä” että ”diskontattuja kassavirtoja” koskevaa perustetta soveltaessaan. Nämä virheet, sekä yksinään että kokonaisuutena arvioituina, tekevät päätöksessä käytetyistä menetelmistä ja laskelmista pätemättömiä. Päätöksestä ei myöskään ilmene riittävällä tavalla menettelyn väitetty kielteinen vaikutus kilpailuun.
 - Komissio on ylittänyt toimivaltansa ja joka tapauksessa se on loukannut toissijaisuusperiaatetta, suhteellisuusperiaatetta, oikeusvarmuuden periaatetta, lojaalin yhteistyön periaatetta ja hyvän hallinnon periaatetta, kun se on toiminut sellaisessa asiassa, jossa oli jo toiminut kansallinen televiestintäalan sääntelyelin, jonka nimenomaan yhteisön lainsäätäjät on perustanut ja joka on käytännössä yhteisön lainsäätäjän mainitulle toimielimelle antamia valtuuksia ja toimivaltaa ja noudattanut yhteisön kilpailusääntöihin perustuvia säännöksiä.

Kantajat väittävät sakkojen peruuttamisen tai alentamisen osalta, että komissio on rikkonut perustamissopimuksen 85 ja

86 artiklan (nykyään 81 ja 82 artikla) täytäntöönpanosta annetun neuvoston asetuksen (ETY) 17/62 15 artiklan 2 kohtaa ja perustamissopimuksen 81 ja 82 artiklassa vahvistettujen kilpailusääntöjen täytäntöönpanosta 16.12.2002 annetun neuvoston asetuksen (EY) 1/2003 23 artiklan 2 kohtaa, kun se on katsonut, että rikkomus on ollut tahallinen tai tuottamuksellinen ja että kyseessä oleva rikkomus on ”ilmeinen väärinkäyttö”.

Kanne 6.9.2007 — Brilliant Hotelsoftware v. SMHV (BRILLIANT)

(Asia T-337/07)

(2007/C 269/101)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Kantaja: Brilliant Hotelsoftware Limited (Lontoo, Yhdistynyt kuningaskunta) (edustajat: asianajajat J. Croll ja C. Pappas)

Vastaaja: sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit)

Kantajan vaatimukset

- Sisämarkkinoiden harmonisointiviraston (SMHV) ensimmäisen valituslautakunnan 14.6.2007 tekemä päätös on kumottava ja tavaramerkki BRILLIANT on rekisteröitävä tavaramerkkirekisteriin
- SMHV on veloitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Haettu yhteisön tavaramerkki: Sanamerkki BRILLIANT luokkiin 9 ja 42 kuuluville tavaroille ja palveluille (hakemus nro 4 345 849).

Tutkijan päätös: Hakemuksen hylkääminen.

Valitusosaston ratkaisu: Valituksen hylkääminen.

Valitusperusteet: Asetuksen (EY) N:o 40/94 ⁽¹⁾ 7 artiklan 1 kohdan b ja c alakohdan rikkominen, koska haettu tavaramerkki ei ole kuvaileva eikä siltä puutu vaadittavaa erottamiskykyä.

⁽¹⁾ Yhteisön tavaramerkistä 20.12.1993 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 40/94 (EYVL 1994, L 11, s. 1).

Valitus, jonka Irène Bianchi on tehnyt 4.9.2007 virkamies-tuomioistuimen asiassa F-38/06, Bianchi v. Euroopan koulutussäätiö, 28.6.2007 antamasta tuomiosta

(Asia T-338/07 P)

(2007/C 269/102)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Valittaja: Irène Bianchi (Torino, Italia) (edustaja: asianajaja M.-A. Lucas)

Muu osapuoli: Euroopan koulutussäätiö

Vaatimukset

- Virkamiestuomioistuimen toisen jaoston asiassa F-38/06 28.6.2007 antama tuomio on kumottava.
- Kantajan ensimmäisenä oikeusasteena asiaa käsitelleessä tuomioistuimessa esittämät vaatimukset on hyväksyttävä.
- Euroopan koulutussäätiö on veloitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut molemmissa oikeusasteissa.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Valittaja väittää valituksensa tueksi, että virkamiestuomioistuin ei ole ottanut huomioon tiettyjä tosiseikkoja tai se on ottanut ne huomioon vääristyneellä tavalla, mikä on johtanut henkilöstösääntöjen 25 artiklan 2 kohdan ja 26 artiklan vastaisesti tosiseikkojen virheelliseen arviointiin. Hän väittää myös, että virkamiestuomioistuin on toiminut yhteisön oikeuden vastaisesti, ja erityisesti, että se on rikkonut menettelysääntöjä ottaessaan vääristyneellä tavalla huomioon kantajan esittämät todisteet. Lopuksi kantaja vetoaa valitusperusteeseen, joka koskee perusteluvollisuuden laiminlyöntiä ja oikeudellista virhettä, joka ilmenee laiminlyöntinä ottaa huomioon tosiseikat tai niitä koskevat todisteet tai siten, että nämä on otettu huomioon vääristyneellä tavalla, ja tosiseikkojen virheelliseen arviointiin.

Vastapuoli valituslautakunnassa: Christian Potschak — Bavaria Aquaristik

Vaatimukset

- sisämarkkinoiden harmonisointiviraston (tavaramerkit ja mallit) ensimmäisen valituslautakunnan 28.6.2007 tekemä päätös (asia R 214/2006-1) on kumottava
- valituslautakuntakäsittelyn toisen osapuolen esittämä vaatimus yhteisön tavaramerkin Panorama (rekisterinumero 2 771 087) julistamisesta mitättömäksi on hylättävä
- vastaaja on veloitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Rekisteröity yhteisön tavaramerkki, jonka mitättömäksi julistamista on vaadittu: Sanamerkki Panorama luokkiin 11, 16 ja 20 kuuluvia tavaroita varten (yhteisön tavaramerkki N:o 2 771 087)

Yhteisön tavaramerkin haltija: kantaja

Yhteisön tavaramerkin mitättömäksi julistamista koskevan vaatimuksen esittäjä: Christian Potschak — Bavaria Aquaristik

Mitättömyysoaston ratkaisu: Vaatimus mitättömäksi julistamisesta hylätään

Valituslautakunnan ratkaisu: Mitättömyysoaston päätös kumotaan ja yhteisön tavaramerkki julistetaan osittain mitättömäksi

Kanneperusteet: Asetuksen (EY) N:o 40/94 ⁽¹⁾ 7 artiklan 1 kohdan c alakohtaa on sovellettu virheellisesti, sillä yhteisön tavaramerkki Panorama ei ole pelkästään kuvaileva. Lisäksi nimitys Panorama ei ole tullut asetuksen (EY) N:o 40/94 7 artiklan 1 kohdan d alakohdassa tarkoitettulla tavalla tavalliseksi ja siten pelkäksi yleisnimeksi.

⁽¹⁾ Yhteisön tavaramerkistä 20.12.1993 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 40/94 (EYVL 1994, L 11, s. 1).

Kanne 11.9.2007 — Juwel Aquarium v. SMHV — Potschak — Bavaria Aquaristik (Panorama)

(Asia T-339/07)

(2007/C 269/103)

Kannekirjelmän kieli: saksa

Asianosaiset

Kantaja: Juwel Aquarium GmbH & Co. KG (Rotenburg, Saksa) (edustajat: asianajajat D. Jestaedt ja G. Rother)

Vastaaja: sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) (SMHV)

Kanne 4.9.2007 — Evropaïki Dynamiki v. komissio

(Asia T-340/07)

(2007/C 269/104)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: Evropaïki Dynamiki (Ateena, Kreikka) (edustaja: asianajaja N. Korogiannakis)

Vastaaja: Euroopan yhteisöjen komissio

Vaatimukset

- komissio on veloitettava maksamaan kantajalle 172 588,62 euron suuruinen rahamäärä, joka muodostuu maksamattomista hyväksyttävissä olevista kustannuksista, joita kantajalle on aiheutunut sopimuksen N:o EDC-53007 EEBO/27873 yhteydessä
- komissio on veloitettava maksamaan 1 000 euron suuruinen symbolinen rahamäärä, joka vastaa kantajan maineen ja goodwill-arvolle aiheutunutta vahinkoa
- komissio on veloitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut sekä muut kulut ja menot, joita tämän kanteen yhteydessä on aiheutunut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Tällä EY 238 ja EY 235 artiklan nojalla nostetulla kanteella vaaditaan korvausta vahingosta, joka on aiheutunut komission 16.5.2003 tekemästä päätöksestä irtisanoa sopimus N:o EDC-52007 EEBO/27873, joka allekirjoitettiin komission kanssa ja joka koskee ”e-Content Exposure and Business Opportunities”-nimistä hanketta (EEBO), joka oli tarkoitus toteuttaa maailmanlaajuisten verkkojen eurooppalaisen digitaalisen sisällön kehittämisen ja käytön sekä tietoyhteiskunnan kielellisen monimuotoisuuden edistämistä koskevan yhteisön monivuotisen ohjelman (2001–2005) yhteydessä ja jonka täytäntöönpanossa olivat mukana ulkopuolisina neuvonantajina henkilöt nimeltä Fischer ja Marthinsen.

Kantaja väittää vaatimustensa tueksi, että sopimuksen tehnyt viranomainen (tietoyhteiskunnan pääosasto) teki ilmeisiä arviointivirheitä sopimuksen irtisanomista koskeneessa päätöksessään, mikä johti siihen, että kyseinen viranomainen ei täytänyt sopimusvelvoitteitaan. Kantaja väittää lisäksi, että riidanalainen päätös tehtiin hyvän hallinnon periaatteen ja avoimuuden periaatteen vastaisesti ja että useaan otteeseen tietyt komission asiamiehet jättivät puuttumatta väitettyihin eturistiriitoihin. Kantaja väittää edellä esitetyn perusteella, että sillä on oikeus korvaukseen suoritetuista palveluista ja sopimuksen täytäntöönpanossa aiheutuneista hyväksyttävissä olevista kustannuksista korkoineen siitä ajankohdasta alkaen, jolloin nämä rahamäärät olisi pitänyt maksaa.

Kanne 10.9.2007 — Sison v. neuvosto

(Asia T-341/07)

(2007/C 269/105)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: J. M. Sison (Utrecht, Alankomaat) (edustajat: lakimiehet J. Fermon, A. Comte, H. Schultz, D. Gürses ja W. Kaleck)

Vastaaja: Euroopan unionin neuvosto

Vaatimukset

- Tiettyihin henkilöihin ja yhteisöihin kohdistuvista erityisistä rajoittavista toimenpiteistä terrorismin torjumiseksi annetun asetuksen (EY) N:o 2580/2001 2 artiklan 3 kohdan täytäntöönpanosta sekä päätösten 2006/379/EY ja 2006/1008/EY kumoamisesta 28.6.2007 tehty neuvoston päätös 2007/445/EY on kumottava EY 230 artiklan nojalla jäljempänä täsmennettäviltä osin ja erityisesti on toimittava seuraavasti:
 - Mainitun päätöksen 1 artiklan 1 kohdan [35] alakohta, jossa lukee ”Sison, Jose Maria (alias Armando Liwanag; alias Joma, Filippiinien kommunistisen puolueen, mukaan lukien NPA, johtaja) syntynyt 8.2.1939 Cabugaossa, Filippiineillä”, on kumottava.
 - Mainitun päätöksen 1 artiklan 2 kohdan 7 alakohta on kumottava siltä osin kuin siinä mainitaan kantajan nimi: ”Filippiinien kommunistinen puolue, mukaan lukien New People’s Army (NPA), joka on yhteydessä Sison Jose Maria C:hen (alias Armando Liwanag, alias Joma, Filippiinien kommunistisen puolueen, mukaan lukien NPA, johtaja)”.
- Tiettyihin henkilöihin ja yhteisöihin kohdistuvista erityisistä rajoittavista toimenpiteistä terrorismin torjumiseksi 27.12.2001 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 2580/2001 (EYVL L 344, s. 70) on EY 241 artiklan perusteella todettava lainvastaiseksi.
- Yhteisö on veloitettava korvaamaan kantajalle EY 235 ja EY 288 artiklan nojalla 291 427,97 euroa sekä 200,87 euroa kuussa yhteisöjen tuomioistuimen tuomion julistamiseen asti sekä korot lokakuusta 2002 lukien siihen saakka, kunnes koko maksu on suoritettu.
- Neuvosto on veloitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteellaan kantaja vaatii EY 230 artiklan nojalla tiettyihin henkilöihin ja yhteisöihin kohdistuvista erityisistä rajoittavista toimenpiteistä terrorismin torjumiseksi annetun asetuksen (EY) N:o 2580/2001 ⁽¹⁾ 2 artiklan 3 kohdan täytäntöönpanosta sekä päätösten 2006/379/EY ja 2006/1008/EY kumoamisesta 28.6.2007 tehdyn neuvoston päätöksen 2007/445/EY ⁽²⁾ kumoamista professori Jose Maria Sisonia koskevilta osin. Kantaja vaatii lisäksi yhteisöjen tuomioistuinta toteamaan, että EY 241 artiklan perusteella neuvoston asetus N:o 2580/2001 on lainvastainen, ja hän vaatii myös EY 235 ja EY 288 artiklan nojalla korvausta vahingoista, joita hän väittää aiheutuneen.

Vaatimustensa tueksi kantaja vetoaa seuraaviin perusteisiin:

Kantaja väittää, että neuvosto on rikkonut EY 253 artiklaa päätöksensä perusteluosassa esittämiensä perustelujen osalta. Tältä osin kantaja väittää, että neuvosto teki ilmeisen arviointivirheen, kun se teki riidanalaisen

päätöksen, koska riidanalainen päätös perustui sellaisiin tosiseikkoihin ja väitteisiin, joista ei ollut näyttöä. Kantajan mukaan kyseessä oleva päätös loukkaa lisäksi hyvän hallinnon periaatetta. Kantaja väittää edelleen, että päätös on asetuksen 2580/2001 EY 2 artiklan 3 kohdan ja yhteisen kannan 2001/931/YUTP 1 artiklan 4 kohdan vastainen ja että se loukkaa suhteellisuusperiaatetta. Kantaja väittää myös, että päätös on EY 56 artiklassa määrätyn pääomien vapaan liikkuvuuden vastainen. Lopuksi kantaja väittää, että päätös on tehty sellaisia yhteisön oikeuden yleisiä periaatteita loukaten, jotka perustuvat oikeudenmukaista oikeudenkäyntiä koskevaan periaatteeseen, oikeuteen puolueettomaan tuomioistuimeen, syyttömyysolettamaan, puolustautumisoikeuksiin, oikeuteen tulla kuulluksi, legaliteettiperiaatteeseen, sananvapauteen, yhdistymisvapauteen sekä omistusoikeuteen, joista Euroopan ihmisoikeussopimuksessa määrätään. Lopuksi kantaja väittää, että neuvosto on käyttänyt väärin harkintavaltansa, koska se on sisällyttänyt kantajan riidanalaisen päätöksen liitteenä olevaan luetteloon.

⁽¹⁾ EYVL L 344, 28.12.2001, s. 70.

⁽²⁾ EUVL L 169, s. 58.

Kanne 10.9.2007 — Ryanair v. komissio

(Asia T-342/07)

(2007/C 269/106)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: Ryanair Holdings Plc (County Dublin, Irlanti) (edustajat: J. Swift, QC, solicitor V. Power, solicitor A. McCarthy, asianajaja G. Berrish ja solicitor D. Hull)

Vastaaja: Euroopan yhteisöjen komissio

Vaatimukset

- päätös on kumottava
- komissio on veloitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Tällä kanteella kantaja vaatii komission 27.6.2007 tekemän päätöksen C (2007) 3104, jolla todettiin yrityskeskittymä yhteis-

markkinoille ja ETA-sopimuksen toimintaan soveltumattomaksi (asia COMP/M.4439 — Ryanair/AER Lingus), kumoamista.

Kantaja väittää ensisijaisesti, että komissio teki virheen, kun se katsoi, eikä osoittanut oikeudellisesti riittävällä tavalla, että yrityskeskittymä johtaisi tehokkaan kilpailun huomattavaan estämiseen yhteismarkkinoilla. Kantaja väittää toissijaisesti, että komissio teki virheen, kun se katsoi, eikä osoittanut oikeudellisesti riittävällä tavalla, että yrityskeskittymä kantajan tutkimuksen aikana ehdottamalla sitoumuksilla muutettuna johtaisi tehokkaan kilpailun huomattavaan estämiseen.

Väitteidensä tueksi kantaja väittää, että komissio teki ilmeisiä arviointivirheitä (a) kahden liikennöitsijän kilpailusuhteen (b) markkinoille tuloa ja laajentumista koskevien esteiden ja (c) sen reittikohtaisen analyysin osalta, sekä perustavanlaatuisia ja ilmeisiä virheitä arvioidessaan yrityskeskittymästä seuraavaa tehokkuuden lisäystä sekä käsitellessään kantajan ehdottamia sitoumuksia.

Kanne 12.9.2007 — allsafe Jungfalk v. SMHV (ALLSAFE)

(Asia T-343/07)

(2007/C 269/107)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Kantaja: allsafe Jungfalk GmbH & Co. KG (Engen, Saksa) (edustaja: asianajajat D. Jestaedt ja J. Bühling)

Vastaaja: sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit)

Kantajan vaatimukset

- Sisämarkkinoiden neljännen valituslautakunnan (tavaramerkit ja mallit) 11.7.2007 tekemä päätös (R 454/2006-4) on kumottava
- vastaaja on veloitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Haettu yhteisön tavaramerkki: Sanamerkki ALLSAFE luokkiin 6, 12, 22, 35, 39 ja 42 kuuluvia tavaroita ja palveluja varten (hakemus N:o 2 940 534).

Tutkijan päätös: Hakemuksen hylkääminen.

Valituslautakunnan ratkaisu: Valituksen hylkääminen.

Kanneperusteet: Asetuksen (EY) N:o 40/94 ⁽¹⁾ 7 artiklan 1 kohdan b ja c alakohdan rikkominen, koska haettu tavaramerkki on erottamiskykyinen eikä se ole kuvaileva.

⁽¹⁾ Yhteisön tavaramerkistä 20.12.1993 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 40/94 (EYVL 1994, L 11, s. 1).

Kanne 10.9.2007 — O2 (Germany) v. SMHV (Homezone)

(Asia T-344/07)

(2007/C 269/108)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Kantaja: O2 (Germany) GmbH (München, Saksa) (edustajat: asianajajat A. Fottner ja M. Müller)

Vastaaja: sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) (SMHV)

Vaatimukset

- SMHV:n neljännen valituslautakunnan 5.7.2007 valitusasiassa R 1583/2006-4 tekemä päätös on kumottava siltä osin kuin hakemus on hylätty.
- SMHV on veloitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Haettu yhteisön tavaramerkki: sanamerkki "Homezone" luokkiin 9, 38 ja 42 kuuluvia tavaroita ja palveluita varten (hakemus N:o 4 677 506)

Tutkijan päätös: Hakemuksen osittainen hylkääminen

Valituslautakunnan ratkaisu: Valituksen hylkääminen

Kanneperusteet: Asetuksen (EY) N:o 40/94 ⁽¹⁾ 7 artiklan 1 kohdan b ja c alakohdan sekä 7 artiklan 3 kohdan rikkominen

⁽¹⁾ Yhteisön tavaramerkistä 20.12.1993 annettu asetus (EY) N:o 40/94 (EYVL 1994, L 11, s. 1).

Kanne 13.9.2007 — La Banque Postale v. Euroopan yhteisöjen komissio

(Asia T-345/07)

(2007/C 269/109)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Kantaja: La Banque Postale (edustajat: asianajajat S. Hautbourg ja J.-E. Skovron)

Vastaaja: Euroopan yhteisöjen komissio

Vaatimukset

- Riitautettu päätös on kumottava kokonaisuudessaan EY 230 artiklan 4 kohdan nojalla
- Euroopan yhteisöjen komissio on veloitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantaja vaatii tällä kanteella ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuinta kumoamaan 10.5.2007 tehdyn komission päätöksen K(2007) 2110 lopullinen, jolla katsottiin EY 86 artiklan 1 kohdan ja EY 43 ja 49 artiklan kanssa yhteensoveltumattomiksi Ranskan Code Monétaire et Financier'in ne määräykset, joilla erioikeus nk. "livrets A et bleu" (sosiaaliseen asuntotuotantoon liittyvä Ranskan valtion tukema talletusjärjestelmä) talletustodistusten jakeluun on varattu kolmelle luottolaitokselle, so. Kantajalle, Caisses d'Épargneille ja Prévoyance et le Crédit Mutuel'ille.

Kantaja esittää kanteensa tueksi neljä kanneperustetta.

Ensimmäisessä kanneperusteessaan kantaja väittää, että komissio on loukannut sen oikeutta tulla kuulluksi sen menettelyn aikana, jonka päätteeksi riitautettu päätös tehtiin, koska sille ei annettu tilaisuutta huomautustensa esittämiseen niistä kahdesta selvityksestä, jotka kantelijat olivat komissiolle esittäneet ja jotka kantajan mukaan olivat osoittautuneet olennaisen tärkeiksi komissiossa tapahtuneessa todistelussa.

Toiseksi se väittää, että komissio on tehnyt useita oikeudellisia virheitä ja arviointivirheitä katsoessaan, että A-talletustodistusten jakelujärjestelmällä rajoitetaan sijoittautumisvapauden käyttämistä ja palvelujen tarjoamisvapautta. Kantajan mukaan komissio on tehnyt oikeudellisia virheitä tulkitessaan hyvin laajasti EY 43 ja 49 artiklassa tarkoitettua käsitettä "rajoitus" ja niitä olosuhteita, joissa näihin kahteen periaatteeseen voidaan vedota. Kantaja väittää myös, että komissio on väärin katsonut, että erioikeus aiheuttaa sen, että Ranskan säästöpankkimarkkinoille sijoittautumisesta tulee vaikeampaa ja kalliimpaa.

Kolmanneksi kantaja väittää, että riitautetussa päätöksessä on oikeudellisia virheitä ja arviointivirheitä, koska komissio on katsonut, ettei nykyinen A-talletustodistusjärjestelmä ole EY 86 artiklan 2 kohdan nojalla perusteltu. Kantajan mukaan komissio on tehnyt oikeudellisen virheen ja useita arviointivirheitä määritellessään pankkipalvelujen saatavuuteen liittyvän yleisen edun mukaista palvelua A-talletustodistuksen osalta, ja tarkastellessaan erioikeuden tarpeellisuutta ja oikeasuhtaisuutta pankkipalvelujen saatavuuteen liittyvän yleisen edun mukaisen palvelun ja sosiaalisen asuntotuotantopalvelun tarjoamisen kannalta katsoen.

Neljännessä kanneperusteessaan kantaja väittää, että riitautetun päätöksen perustelut ovat ristiriitaiset ja riittämättömät.

Kanne 13.9.2007 — Duro Sweden v. SMHV (EASYCOVER)

(Asia T-346/07)

(2007/C 269/110)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: Duro Sweden AB (Gävle, Ruotsi) (edustaja: solicitor R. Bird)

Vastaaja: Sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit)

Vaatimukset

- Neljännen valituslautakunnan 3.7.2007 tekemä päätös asiassa N:o R 1065/2005-4 on kumottava,
- vastaaja on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut, ja
- yhteisön tavaramerkkiä koskeva hakemus on hyväksyttävä asetuksen mukaisesti.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Haettu yhteisön tavaramerkki: Sanamerkki "EASYCOVER" luokkiin 19, 24 ja 27 kuuluvia tavaroita varten — hakemus N:o 4 114 567.

Tutkijan päätös: Hakemuksen hylkääminen.

Valituslautakunnan ratkaisu: Valituksen hylkääminen.

Kanneperusteet: Neuvoston asetuksen N:o 40/94 7 artiklan 1 kohdan b alakohdan rikkominen, koska valituslautakunta katsoi, että tavaramerkkihakemuksella rikottiin 7 artiklan

1 kohdan b alakohtaa sillä perusteella, että tavaramerkkihakemuksella rikottiin 7 artiklan 1 kohdan c alakohtaa edellyttämättä mitään riippumattomia perusteita 7 artiklan 1 kohdan b alakohdan rikkomiselle.

Asetuksen 7 artiklan 1 kohdan c alakohdan rikkominen, koska valituslautakunta ei ottanut huomioon kaikkia haetun tavaramerkin ominaisuuksia.

Kanne 12.9.2007 — Al-Aqsa v. neuvosto

(Asia T-348/07)

(2007/C 269/111)

Oikeudenkäyntikieli: hollanti

Asianosaiset

Kantaja: Stichting Al-Aqsa (Amsterdam, Alankomaat) (edustaja: asianajaja J. Pauw)

Vastaaja: Euroopan unionin neuvosto

Vaatimukset

- neuvoston päätös 2007/445/EY on kumottava kantajaa koskevilta osin. Kantaja vaatii myös sen toteamista, ettei asetusta N:o 2580/2001 voida soveltaa kantajaan.
- neuvosto on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantaja väittää, että tiettyihin henkilöihin ja yhteisöihin kohdistuvista erityisistä rajoittavista toimenpiteistä terrorismin torjumiseksi annetun asetuksen (EY) N:o 2580/2001 2 artiklan 3 kohdan täytäntöönpanosta 28.6.2007 tehty neuvoston päätös 2007/445/EY on mitätön kantajaa koskevilta osin.

Kantaja vetoaa kanteensa tueksi ensinnäkin siihen, ettei kantajaan voida soveltaa erityistoimenpiteiden toteuttamisesta terrorismin torjumiseksi 27.12.2001 hyväksyttyä neuvoston yhteistä kantaa (!).

Toiseksi kantaja väittää, ettei mikään toimivaltainen viranomainen ole tehnyt kantajan osalta 27.12.2001 hyväksytyn neuvoston yhteisen kannan 1 artiklan 4 kohdassa tarkoitettua päätöstä.

Kolmanneksi kantaja toteaa, ettei sen tapauksessa voi olla kyse minkäänlaisesta terrorismiin liittyvästä aikeesta, syyksiluettavuudesta tai tietoisuudesta.

Kantaja katsoo neljänneksi, ettei kanteen kohteena olevan päätöksen perusteluista tai kyseistä päätöstä edeltävästä kansallisesta päätöksestä ilmene, että kantajan voitaisiin yhä nykyään olettaa myötävaikuttavan terroritekojen toteuttamiseen.

Kantaja vetoaa lopuksi siihen, että suhteellisuusperiaatetta on loukattu; että olennaisia muotomääräyksiä on rikottu sillä perusteella, ettei neuvosto ole tutkinut uudelleen sitä, oliko kantaja aiheellista säilyttää kyseisessä luettelossa; että kantajan omaisuusdenuojaa on loukattu ja että toimien asianmukaista perustelemista koskeva velvollisuus on laiminlyöty.

(¹) 2001/931/YUTP (EUVL L 344, p. 93).

Kanne 7.9.2007 — FMC Chemical y.m. v. komissio

(Asia T-349/07)

(2007/C 269/112)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantajat: FMC Chemical SPRL (Bryssel, Belgia), Satec Handelsgeellschaft mbH (Elmshorn, Saksa), Belchim Crop Protection NV (Londerzeel, Belgia), FMC Foret SA (Sant Cugat del Valles, Espanja), F&N Agro Slovensko s.r.o. (Bratislava, Slovakia), F&N Agro Česká republika s.r.o. (Praha, Tšekin tasavalta), F&N Agro Polska sp. z o.o. (Varsova, Puola) ja FMC Corp. (Philadelphia, Amerikan yhdysvallat) (edustajat: lakimies C. Mereu ja lakimies K. Van Maldegem)

Vastaaja: Euroopan yhteisöjen komissio

Vaatimukset

- Päätös 2007/415/EY on kumottava.
- Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen on todettava ensimmäisten kantajien osalta lainvastaisuus ja se, ettei päätöstä voida soveltaa niihin, ja määrättävä uusi tutkinta kantajan komission asetuksen (EY) N:o 1490/2002 20 artiklassa tarkoitetusta karbosulfaania koskevasta asiakirja-aineistosta.
- Vastaaja on velvoitettava korvaamaan kaikki oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut, joihin kantajat vetoavat, ovat samoja tai samankaltaisia kuin ne, joihin asiassa T-326/07, Cheminova y.m. vastaan komissio, on vedottu.

Kanne 14.9.2007 — Komissio v. Rednap

(Asia T-352/07)

(2007/C 269/113)

Oikeudenkäyntikieli: ruotsi

Asianosaiset

Kantaja: Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehet: D. Triantafyllou ja J. Enegren)

Vastaaja: Rednap (Malmö, Ruotsi)

Vaatimukset

- vastaaja on velvoitettava
 - maksamaan kantajalle 516 329,63 euron (viisisataakuusitoistatuhatta kolmesataa kaksikymmentäyhdeksän euroa ja kuusikymmentäkolme senttiä) suuruinen summa, joka jakautuu 334 375,49 euron pääomaan ja 181 954,14 euron viivästyskorkoon pääoman viimeisestä maksupäivästä lukien asianomaisen veloitussilmoituksen mukaisesti ja 31.7.2007 saakka
 - 1.8.2007 lukien siihen päivään saakka, jona velka on maksettu kokonaisuudessaan, kun on kyse velasta, joka liittyy sopimukseen DE 3010 (DE) "RISE", maksamaan viivästyskorkoa 72,04 euroa (seitsemänkymmentäkaksi euroa ja neljä senttiä) päivässä, ja kun on kyse velasta, joka liittyy sopimukseen HC 4007 (HC) "HEALTHLINE", maksamaan viivästyskorkoa 37,89 euroa (kolmekymmentäseitsemän euroa ja kahdeksankymmentäyhdeksän senttiä) päivässä
 - korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantaja vaatii tässä kanteessa, joka perustuu välityslausekkeeseen, että vastaaja veloitetaan maksamaan takaisin komission vastaajalle suorittama liian suuri maksu sopimusten N:o DE 3010 (DE) "RISE" ja HC 4007 (HC) "HEALTHLINE" täytäntöönpanon yhteydessä sellaiseen tiedotushankkeeseen liittyen, johon komissio oli ryhtynyt vastaajan kanssa tämän ominaisuudessa yhteenliittymän jäsenenä.

Sopimuksiin liittyvien vastaajan tilien tarkastuksen jälkeen komissio päätteli, että vastaaja ei ollut käyttänyt kokonaan maksettua summaa hankkeen täytäntöönpanemiseksi. Kantaja on useaan otteeseen vaatinut maksamattoman summan, joka on tämän kanteen kohteena, palauttamista.

Kanne 13.9.2007 — Esber v. SMHV — Coloris Global Coloring Concept (COLORIS)

(Asia T-353/07)

(2007/C 269/114)

Kannekirjelmän kieli: espanja

Asianosaiset

Kantaja: Esber, S.A. (Vizcaya, Espanja) (edustajat: asianajajat J. A. Calderón Chavero, T. Villate Consonni ja A. Yañez Manglano)

Vastaaja: Sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavamerkit ja mallit)

Vastapuoli valituslautakunnassa: Coloris Global Coloring Concept, S.A.S.

Vaatimukset

- SMHV:n ensimmäisen valituslautakunnan 28.6.2007 tekemä päätös asiassa R-1060/2006-1 on kumottava.
- Tämän seurauksena valituslautakunnan päätös on vahvistettava, väite on hylättävä ja riidanalainen tavamerkki on myönnettävä.
- SMHV on veloitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut, jos se vastustaa niitä ja kiistää kantajan vaatimukset.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Yhteisön tavamerkin hakija: Kantaja.

Haettu yhteisön tavamerkki: Sanan "COLORIS" (hakemus N:o 2 817 732) sisältävä kuviomerkki luokkaan 2 kuuluvia tavaroita varten

Sen tavamerkki- tai merkkioikeuden haltija, johon väitemenettelyssä on vedottu: COLORIS GLOBAL COLORING CONCEPT, S.A.S.

Tavamerkki- tai merkkioikeus, johon väitemenettelyssä on vedottu: Ranskan kansallinen sanamerkki "COLORIS" luokkaan 2 kuuluvia tavaroita varten (nro 98/717642).

Väiteosaston ratkaisu: Väitteen hyväksyminen.

Valituslautakunnan ratkaisu: Valituksen hylkääminen.

Kanneperusteet: Yhteisön tavamerkistä annetun asetuksen (EY) N:o 40/94 8 artiklan 1 kohdan b alakohdan virheellinen soveltaminen.

Kanne 18.9.2007 — Pfizer v. SMHV — Isdin (FOTOPROTECTOR ISDIN)

(Asia T-354/07)

(2007/C 269/115)

Kannekirjelmän kieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: Pfizer Ltd (Sandwich, Yhdistynyt kuningaskunta) (edustajat: asianajajat V. vom Bomhard, A. Renck, T. Dolde ja solicitor M. Hawkins)

Vastaaja: Sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavamerkit ja mallit)

Vastapuoli valituslautakunnassa: Isdin, SA (Barcelona, Espanja)

Vaatimukset

- Sisämarkkinoiden harmonisointiviraston ensimmäisen valituslautakunnan 28.6.2007 tekemä päätös asiassa R 567/2006-1 on kumottava, ja
- vastaaja on veloitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Rekisteröity yhteisön tavamerkki, jonka mitättömäksi julistamista on vaadittu: Sanamerkki "FOTOPROTECTOR ISDIN" muun muassa luokkaan 5 kuuluvia tavaroita varten — yhteisön tavamerkki N:o 1 075 597

Yhteisön tavamerkin haltija: Isdin, SA

Yhteisön tavamerkin mitättömäksi julistamista koskevan vaatimuksen esittäjä: Kantaja

Mitättömäksi julistamista koskevan vaatimuksen esittäjän tavamerkkioikeus: Kansallinen sanamerkki "ISTIN" luokkaan 5 kuuluvia tavaroita varten

Mitättömyysoosaston ratkaisu: Yhteisön tavamerkin osittainen julistaminen mitättömäksi.

Valituslautakunnan ratkaisu: Mitättömyysoosaston päätöksen kumoaminen siltä osin kuin sillä julistettiin yhteisön tavamerkki mitättömäksi.

Kanneperusteet: Asetuksen N:o 40/94 73 artiklan mukaisen kuuluksi tulemistä koskevan oikeuden loukkaaminen ja 52 artiklan, luettuna yhdessä 8 artiklan 1 kohdan b alakohdan kanssa, rikkoaminen.

Kanne 18.9.2007 — Pfizer v. SMHV — Isdin (ISDIN Pediatrics)

(Asia T-355/07)

(2007/C 269/116)

Kannekirjelmän kieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: Pfizer Ltd (Sandwich, Yhdistynyt kuningaskunta) (edustajat: asianajajat V. vom Bomhard, A. Renck, T. Dolde ja solicitor M. Hawkins)

Vastaaja: Sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit)

Vastapuoli valituslautakunnassa: Isdin, SA (Barcelona, Espanja)

Vaatimukset

— Sisämarkkinoiden harmonisointiviraston ensimmäisen valituslautakunnan 28.6.2007 tekemä päätös asiassa R 566/2006-1 on kumottava, ja

— vastaaja on veloitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Rekisteröity yhteisön tavaramerkki, jonka mitättömäksi julistamista on vaadittu: Sanamerkki "ISDIN Pediatrics" muun muassa luokkaan 5 kuuluvia tavaroita varten — yhteisön tavaramerkki N:o 1 243 807

Yhteisön tavaramerkin haltija: Isdin, SA

Yhteisön tavaramerkin mitättömäksi julistamista koskevan vaatimuksen esittäjä: Kantaja

Mitättömäksi julistamista koskevan vaatimuksen esittäjän tavaramerkkioikeus: Kansallinen sanamerkki "ISTIN" luokkaan 5 kuuluvia tavaroita varten

Mitättömyysoaston ratkaisu: Yhteisön tavaramerkin osittainen julistaminen mitättömäksi.

Valituslautakunnan ratkaisu: Mitättömyysoaston päätöksen kumoaminen siltä osin kuin sillä julistettiin yhteisön tavaramerkki mitättömäksi.

Kanneperusteet: Asetuksen N:o 40/94 73 artiklan mukaisen kuuluksi tulemista koskevan oikeuden loukkaaminen ja 52 artiklan, luettuna yhdessä 8 artiklan 1 kohdan b alakohdan kanssa, rikkominen.

Kanne 19.9.2007 — Pfizer v. SMHV — Isdin (ISDIN 14-8.000)

(Asia T-356/07)

(2007/C 269/117)

Kannekirjelmän kieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: Pfizer Ltd (Sandwich, Yhdistynyt kuningaskunta) (edustajat: asianajajat V. vom Bomhard, A. Renck, T. Dolde ja solicitor M. Hawkins)

Vastaaja: Sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit)

Vastapuoli valituslautakunnassa: Isdin, SA (Barcelona, Espanja)

Vaatimukset

— Sisämarkkinoiden harmonisointiviraston ensimmäisen valituslautakunnan 28.6.2007 tekemä päätös asiassa R 565/2006-1 on kumottava, ja

— vastaaja on veloitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Rekisteröity yhteisön tavaramerkki, jonka mitättömäksi julistamista on vaadittu: Sanamerkki "ISDIN 14-8.000" muun muassa luokkaan 5 kuuluvia tavaroita varten — yhteisön tavaramerkki N:o 1 243 633

Yhteisön tavaramerkin haltija: Isdin, SA

Yhteisön tavaramerkin mitättömäksi julistamista koskevan vaatimuksen esittäjä: Kantaja

Mitättömäksi julistamista koskevan vaatimuksen esittäjän tavaramerkkioikeus: Kansallinen sanamerkki "ISTIN" luokkaan 5 kuuluvia tavaroita varten

Mitättömyysoaston ratkaisu: Yhteisön tavaramerkin osittainen julistaminen mitättömäksi.

Valituslautakunnan ratkaisu: Mitättömyysoaston päätöksen kumoaminen siltä osin kuin sillä julistettiin yhteisön tavaramerkki mitättömäksi.

Kanneperusteet: Asetuksen N:o 40/94 73 artiklan mukaisen kuuluksi tulemista koskevan oikeuden loukkaaminen ja 52 artiklan, luettuna yhdessä 8 artiklan 1 kohdan b alakohdan kanssa, rikkominen.

**Kanne 19.9.2007 — Focus Magazin Verlag v. SMHV —
Editorial Planeta (FOCUS Radio)**

(Asia T-357/07)

(2007/C 269/118)

Kannekirjelmän kieli: *englanti***Asianosaiset***Kantaja:* Focus Magazin Verlag GmbH (München, Saksa)
(edustaja: lakimies B.C. Müller)*Vastaaja:* sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavamerkit ja mallit)*Vastapuoli valituslautakunnassa:* Editorial Planeta, SA (Barcelona, Espanja)**Vaatimukset**

— Sisämarkkinoiden harmonisointiviraston neljännen valituslautakunnan väitemenettelystä asiassa N:o B 516 742 (yhteisön tavamerkkiä koskeva hakemus N:o 2 340 289) 30.7.2007 antaman päätöksen 1, 3 ja 4 kohta on kumottava.

— Riidanalaista päätöstä, joka on mainittu 1 kohdassa, on muutettava siten, että riidanalainen yhteisön tavamerkkiä koskeva hakemus seuraavia tavaroita ja palveluita varten rekisteröidään:

— Luokka 9 — Tietokoneet ja tietojenkäsittelylaitteet; tietojenkäsittelylaitteiden tallentimet; kaikenlaiset tietoja sisältävät konekieliset tietovälineet sekä äänen ja kuvien tallennusvälineet, erityisesti levykkeet, CD-ROM -levyt, DVD -levyt, sirukortit, magneetikortit, videokasetit, CD-levyt ja kuvalevyt; tietovälineille tallennetut tietokokonaisuudet

— Luokka 16 — Painotuotteet, kausijulkaisut, aikakauslehdet, sanomalehdet, kirjat, tarrat, kalenterit, konttoritarvikkeet (paitsi huonekalut), neuvonta- ja opetusvälineet (paitsi laitteet) luokassa 16

— Luokka 41 — Ajanviete, muun muassa radion välityksellä; ajanvietetilaisuuksien, live-tapahtumien, kulttuuri- ja urheilutilaisuuksien toteuttaminen luokassa 41.

— Väitteentekijä on veloitettava korvaamaan kaikki väitemenettelystä aiheutuneet kulut ja myös tästä kanteesta aiheutuneet kulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut*Yhteisön tavamerkin hakija:* Kantaja*Haettu yhteisön tavamerkki:* Sanamerkki FOCUS Radio luokkiin 9, 16, 35, 38, 41 ja 42 kuuluvia tavaroita ja palveluita varten — hakemus N:o 2 340 289.*Sen tavamerkki- tai merkioikeuden haltija, johon väitemenettelyssä on vedottu:* Editorial Planeta, SA*Tavamerkki- tai merkioikeus, johon väitemenettelyssä on vedottu:* Kansalliset sana- ja kuviomerkit FOCUS MILENIUM, PLANETA FOCUS ja PLANETA FOCUS 99 luokkiin 9, 16 ja 41 kuuluvia tavaroita ja palveluita varten.*Väiteosaston ratkaisu:* Väite hyväksyttiin osittain.*Valituslautakunnan ratkaisu:* Väiteosaston ratkaisu kumottiin osittain ja yhteisön tavamerkkiä koskeva hakemus hylättiin osittain.*Kanneperusteet:* Neuvoston asetuksen N:o 40/94 8 artiklan 1 kohdan b alakohtaa on rikottu, koska riidanalaisten tavamerkkien välillä ei ole mitään sellaista samankaltaisuutta, jolla olisi merkitystä, ja koska sekaannusvaaraa ei näin ollen ole.**Kanne 14.9.2007 — El Fatmi v. neuvosto**

(Asia T-362/07)

(2007/C 269/119)

Oikeudenkäyntikieli: *hollanti***Asianosaiset***Kantaja:* Nouriddin El Fatmi (Amsterdam, Alankomaat) (edustaja: asianajaja J. Pauw)*Vastaaja:* Euroopan unionin neuvosto

Vaatimukset

- on todettava, ettei asetusta N:o 2580/2001 voida soveltaa kantajaan ja/tai että päätös 2007/445 on kumottava kantajaa koskevilta osin
- neuvosto on veloitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantaja vetoaa kanteensa tueksi ensinnäkin siihen, ettei tiettyihin henkilöihin ja yhteisöihin kohdistuvista erityisistä rajoittavista toimenpiteistä terrorismin torjumiseksi 27.12.2001 annettua neuvoston asetusta (EY) N:o 2580/2001 (EYVL L 344, s. 70) voida soveltaa häneen, koska yhteisön ulko- ja turvallisuuspolitiikan ja kantajan välillä ei ole minkäänlaista yhteyttä.

Kantaja toteaa toiseksi, ettei asetusta N:o 2580/2001 voida soveltaa häneen, koska hän ei tee tai yritä tehdä terroritekoja, osallistu niiden tekemiseen eikä edistä niiden tekemistä.

Kantaja väittää lopuksi, että kanteen kohteena olevalla päätöksellä loukataan suhteellisuusperiaatetta ja että se on puutteellisesti perusteltu.

Kanne 14.9.2007 — Hamdi v. neuvosto**(Asia T-363/07)**

(2007/C 269/120)

*Oikeudenkäyntikieli: hollanti***Asianosaiset**

Kantaja: Ahmed Hamdi (Amsterdam, Alankomaat) (edustaja: asianajaja J. Pauw)

Vastaaja: Euroopan unionin neuvosto

Vaatimukset

- on todettava, ettei asetusta N:o 2580/2001 voida soveltaa kantajaan ja/tai että päätös 2007/445 on kumottava kantajaa koskevilta osin
- neuvosto on veloitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantaja vetoaa kanteensa tueksi ensinnäkin siihen, ettei tiettyihin henkilöihin ja yhteisöihin kohdistuvista erityisistä rajoittavista toimenpiteistä terrorismin torjumiseksi 27.12.2001 annettua neuvoston asetusta (EY) N:o 2580/2001 (EYVL L 344, s. 70) voida soveltaa häneen, koska yhteisön ulko- ja turvallisuuspolitiikan ja kantajan välillä ei ole minkäänlaista yhteyttä.

Kantaja toteaa toiseksi, ettei asetusta N:o 2580/2001 voida soveltaa häneen, koska hän ei tee tai yritä tehdä terroritekoja, osallistu niiden tekemiseen eikä edistä niiden tekemistä.

Kantaja toteaa lopuksi, että riidanalaisella päätöksellä loukataan suhteellisuusperiaatetta; että se on puutteellisesti perusteltu ja että sillä loukataan kantajan perusoikeuksia ja erityisesti hänen omaisuudensuojaansa ja yksityiselämänsä suojaa.

Kanne 26.9.2007 — Latvia v. komissio**(Asia T-369/07)**

(2007/C 269/121)

*Oikeudenkäyntikieli: latvia***Asianosaiset**

Kantaja: Latvian tasavalta (asiamiehet: E. Balode-Buraka ja K. Bārdiņa)

Vastaaja: Euroopan yhteisöjen komissio

Vaatimukset

- Kansallisen kasviuonekaasupäästöjen jakosuunnitelman sel-
laisesta muuttamisesta, josta Latvia on ilmoittanut kansalli-
sesta kasviuonekaasupäästöjen jakosuunnitelmasta, josta
Latvia on Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin
2003/87/EY⁽¹⁾ mukaisesti ilmoittanut, 29.11.2006 tehdyn
komission päätöksen K/2006/5612 (lopullinen teksti)
3 artiklan 3 kohdan mukaisesti, 13.7.2007 tehty komission
päätös K(2007) 3409 on kumottava.
- Komissio on veloitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.
- Kanne on käsiteltävä nopeutetussa menettelyssä.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantaja eli Latvian tasavalta katsoo, että koska komissio on tullut direktiivin 2003/87/EY 9 artiklan 3 kohdassa sille annettuja oikeuksia erittäin laajasti, se on huomattavasti rajoittanut oikeuksia, jotka kuuluvat Latvian suvereniteetin piiriin energian alalla eli sen energiavarojen valintaa ja sen sähkönhankintaa ja näin ollen komissio on ylittänyt EY:n perustamissopimuksen 175 artiklan 2 kohdan c alakohdassa sille annetun toimivallan.

Kantaja katsoo lisäksi, että komissio on loukannut syrjintäkiellon periaatetta, koska sen laatiman laskentatavan soveltaminen myönnettyjen päästökiintiöiden kokonaismäärän määrittämiseen syrjii niitä jäsenvaltioita, joiden kokonaispäästöt ovat vähäiset.

Kantaja katsoo myös, että direktiivin 2003/87/EY liitteessä III olevaa ensimmäistä perustetta ei ole noudatettu, koska komissio on tehnyt päätöksensä ottamatta huomioon Kioton pöytäkirjassa Latvian tasavallalle asetettuja kansainvälisiä velvoitteita.

Päätös on vielä lisäksi tehty olennaisia muotomääräyksiä noudattamatta, koska direktiivin 2003/87/EY 9 artiklan 3 kohdassa suunnitelman hylkäämiselle asetettua määräaikaakaan ei ole noudatettu.

(¹) Kasvihuonekaasujen päästöoikeuksien kaupan järjestelmän toteuttamisesta yhteisössä ja neuvoston direktiivin 96/61/EY muuttamisesta 13.10.2003 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2003/87/EY (EUVL L 275, 25.10.2003, s. 32).

EUROOPAN UNIONIN VIRKAMIESTUOMIOISTUIN

Virkamiestuumioistuimen tuomio (toinen jaosto) 4.10.2007
— De la Cruz ym. v. Euroopan työturvallisuus- ja
työterveysvirasto

(Asia F-32/06) ⁽¹⁾

(Henkilöstö — Sopimussuhteiset toimihenkilöt — Virkamiesten henkilöstösääntöjen uudistus — Entiset paikalliset toimihenkilöt — Palkkaluokan ja palkkauksen määrittäminen palvelukseen otettaessa — Tehtävien vastaavuus — Henkilöstökomitean kuuleminen)

(2007/C 269/122)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantajat: María del Carmen de la Cruz (Galdakao, Espanja) ym. (edustajat: asianajajat G. Vandersanden ja L. Levi)

Vastaaja: Euroopan työturvallisuus- ja työterveysvirasto (asiamiehet: E. Ortega, C. Georges ja J. G. Blanch, avustajinaan asianajajat S. Orlandi, A. Coolen, J.-N. Louis ja E. Marchal)

Oikeudenkäynnin kohde

Yhtäältä nimittävän viranomaisen sellaisten päätösten kumoaminen, joilla on kieltäydytty nimittämästä kantajia, jotka olivat tehtäväryhmään II kuuluneita sopimussuhteisia toimihenkilöitä, uudelleen tehtäväryhmään III, ja toisaalta vahingonkorvausvaatimus

Tuomiolauselma

- 1) Euroopan työturvallisuus- ja työterveysviraston (OSHA) päätökset, joilla kantajat nimitettiin 28. ja 29.4.2005 allekirjoitettujen sopimussuhteisten toimihenkilöiden työsopimusten nojalla tehtäväryhmään II, kumotaan.
- 2) Vaatimukset hylätään muilta osin.
- 3) OSHA veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

⁽¹⁾ EUVL C 131, 3.6.2006, s. 51.

Virkamiestuumioistuimen tuomio (kolmas jaosto) 19.9.2007 — Tuomo Talvela v. komissio

(Asia F-43/06) ⁽¹⁾

(Henkilöstö — Virkamiehet — Arviointi — Urakehitystä koskeva arviointikertomus — Vuoden 2004 arviointikierros — Puolustautumisoikeudet — Velvollisuus perustella arviointikertomus — Hallinnollinen tutkimus)

(2007/C 269/123)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Kantaja: Tuomo Talvela (Oslo, Norja) (edustaja: asianajaja É. Boigelot)

Vastaaja: Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehet: G. Berscheid ja M. Velardo)

Oikeudenkäynnin kohde

Henkilöstö — Yhtäältä kantajan urakehitystä koskevan kertomuksen kumoaminen vuoden 2004 arviointikierrokselta ja toisaalta vahingonkorvausvaatimus

Tuomiolauselma

- 1) Kanne hylätään.
- 2) Asianosaiset vastaavat omista oikeudenkäyntikuluistaan.

⁽¹⁾ EUVL C 143, 17.6.2006, s. 38.

**Virkamiestuuomioistuimen tuomio (ensimmäinen jaosto)
18.9.2007 — Botos v. komissio**

(Asia F-10/07) ⁽¹⁾

(Henkilöstö — Virkamiehet — Sosiaaliturva — Sairausvakuutus — Sairauskulujen ottaminen vastattavaksi — Vakava sairaus — Hallintokomitea — Lääkärinlausunto)

(2007/C 269/124)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Kantaja: Patricia Botos (Meise, Belgia) (edustaja: asianajaja L. Vogel)

Vastaaja: Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehet: J. Currall ja K. Herrmann)

Oikeudenkäynnin kohde

Nimittävän viranomaisen 30.10.2006 tekemän sen päätöksen kumoaminen, jossa hylätään kantajan tekemä valitus, joka koskee kuutta hallinnollista päätöstä, jotka liittyvät erityisesti kantajan sairauden tunnistamiseen vakavaksi sairaudeksi henkilöstösääntöjen 72 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua sairauskuluja korvausmäärän vahvistamiseksi

Tuomiolauselma

- 1) Euroopan yhteisöjen komission 23.1.2006 ja 30.10.2006 tekemät päätökset kumotaan siltä osin kuin niissä evätään RED Laboratories'n et Ategis'n suorittamista tutkimuksista aiheutuneiden kulujen korvaaminen Patricia Botos'lle Euroopan yhteisöjen toimielinten yhteisen sairausvakuutusjärjestelmän mukaisen tavonmaisesti sovellettavan korvausprosentin mukaisesti.
- 2) Kanne hylätään muilta osin.
- 3) Patricia Botos vastaa kahdesta kolmasosasta omia oikeudenkäyntikulujaan.
- 4) Euroopan yhteisöjen komissio vastaa omista oikeudenkäyntikuluisaan ja yhdestä kolmasosasta Patricia Botos'n oikeudenkäyntikuluja.

⁽¹⁾ EUVL C 69, 24.3.2007, s. 31.

Virkamiestuuomioistuimen määräys 10.9.2007 — Speiser v. Euroopan parlamentti

(Asia F-146/06) ⁽¹⁾

(Henkilöstö — Väliaikaiset toimihenkilöt — Palkkaus — Ulkomaankorvaus — Myöhässä tehty oikaisupyyntö — Tutkittavaksi ottamisen edellytysten selvä puuttuminen)

(2007/C 269/125)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Kantaja: Michael Alexander Speiser (Neu-Isenburg, Saksa) (edustaja: asianajaja F. Theumer)

Vastaaja: Euroopan parlamentti (asiamiehet: A. Lukosiute ja N. Lorenz)

Oikeudenkäynnin kohde

Kumoamiskanne Euroopan parlamenttiin pääsihteerin 11.9.2006 tekemästä päätöksestä, jolla hylättiin kantajan oikaisupyyntö siitä, että hänelle ei myönnetty ulkomaankorvausta

Määräysosa

- 1) Kanne jätetään tutkimatta, koska tutkittavaksi ottamisen edellytykset selvästi puuttuvat.
- 2) Speiser vastaa yhdestä kolmasosasta omia oikeudenkäyntikulujaan.
- 3) Euroopan parlamentti vastaa omista oikeudenkäyntikuluisaan ja kahdesta kolmasosasta Speiserin oikeudenkäyntikuluja.

⁽¹⁾ EUVL C 56, 10.3.2007, s. 42.

**Virkamiestuuomioistuimen määräys (ensimmäinen jaosto)
11.9.2007 — O'Connor v. komissio**

(Asia F-12/07 AJ)

(Maksuton oikeudenkäynti)

(2007/C 269/126)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Kantaja: Elizabeth O'Connor (Bryssel, Belgia) (edustajat: asianajajat J.-N. Louis ja E. Marchal)

Vastaaja: Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehet: D. Martin ja M. Velardo)

Oikeudenkäynnin kohde

Maksutonta oikeudenkäyntiä koskeva hakemus

Määräysosa

Maksutonta oikeudenkäyntiä koskeva hakemus asiassa F-12/07 AJ, O'Connor vastaan komissio, hylätään.

Kanne 29.6.2007 — Aayhan ym. v. parlamentti

(Asia F-65/07)

(2007/C 269/127)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Kantajat: Laleh Aayhan (Strasburg, Ranska) ynnä muut (edustaja: asianajaja R. Blindauer)

Vastaaja: Euroopan parlamentti

Vaatimukset

- Nimenomainen hylkäämispäätös, jonka parlamentti on tehnyt 20.4.2007 kantajien 19.12.2006 tekemästä valituksesta, on kumottava.
- Sellaisten määräaikaisten sopimusten, jotka kantajilla on parlamentin kanssa ollut, kokonaisuus on luokiteltava uudelleen yhdeksi toistaiseksi voimassa olevaksi sopimukseksi.
- Virkamiestuomioistuimen on todettava, että parlamentilla on velvollisuus ottaa kaikki kyseessä olevat toimihenkilöt takaisin palvelukseensa toistaiseksi voimassa olevalla sopimuksella.
- Virkamiestuomioistuimen on todettava ja katsottava, että parlamentin toimihenkilöillä, joita kutsutaan istuntoja varten oleviksi ylimääräisiksi toimihenkilöiksi, on oikeus korvaukseen, joka vastaa sellaista palkallista lomaoikeutta, jonka he ovat työllään ansainneet, kaikilta niiltä ajanjaksoilta, jotka he ovat toimensa alusta työskennelleet.
- Parlamentti on velvoitettava korvaamaan kullekin kantajalle 2 000 euron summa sellaisia kantajien oikeudenkäyntikulua, joita ei yleensä voida lukea oikeudenkäyntikuluihin.
- Parlamentti on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantajat ovat istuntoja varten olevia ylimääräisiä toimihenkilöitä, jotka parlamentti on palkannut Strasburgissa pidettäviä täysistuntojaan varten 12 täysistunnoksi vuodessa.

Kanteensa tueksi kantajat vetoavat ensinnäkin muuta henkilöitä koskevien palvelussuhteen ehtojen 78 artiklan lainvastaisuuteen, siltä osin kuin kyseisessä säännöksessä jätetään ylimääräisten toimihenkilöiden ura-alue kaikkien oikeuslähteiden, sekä valtiollisten että yhteisön oikeuslähteiden, soveltamisalan ulkopuolelle.

Kantajat vetoavat sen jälkeen syrjäntäkiellon periaatteen loukkaamiseen, sellaisena kuin tämä kielto on esitetty muun muassa Euroopan sosiaalisessa peruskirjassa ja Kansainvälisen työjärjestön (ILO) yleissopimuksessa C 111, joka koskee syrjäntä työelämässä. Kantajat väittävät lisäksi, että parlamentti on loukannut periaatetta, jonka mukaan työnantajan on perusteltava irtisanomispäätös ja joka on tunnustettu muun muassa työnantajan toimesta tapahtuvaa palvelussuhteen päättämistä koskevan ILO:n yleissopimuksen C 158 4 artiklassa.

Lopuksi kantajat väittävät vielä, että kuten erityisesti direktiivissä 1999/70 (¹) on säädetty, työsuhteen normaali muoto on toistaiseksi voimassa oleva työsopimus.

(¹) Euroopan ammatillisen yhteisjärjestön (EAY), Euroopan teollisuuden ja työnantajain keskusjärjestön (UNICE) ja julkisten yritysten Euroopan keskuksen (CEEP) tekemästä määräaikaista työtä koskevasta puitesopimuksesta 28.6.1999 annettu neuvoston direktiivi 1999/70/EY (EYVL L 175, s. 43).

Kanne 16.7.2007 — Karatzoglu v. Euroopan jälleenrakennusvirasto

(Asia F-71/07)

(2007/C 269/128)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: Georgios Karatzoglu (Preveza, Kreikka) (edustaja: asianajaja S. A. Pappas)

Vastaaja: Euroopan jälleenrakennusvirasto (EAR)

Vaatimukset

- EAR on velvoitettava maksamaan 348 965,96 euroa korvauksena aineellisesta vahingosta, joka on aiheutunut siitä, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen asiassa T-471/04, Georgios Karatzoglu vastaan Euroopan jälleenrakennusvirasto, 23.2.2006 antamaa tuomiota (¹) ei pantu täytäntöön
- EAR on velvoitettava maksamaan 100 000 euroa korvauksena henkisestä kärsimyksestä, joka on aiheutunut siitä, että asiassa T-471/04 annettua tuomiota ei pantu täytäntöön

- EAR on velvoitettava maksamaan 100 000 euroa korvauksena henkisestä kärsimyksestä, joka on aiheutunut virkavirheestä, jonka EAR teki kieltäytyessään toteuttamasta erityisiä toimenpiteitä pannakseen täytäntöön asiassa T-471/04 annetun tuomion
- EAR on velvoitettava maksamaan edellä mainituista summista kolmen prosentin suuruisen viivästyskoron, joka lasketaan asiassa T-471/04 annetun tuomion julistamispäivästä alkaen
- EAR on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantaja väittää ensisijaisesti, että EAR on rikkonut EY 233 artiklaa, koska se ei toteuttanut tarpeellisia toimenpiteitä pannakseen täytäntöön edellä mainitun ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tuomion.

(¹) EUVL C 96, 22.4.2006, s. 13.

- on todettava, että yhdenvertaisen kohtelun periaatetta ja hyvän hallinnon periaatetta on loukattu sekä siitä syystä, että virkaikää palkkaluokassa ei ole huomioitu, että siitä syystä, että ainoastaan kilpailussa menestyneisiin hakijoihin sovelletaan liikkuvuusvelvoitetta;
- näin ollen kilpailussa menestyneiden hakijoiden virkaikä on tunnustettava kumoamalla riidanalaiset päätökset;
- neuvosto on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantajat, jotka ovat neuvoston pääsihteeristön 9.7.2007 julkistamassa sisäisessä kilpailussa B/277 menestyneitä hakijoita, on aluksi nimitetty ura-alueelle B siten, että ura-alueilla C ja D hankittu virkaikä palkkaluokassa on huomioitu. Sitten heidän virkaikänsä palkkaluokassa on rajattu uusien tehtävien aloittamisen ajankohtaan, vaikka henkilöstö, joka on päässyt ura-alueelle B todistusmenettelyn nojalla eikä kilpailumenestyksen perusteella, on voinut säilyttää kyseisen virkaiän. Näin ollen kantajat vetoavat edellä olevissa vaatimuksissa mainittujen säännösten rikkomiseen ja periaatteiden loukkaamiseen.

Kanne 22.8.2007 — Anselmo ym. v. neuvosto

(Asia F-85/07)

(2007/C 269/129)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Kantaja: Ana Anselmo (Bryssel, Belgia) ym. (edustaja: asianajaja S. Pappas)

Vastaaja: Euroopan unionin neuvosto

Vaatimukset

- Yhtäältä nimittävän viranomaisen 11.5.2007 tekemät päätökset, joilla hylätään kantajien tekemät valitukset sisäisessä kilpailussa B/277 menestyneiden hakijoiden ja virkamiesten, joihin sovelletaan todistusmenettelyn täytäntöönpanoa koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 2.12.2004 tehdystä neuvoston päätöksessä määritellyä todistusmenettelyä, erilaisesta kohtelusta, ja toisaalta päätökset, jotka riitautetaan näillä valituksilla, on kumottava;
- on todettava, että Euroopan yhteisöjen virkamiehiin sovellettavien henkilöstösääntöjen liitteessä XIII olevan 5 artiklan 2 kohtaa on rikottu, koska sisäisessä kilpailussa B/277 menestyneiden hakijoiden virkaikää palkkaluokassa ei tunnustettu;

Kanne 6.9.2007 — Jan Kuchta v. Euroopan keskuspankki

(Asia F-89/07)

(2007/C 269/130)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Kantaja: Jan Kuchta (Frankfurt am Main, Saksa) (edustaja: asianajaja B. Karthaus)

Vastaaja: Euroopan keskuspankki

Vaatimukset

- vastaaja on velvoitettava suorittamaan kantajalle 1,00 euron suuruinen vahingonkorvaus
- kantajaa koskeva 31.12.2006 tehty annual salary & bonus review (ASBR) päätös vuodelta 2006 on kumottava
- vastaaja on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanne koskee tietosuoja säännösten rikkomista sikäli kuin kantajaa koskeva arviointi vuodelta 2006 toimitettiin kantajan tietämättä kokonaisuudessaan edelleen hänen uudelle esimiehelleen.

Lisäksi kantaja väittää, että annual salary & bonus review (ASBR) -menettelyssä loukattiin yhdenvertaisen kohtelun periaatetta ja että kantajan vuoden 2006 ASBR:n yhteydessä ei ole kuultu sääntöjenmukaisesti vastaajan henkilöstön edustajia.

Kanne 17.9.2007 — Traore v. komissio

(Asia F-90/07)

(2007/C 269/131)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Kantaja: Amadou Traore (Rhodes Saint Genèse, Belgia) (edustaja: asianajaja E. Boigelot)

Vastaaja: Euroopan yhteisöjen komissio

Vaatimukset

- se päätös on kumottava, jolla hylättiin kantajan hakemus komission Togon-edustuksen asiainhoitajan (vt.) virkaan, johon nimitettiin X.
- se päätös on kumottava, jolla X. nimitettiin kyseiseen virkaan
- se päätös on kumottava, jolla hylättiin kantajan hakemus komission Tansanian-edustuston toiminnanjohtajan virkaan, johon nimitettiin Y.
- se päätös on kumottava, jolla Y. nimitettiin kyseiseen virkaan
- vastaaja on velvoitettava maksamaan kantajalle 3 500 euroa korvauksena henkisestä kärsimyksestä ja kantajan uraan kohdistuneesta vahingosta
- vastaaja on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantaja vetoaa kanteensa tueksi siihen, että palvelukseenottomenettely oli sääntöjenvastainen yhtäältä siltä osin kuin riidanalaisten virkojen palkkaluokiksi vahvistettiin AD9-AD14, millä loukattiin muun muassa asiassa Economidis vastaan komissio annetussa tuomiossa ⁽¹⁾ esiin tuotuja periaatteita, ja toisaalta siltä osin kuin ensimmäisen viran osalta avointa toimea koskevaa ilmoitusta ja Euroopan yhteisöjen henkilöstösääntöjen 29 artiklan 1 kohdassa vahvistettua ensisijaisuusjärjestystä ei kantajan mukaan noudatettu. Kantaja lisää, että ansioiden vertailua ei suoritettu, mikä osoittaa hänen mukaansa, että

toimivaltaa käytettiin väärin ja että yhdenvertaisen kohtelun periaatetta ja urakehityksen periaatetta loukattiin.

Lisäksi kantaja väittää, että komissio rikkoi henkilöstösääntöjen 1 d artiklan 1 kohtaa, koska se hylkäsi kantajan hakemukset muun muassa hänen afrikkalaisen alkuperänsä vuoksi.

⁽¹⁾ Virkamiestuomioistuimen asiassa F-122/05 14.12.2006 antama tuomio (EUVL C 331, 30.12.2006, s. 47).

Kanne 13.9.2007 — Torijano Montero v. neuvosto

(Asia F-91/07)

(2007/C 269/132)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Kantaja: Javier Torijano Montero (Bryssel, Belgia) (edustajat: asianajajat S. Rodrigues, R. Albelice ja Ch. Bernard-Glanz)

Vastaaja: Euroopan unionin neuvosto

Vaatimukset

- Neuvoston pääsihteeristön henkilöstölle tehdyssä tiedotteessa N:o 171/06 31.10.2006 julkaistu avointa virkaa koskeva ilmoitus, joka koskee neuvoston turvallisuusyksikön "ulkaisen turvallisuuden" yksikönpäällikön virkaa, on kumottava
- Nimittävän viranomaisen 31.5.2007 tekemä se päätös on kumottava, jolla kantajan valitus hylättiin
- Nimittävälle viranomaiselle on ilmoitettava riidanalaisten päätösten kumoamisen vaikutuksista ja muun muassa siitä, että avointa virkaa koskevassa ilmoituksessa edellytetyt palkkaluokkia on harkittava uudelleen, jotta kantaja voi esittää hakemuksensa
- Neuvosto on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantaja, joka on palkkaluokan AD 6 virkamies, riitauttaa sen, että edellä mainitun avointa virkaa koskevan ilmoituksen mukaan vain virkamiehet, joiden palkkaluokka on vähintään AD 8, voivat hakea neuvoston turvallisuusyksikön "ulkaisen turvallisuuden" yksikönpäällikön virkaa, johon otetaan palvelukseen palkkaluokan AD 11 virkamies.

Kantaja muistuttaa ensin, että hän on vaatinut asian F-76/05 ⁽¹⁾ yhteydessä, että hänen palkkaluokakseen vahvistetaan AD 8, ja vetoaa tämän jälkeen siihen, että luottamuksensuojan periaatetta on loukattu siltä osin kuin kyseessä olevan viran täyttämistä seuraa, että hän menettää valituksi tulevalle hakijalle tämänhetkisen asemansa ”ulkkoisen turvallisuuden/kriisinhallintaoperaatioiden suojauksen” linjan päällikkönä.

Lisäksi kantaja väittää, että yksikön etua on loukattu siltä osin kuin avointa virkaa koskevassa ilmoituksessa edellytetty palkkaluokka ei mahdollista hänelle hakemuksen esittämistä siitä huolimatta, että hän on soveltuvin henkilö hoitamaan avointa virkaa koskevassa ilmoituksessa tarkoitettuja tehtäviä. Lisäksi hallinto ei kantajan mukaan selittänyt, miltä osin yksikön edulla voitiin perustella poikkeusta Euroopan yhteisöjen virkamiehiin sovellettavien henkilöstösääntöjen 31 artiklan 2 kohtaan, jossa säädetään, että virkamiehet otetaan palvelukseen palkkaluokassa AD 5–AD 8.

Lopuksi kantaja väittää, että hallinto loukkasi yhdenvertaisen kohtelun periaatetta ja teki ilmeisen arviointivirheen.

⁽¹⁾ EUVL C 281, 12.11.2005, s. 23 (asia rekisteröitiin alun perin Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa numerolla T-302/05 ja se siirrettiin Euroopan unionin virkamiestuomioistuimen käsiteltäväksi 15.12.2005 tehdyllä määräyksellä).

Kanne 1.10.2007 — Tsirimiagos v. alueiden komitea

(Asia F-100/07)

(2007/C 269/133)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Kantaja: Kyriakos Tsirimiagos (Kraainem, Belgia) (edustaja: asianajaja M.A. Lucas)

Vastaaja: Euroopan unionin alueiden komitea

Vaatimukset

- Alueiden komitean hallintojohtajan 21.11.2006 tekemä päätös periä takaisin määrät, jotka kantajalle on maksettu korjauskertoimen perusteella siitä hänen palkkansa osasta, joka on siirretty Ranskaan huhtikuun 2004 ja maaliskuun 2005 välisenä aikana, ja joiden yhteismäärä on 2 120,16 euroa.
- Kantajan 21.2.2007 tekemän sellaisen hallinnollisen valituksen, joka koski 21.11.2006 tehtyä päätöstä, hylkäämisestä 21.6.2007 tehty päätös on tarvittaessa kumottava siltä osin kuin siinä vahvistetaan 2 038,61 euron takaisinperintä.

- Alueiden komitea on velvoitettava palauttamaan kantajalle 2 038,61 euroa, jotka on pidätetty kantajan palkasta, ja tähän määrään on lisättävä 8 prosentin vuotuinen viivästyskorko takaisinperintäpäivästä 1.12.2006 lukien siihen saakka, kunnes maksu on suoritettu kokonaan.
- Euroopan unionin alueiden komitea on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa erittäin samankaltaisiin perusteisiin kuin ne, joihin asiassa F-59/07 on vedottu ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ EUVL C 199, 25.8.2007, s. 51.

Kanne 3.10.2007 — Cova v. komissio

(Asia F-101/07)

(2007/C 269/134)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: Philippe Cova (Bryssel, Belgia) (edustaja: asianajaja S. Pappas)

Vastaaja: Euroopan yhteisöjen komissio

Vaatimukset

Kantaja vaatii, että tuomioistuin

- kumoaa nimittävän viranomaisen 29.6.2007 tekemän päätöksen siltä osin kuin siinä evätään henkilöstösääntöjen 7 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun palkkalisän maksaminen vuoden ylittävältä ajanjaksolta
- velvoittaa Euroopan yhteisöjen komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantaja vetoaa seuraaviin kanneperusteisiin:

1. Nimittävä viranomainen on soveltanut virheellisesti henkilöstösääntöjen 7 artiklan 2 kohtaa
- Henkilöstösääntöjen 7 artiklan 2 kohdan tarkoituksena on taata palvelun sujuva jatkuvuus tilanteissa, joissa virka on avoinna; säännös tarkoittaa oikein tulkittuna sitä, että viran väliaikaisen hoitamisen tulisi olla mahdollisimman lyhytaikaista ja viranomaisella on siksi laillinen velvollisuus huolehtia tilapäisen virkanimityksen päättämisestä nimittämällä yksikön päällikkö asianomaiseen virkaan.

- Lause ”tällainen väliaikainen virkanimitys voi kestää enintään vuoden” viittaa ainoastaan väliaikaisen virkanimityksen pituuteen eikä sillä ole vaikutusta tällaisesta virkanimityksestä maksettavaan korvaukseen, mikäli sanottua virkanimitystä pidennetään jatkumaan yli vuoden ajan.
 - Vuoden aikarajaa ei voida pitää ehdottomana senkään seikan vuoksi, että kyseessä ei ole virkamiehelle vaan viranomaiselle asetettu aikaraja eikä sanottua aikarajaa koskeva lisämaininta; näin ollen aikarajaa on pidettävä painokkaana muistutuksena viranomaiselle siitä, että avoinna oleva virka on täytettävä mahdollisimman pian.
2. Huolenpitovelvollisuutta ja hyvän hallinnon periaatetta on loukattu
- Yllä mainittu velvollisuus merkitsee sitä, että viranomaisen on virkamiestä koskevaa päätöstä tehdessään otettava huomioon kaikki seikat, jotka saattavat vaikuttaa sen päätökseen, ja että sen on tässä yhteydessä otettava huomioon yksikön edun lisäksi myös asianomaisen virkamiehen etu.
 - Tässä yhteydessä hyvän hallinnon periaate on usein liitetty huolenpitovelvollisuuteen.
 - Nyt esillä olevassa asiassa komissio laiminlöi velvollisuuksiaan, koska se oli tietoinen siitä seikasta, että aikaisempi yksikön päällikkö oli tarkoitus nimittää toiseen virkaan mutta se salli silti Covan yli vuoden pituiseen määräaikaisen virkanimityksen tekemisen. Komission tulkinta johtaa paradoksaaliseen tilanteeseen, jossa kyseisenä määräaikana hoidettavat tehtävät ovat vaativampia, mutta kantajalle voidaan silti maksaa ainoastaan palkkalisää korkeintaan vuoden ajalta.
-